

CON ONG

tyền báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBT/CHBCI)

SỐ 191

16 TRANG 20 TI
TUẦN LỄ TỪ 25-11
ĐẾN 02-12-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C 7477

SỰ VÔ TRÁCH NHIỆM CỦA NHỮNG NGƯỜI CÓ TRÁCH NHIỆM

«Cải trị là tiên liệu», con nít cũng biết như vậy. Thế mà rất tiếc, hình như có người trong guồng máy cai trị đã không biết như vậy.

Xin nói về trách nhiệm của liên bộ kinh tế tài chánh đối với cuộc «Cách mạng mùa thu».

Các biện pháp kinh tế tài chánh các liên hệ trực tiếp tới đời sống của toàn dân, nên mỗi khi ban hành một biện pháp kinh tế tài chánh, bộ buộc người có trách nhiệm phải nghiên cứu rất thận trọng.

Có nhiều bằng chứng cho biết liên bộ kinh tế tài đã thiếu

ngân cứu khi ban hành các biện pháp KTTC vào ngày 15-11 vừa qua.

Trước hết về vấn đề phụ cấp binh sĩ. Theo quyết định ngày 15-11, các binh chủng Thiết Giáp, Pháo Binh Hải Quân, Không Quân, Công Dinh cũng như các binh sĩ thuộc ngành Trinh Sát đã không được phụ cấp 4.500

như các binh sĩ khác. Đây là một sự bất công vô lý có thể gây tình trạng chia rẽ trong quân đội. Rút cục, hờn qua mới có tin Tổng Thống sẽ chấp thuận phụ cấp cho nhiều binh chủng ngày 15-11 đã

lị bỏ quên. Như thế là một vụ thiếu nghiên cứu

Thứ nhì, đến nay vẫn chưa có giá chính thức mới của tất cả các loại hàng nhất là nhu yếu phẩm Đing lã, trước khi đưa ra các biện pháp mới, nhà nước đã phải kiểm kê hàng tồn kho nghiên cứu kỹ giá cũ và giá mới, để ngay sau khi các biện pháp mới được ban hành, thị trường đã có giá chính thức, tránh gian thương đầu cơ tích trữ. Đáng này, thuốc tây nhập cảng tồn kho bao nhiêu, nhà nước không biết, khiến một bác sĩ DB vừa lên tiếng là các nhà nhập cảng Âu Dược

có thể lợi dụng tình hình để hốt bạc tỷ. Giá vải cũ ๆ không được ấn định từ trước, khoe khoang rằng vải xuống giá chán rồi thấy giới nhập cảng kêu quá, lại tăng thêm thuế phân xuất Quân Bình 200đ một Mỹ kim, Điều này lại chứng tỏ thiếu sự nghiên cứu giá cả.

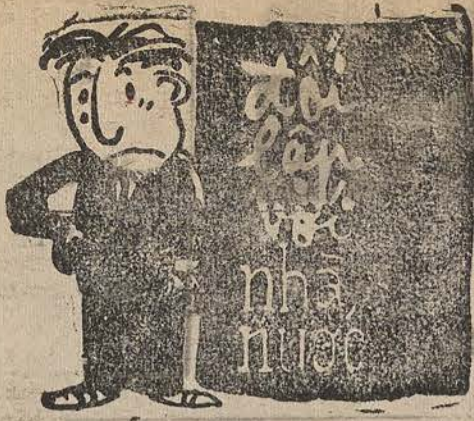
Những sự thiếu nghiên cứu này chỉ làm giàu cho gian thương.

Người có trách nhiệm mà vô trách nhiệm thì phải đối xử như thế nào?

C.O

Toàn thể Q.Đ mọi binh chủng đều được tăng lương 4.500đ.

22614 1972

KHÔNG AN CƯ, LÀM SAO LẠC NGHIỆP ?

Bạn Con Ong đã nhiều lần lên tiếng về nạn nhà đất tại Đô thành, đã nhiều lần thay mặt cho đám dân nghèo khổ để tuyên chiến với bọn chủ đất cá mập ngoại kiều.

Con Ong cũng đã kêu gọi nhà nước, với chủ trương thân dân, vì dân, hãy cùng với C.O đập bẻ đầu bọn cá mập để bênh vực những đồng bào nghèo khổ, đói rách, luôn luôn là nạn nhân của bọn chủ đất khôn nạn, của những tên Chà và Ba lâu, Tây mũi lỗ. Lời kêu gọi của C.O đã được nhà nước tỏ thiện chí đáp ứng. Bộ Tư Pháp đã ra một thông cáo gửi các cơ quan hành chánh qui định những trường hợp cấm đuổi nhà, đuổi đất. Gần đây, chính thủ tướng Trần thiện Khiêm lại ra thêm một sắc lệnh đình chỉ mọi hình thức đuổi nhà, đuổi đất trong giai đoạn này.

Việc làm trên của chính quyền đã được hàng triệu đồng bào nghèo phải ở nhà thuê, đất thuê khắp nước hết sức hoan nghênh. Và C.O cũng đã có lời bộc thom.

Thế nhưng, mới đây, Tòa Đô chánh, theo lệnh Đại tá Đô trưởng Đỗ kiến Nhiều lại ra lệnh đuổi gần 100 gia đình Quân nhân, Công tư chức ở các tầng lầu 3 chung cư Nguyễn thiện Thuật khiến gây nên tình trạng xáo trộn, có thể đưa tới đổ máu mà báo chí mấy ngày nay đã đề cập tới.

Theo bạn C.O được biết, Tòa Đô chánh đã ra lệnh đuổi gần 100 gia đình nói trên, những người cư ngụ tại mấy tầng lầu 3 chung cư NIT từ 4 năm nay cốt để thay vào đó gần 100 gia đình khác. Trong khi đó, dường như còn khá nhiều chung cư vừa xây cất xong, còn trống chính quyền lại không tìm cách cấp phát cho họ. Sự việc đuổi một số đồng bào này đi để đưa một số đồng bào khác tới đã là vụng về. Đuổi chưa được, đã cho đồng bào bóc lột thêm để nhận nhà, lại càng vụng về hơn.

Có lẽ khi làm những việc trên, Tòa Đô chánh đã có dụng ý làm cho đồng bào hai bên mâu thuẫn và hận thù nhau để cùng đi vào chỗ bế tắc, không lối thoát. Một bên có nhà đang ở, một bên được bóc lột, hai bên sẽ tranh chấp nhau và có thể đi tới đổ máu, trong khi đó chỉ có một số người chủ mưu hưởng lợi. Đồng bào hai bên đều là những nạn nhân đau khổ.

Theo bạn Con Ong gần 100 gia đình đang bị đuổi nhà, có thể vì họ chiếm ngụ bất hợp pháp. Nhưng đó là do lỗi của chính quyền. Chính quyền đã mặc nhiên cho họ cư ngụ từ 4 năm nay để bây giờ mới ra lệnh đuổi. Còn những gia đình khác vừa được bóc lột nhưng chưa có nhà cũng là lỗi của chính quyền. Tòa Đô Chánh đã không tìm một lối thoát cho hai bên mà chỉ cố tình đưa họ vào vòng tranh chấp lẫn lộn lẫn.

Nếu ông Đô trưởng muốn có công bằng xã hội thực sự thì hãy đòi lại những căn nhà lòng lầy, những khu đất rộng lớn do một số quan to đầu chiếm hữu trước đi. Đừng vì một ít căn nhà tầm thường ở một chung cư mà dồn một số người vào cảnh khốn cùng. Một bên vẫn không có nhà ở và một bên thì bị đuổi nhà.

Trong tình trạng "Cách mạng Mùa Thu" này mà đuổi nhà đồng bào thì quả là ác độc. Làm như vậy, phải chăng quan Đô trưởng muốn xã hội này cứ rối loạn triền miên để nhà nước có việc làm, hay ông Đô trưởng thực sự vì quyền lợi của đồng bào? Nếu thực sự vì quyền lợi của đồng bào, bạn CO đề nghị ông Đô trưởng nên tìm một giải pháp tốt đẹp hơn là giải pháp đuổi nhà, trái với tinh thần sắc lệnh của Thủ tướng chánh phủ.

DANH DỰ ANNAMTA LẠI BI 'BÈ'

Theo tin một thông tấn xã tư, các bố Mèo vừa thành lập tại Nha Trang một trung tâm kêu bằng «Trung tâm hành lạc». Trung tâm này được dựng lên cạnh đại lộ Duy Tân, ngay sát bãi biển Nha Trang. Chung quanh được bao bọc bởi một hàng rào kẽm gai rất vững chắc.

Hàng ngày, bắt đầu từ buổi chiều, bọn lính Mèo đổ xô tới trung tâm để ăn nhậu, du hí thả cửa. Tại đây, hàng trăm chị em ta đã đứng dàn chào ngoài cổng để được tuyên lựa vào khu hành lạc. Có nào được tuyên chọn đem vào phía trong hàng rào kẽm gai thì lập tức bị bọn lính Mèo xúm nhau «bè» ngay trên bãi cát, giữa thanh thiên bạch nhật.

Đồng bào sống chung quanh khu vực hành lạc trên cho biết, mỗi sáng và chiều chủ nhật, từng đoàn chị em ta và bọn lính Mèo thoát y chăm phần chăm chạy nhay, ăn uống rồi vật nhau hành sự ngay nơi bãi biển trống trải, đêch coi luật thường đạo lý là cái con mẹ gì cả.

Như vậy là, một lần nữa, bọn lính Mèo ở đây đã ngồi xôm lên danh dự và nền luân lý, đạo đức của Annamta, một nước có 4.000 năm văn hiến, có cả một phủ Quốc vụ Khanh đặc trách Văn hóa do cụ Mai và các ông Lạc cầm đầu. Có lẽ, bọn Mèo đã coi đất nước này là một tiêu bang của chúng nó.

Đất của ta, nhà của ta, chúng ngang nhiên chiếm. Gái đẹp của ta chúng cũng thu hết về bè. Chúng bè ở trong nhà chưa đủ, bây giờ lại chiếm bãi biển, lập một khu hành lạc ngay ngoài trời, chỉ rào bằng ít hàng kẽm gai, rồi đem gái tới bè cho mọi người thấy. Hình ảnh những tên Mèo cùng một số chị em ta trần truồng, chạy nhay trên bãi cát rồi bè nhau công khai làm mọi người có cảm tưởng chúng là những con vật, chứ không phải con người. Vì chỉ có những con vật mới có hành động bần thiêu, man rợ như thế.

Với một quốc gia tự nhận là văn minh, là tiến bộ nhất thế giới như quốc gia Mèo mà lại để ra những tên Mèo thú vật như vậy thì thật đáng nôn mửa. Bọn Mèo khi lập ra khu hành lạc và thực hiện những màn làm tình công khai như thế, không những chúng đã chà đạp lên danh dự dân tộc ta mà còn chà đạp lên cả danh dự và thể thống của chính dân tộc chúng nữa.

Không hiểu các bố chính quyền Annam nghĩ sao mà để cho bọn thú vật ngoại quốc lộng hành như vậy? Trong khi một số Quân nhân, công tư chức nghèo phải treo lên ở mái trên những tầng lầu cao chót vót của một chung cư tồi tàn thì bị nhà nước đem quân tới trục xuất. Trong khi đó, bọn Mèo đã chiếm biết bao đất đai, nhà cửa của ta thì nhà nước lại im lặng, làm ngơ, coi đó như chuyện đương nhiên. Mèo nó là bố hay sao mà phải sợ như vậy?

Trước đây, bọn Mèo đã lập hẳn một khu chợ bán xác buôn thịt người tại Bình Tân, Nha Trang. Giờ đây, cũng tại thành phố này, chúng lại chiếm bãi biển, nơi đẹp nhất của thành phố, để lập khu hành lạc với những màn bè hội đồng công khai, không cần che dấu. Vậy thành phố Nha Trang là của Mèo hay của ta và ông quan đầu tỉnh có hiểu thế nào là quyền lợi và danh dự của dân tộc không? Ông đã học bài học công dân về tinh thần dân tộc chưa? Hay ông đã biến thành dân Mèo mất rồi?

Tục ngữ Annamta có câu, «Nó lú thì chú nó khôn». Quan đầu tỉnh Nha Trang lú, vậy thì các bố dân biểu, nghị viên đại diện cho thành phố này chui ở đâu mà không thấy lên tiếng về hành động của bọn Mèo? Hay các bố đã được Mèo nó hối lộ cho mấy phát «bè» ở khu hành lạc kia rồi?

THẮNG HUI

THỢ 'MÔI THAI' PHẢN PHÊ

Cả nước Giao chỉ đều biết, nghề «môi thai» đơn bà con gái là một nghề dễ hái ra bạc khác ra tiền, làm giàu nhanh hơn cả phi tiền, nhưng không phải ai cũng làm được nghề đó. Bởi ngoài các yếu tố cần và đủ như bằng cấp Tu bíp, đánh mất liêm sỉ con người, đui lương tâm chức nghiệp đi chỗ khác ngồi chơi v.v... chuyên viên «môi thai», còn phải thể hiện đức tính can đảm, làm lì kín đáo trong công việc a tông tội ác cùng với thân chủ mình để tình bơ cái luật trời, hủy diệt các hài nhi vô tội ngay từ trong trứng nước.

Tại con đường mang tên Duy Tân có nhiều cây to bóng mát, Tu bíp «bựa» tức Xuân tóc đỏ thời đại, nhân vật được mô tả như một kẻ lừa thầy phản đạo, vô cùng dơ dáy và bần tiện cũng xây dựng sự nghiệp bắt đầu từ cái nghề bất nhân trên. Hắn tiến thân sau khi con mụ vợ «úp hụi» giết của bần dân thiên hạ cả bạc triệu, dưới thời ông Cố Diệm mới về nước chấp chính với chức Thừa tướng Giao chỉ quốc, để làm nên căn nhà đồ sộ mang cái tên nửa Phú lang sa nửa Mít cho đến hôm nay. Thế rồi ngày lại ngày, Tu bíp ta cứ tiếp tục thăng tiến «càng cua» với số trường bớp chết tiếng o oe của từng đũa bé, hầu đêm bạc giờ nhà băng, ăn chơi vung xích chó, bắt chấp dư luận đâm tiêu phỉ nhổ.

Thời gian trôi qua, vào một buổi đẹp trời, dịp may lại đến với đảng Tu bíp này, khi nhà sư lớn Trí Quang đến đây mở cuộc thuyết thực roo ngày chống chính phủ. Hắn thực sự bỏ sở trường chạy theo số đoàn dưới hình thức khóm lưng xách dép, nâng vạt áo cà sa, hầu hạ hết mình mình chủ để mong kiếm chút hư danh. Quả thực, tên tu sĩ hần và tình được mọc lên từ đồng bần như nước đó. Nhờ nhân hiệu đệ tử trung kiên của nhà chùa, lại dựa vào mùi thơm Hoa Sen, dùng một phát, bỗng nhiên hần trở thành ông Nghị to tổ bố để tập tành làm chính trị kiểu nhất vạn, nhất sách, nghĩa là nói theo dân bất bướng thì 2 quân bài ấy lại thêm bộ Cửu sinh lên nữa thì còn ăn cái giải mẹ gì. Thỉnh thứ đường vào Viện cầu mong của hần cũng rứa, chẳng có nỗ định đâm chút nào sốt cả. Nhưng ở đời tục ngữ Annamta lại có câu: «Thánh nhân đãi kẻ khù khờ» nên chỉ mặc dù dốt đặt cần mai, Tu bíp mình cũng đeo mác «bất khả xâm phạm» cũng nhè nhè cụ Thượng rít như ai. Cho nên không ai ngạc nhiên giữa lúc tình thế sôi sục, trước hay sau mùa bầu bán, hần vẫn thủ khẩu như bình cho chắc ăn, để hưởng cuộc sống vàng son theo chu kỳ chó nhầy bần độc.

Hắn già từ nghề «môi thai». Tuy thế, vẫn không quên bỏ bè sinh hoạt nghị trường ở nhà tiếp tục nhận bệnh cho toa, kiếm thêm tiền bỏ túi. Sự thể cứ tiến hành như dzay thì chẳng có lý do để bàn, khổ nỗi nhiều con bệnh nghèo bụng chứa vọt mật, mỗi lần đến phòng mạch hần thăm thai đều bị nữ y tá của hần coi như cục kít. Ta hãy hình dung một ông quân nhân điu bà vợ tiến vào phòng đợi, ngồi ôm bụng nhân nhó đau đớn, rên siết từ 16 giờ chiều, đợi mãi tới 17 giờ hơn, Tu bíp dưới gọng kiếng trắng, hai tay chấp sau đít, thung thỉnh bước ra phía vườn kiếng, ngấm máy con cá chạy tung tăng, sẵn sóc mấy con chim với cứ chỉ bình thần, mặt lạnh như đất chảo, hầu khoan khoái bóc từng hạt gạo búng vào miệng chim trong khi con bệnh nằm vật vã kêu la thảm thiết.

Người chông nhìn vợ đau đớn xót xa, liền bước đến bàn cô y tá hỏi: Thưa cô, chừng nào BS mới làm việc? Em y tá thom phức có nước da trắng như ngọn đèn neon đang chăm chú đọc cuốn «lâm thế nào đủ sức cho 17 tháng bè một lúc» cất tiếng oanh vàng thổ thổ đáp:

— Ông ra ngoài nói với bà chịu khó đợi chút nữa, ở đây làm việc từ 16 giờ, nhưng hiện tại BS còn mắc bận nghe rồ chưa? đoạn hím ta nguyệt r cái nhon hoạt như «áo mưa» có gai ngứa ý nhằm trách rằng người ta đang tìm hứng thì đến mà phá thói. Điều khốn nạn nhất là khi sẵn sóc chim cá, ngấm kiếng đã đời xong, bước vô phòng mạch Tu bíp lại chẩn bệnh cho người đến sau vì họ đi xe hơi, ăn mặc sang trọng, kể đó mới tới vợ anh quân nhân. Nhưng tới lúc tình tiền bắt kể giàu nghèo máy chém đập thẳng 9 bò chĩa, đó là chưa kể thái độ khinh bỉ bệnh nhân nghèo của mấy con hím y tá.

Thì ra trí thức loại điếm có khác, hành động cái gì cũng khác người, đòi gạo lên chùa để rồi đi giở lái các thầy, đi vào TV, băng hoa sen khi công thành danh toại thì đào ngũ, đặc cử nhờ phiếu cử tri, nhưng chỉ phục vụ thành phần giai cấp trưởng giả, còn «r dân vợ lính là đồ bỏ», không trách được đất Giao chỉ còn loạn triền miên là phải! Khốn nạn thật.

ĐỂ CHƠI ĐỂ HỌC

Những ngày này, giá đồ ăn thức uống cũng như nhiều món cần thiết đang hùng hục mở cuộc chạy đua. Bà con khán giả thấy cuộc đua đó hấp dẫn hơn, nên rủ nhau đi theo xem bằng được. Do đó, chẳng ai thêm đòi vô thay thế 4 toán đang dự Đố chơi để học. Họ đành tiếp tục cuộc đấu một cách âm thầm, các cô một khán giả nào chứng kiến, ngoại trừ phái viên C.O.

HAI SỬ ĐÓ LÀ «MÈO CON» CHĂNG ?

HỎI : Có người bạo phổi gọi hai mẹ sử Kinh Tài là «Mèo con» Như vậy là trúng tủ hay có gì quá đáng ?

TOÁN CUỐI : Trúng tủ rồi ! Đức Dzua nên tìm người thay thế hai sử đó đi là vừa. Muốn cho chắc ăn, Đức Dzua nên kiếm người ngay các đảng phái nhất là đảng phái đối lập có nhân hiệu cầu chúng, sẽ không ai dám gọi là «Mèo con» đâu !

TOÁN CÒ MỒI : Quá đáng ! Quá đáng ! chẳng qua vì hai sử ấy học hành đỗ đạt ở bên Mèo, nên dễ thông cảm với người Mèo cũng như các chính sách chủ trương của Mèo vậy thôi. Gọi họ là «Mèo con» nặng quá, tội nghiệp !

TOÁN ZIPPO : Tại sao lại gọi là «Mèo con» nhỉ ? Hai sử ấy đang thi hành một chương trình để thoát ly ra khỏi sự lệ thuộc của Mèo mà. Nếu gọi họ Mèo con, chẳng hóa ra con từ bố sao ?

TOÁN RẾT : Phải rồi, đừng nên gọi hai ông ấy là «Mèo con», lỡ các ông ấy giận, các ông lại làm cho giá hàng tăng lên nữa là bỏ mạng nơi sa tràng cả nút.

BAN GIÁM KHẢO : Toán Cò Mồi trả lời câu này hay : 5 điểm !

CHIÊM GỌN ĐỂ LÀM CÁI THÁ GI ?

HỎI : Tại sao mấy cha «Jeannot» lại chủ trương chiêm gọn tất cả các vai chánh ở Nhà Hát, để làm cái thá gi vậy ?

TOÁN CUỐI : Chiêm gọn là phải rồi. Để cho mấy anh nhí nhằng nhừ nhô kia lọt vào khó chịu lắm, hơn nữa phe ta lại bị mất phần đi.

TOÁN CÒ MỒI : Không nên. Tham quá thì mang tiếng chết, bên Mèo người ta không bằng lòng đâu. Tốt hơn nên rủ rê một vài anh lớn hòng nhập vào phe ta, để cho họ bớt la lối đi mới được.

TOÁN ZIPPO : Ủi dào, thời buổi này mạnh được yếu thua, cớ đến tay ai nấy phát. Phải nắm cho gọn mới làm tròn được nhiệm vụ «Zeannot» chứ !

TOÁN RẾT : Các cha «Zeannot» làm thế là đúng đấy, có như vậy Nhà Hát mới còn, chứ nếu không để rồi bị cho «de» cả nút như bên Cẩm bu chia và Tiêm La sao ? Mấy bố nhí nhò cứ việc ngồi im thin thít đi, cuối tháng ngửa tay ra lãnh cả trăm xấp vừa sướng thân, vừa được việc nhà nước, chả hơn ư ?

BAN GIÁM KHẢO : Cả 3 toán Cuối, Zippo, Rết cùng đúng, mỗi toán 1 điểm rưỡi. Toán Cò Mồi bị trừ 2 điểm về tội trả lời ra ngoài câu hỏi.

CỨU NGUY DÂN TỘC CẨM BÚ CHIA ?

HỎI : Thủ đồ xứ Cẩm bú chia đang bị uy hiếp, chính quyền của sử Long Non nguy đến nơi. Quân đội Annamta có nên sang cứu nguy dân tộc Cẩm bú chia không ?

TOÁN CUỐI : Phải cứu chứ. Mối hồ rãng lạnh mà, không cứu rồi giặc Cờ Đỏ tràn qua xứ mình sao.

TOÁN CÒ MỒI : Cứu cũng được, không cũng chẳng sao. Nhưng phải coi lại xem họ có nhờ mình hay không cái đã ?

TOÁN ZIPPO : Nhất định phải đi cứu gấp mình là dân tộc đàn anh phải biết che chở đàn em chứ. Và lại mình cũng nên tội nghiệp nước đàn em vừa mới bị các đàn anh Mèo cúp mắt cả mấy trăm Tê Mèo kim viện trợ, còn hơi sức đâu mà ưỡn nhau với Quân Cờ Đỏ ?

TOÁN RẾT : Ấy, ấy, phải coi chừng kẻo mắc mưu mấy anh tướng Cờ đỏ là khôn đấy. Không chừng họ định dụ quân mình ra xa để soi tai cho dễ đấy. Với lại, cũng nên hỏi lại các đàn anh Mèo xem ai sẽ chỉ cho lính viễn chinh của mình đây ? Đồng bạc phá giá đến nơi mà

lại còm nhà vác ngà voi thì chừa quá !

BAN GIÁM KHẢO : Hai toán Cuối và Zippo cùng ngon : Cuối 2 điểm, Zippo 3 điểm.

LÀM MẬP ANH GIÀU, ĐÓI ANH NGHÈO ?

HỎI : Có nhiều người đang xầm xì rằng cá biện pháp «cách mạng Kinh Tế mùa thu» này chỉ làm mập mấy anh giàu, làm đói mấy anh nghèo. Phải vậy chăng ?

TOÁN CUỐI : Nói thế là trật lất. Đúng ra phải nói là mấy anh giàu giàu thêm, mấy anh nghèo nghèo hơn nữa.

TOÁN CÒ MỒI : Làm như thế là đúng sách vở đấy. Mấy anh giàu có cái nạn là không chịu tham gia, giúp cho họ mập thêm họ sẽ hăng hái liều mình với vi xi. Còn mấy anh nghèo đói quen rồi, có đói thêm tí nữa cũng chẳng sao.

TOÁN ZIPPO : Nói như thế là xuyên tạc. Chính phủ này đời nào nâng đỡ nhà giàu. Không thấy tăng lương cho quân công đó sao. Nhờ các anh tí.

TOÁN RẾT : Cách mạng có khác. Làm cho bọn nhà giàu rết run lên, để xô đi mua vàng tích trữ. Phải thế mới được, hoan hô ông Tổng Lì.

BAN GIÁM KHẢO : Văn chỉ có Zippo là thông thạo mọi đường lối của Nhà Nước : 5 điểm nữa.

RÊN SƯỚNG HAY RÊN KHỔ ?

HỎI : Quân Cờ đỏ được tăng lương hiện đang rên, đó biết rên sướng hay rên khổ ?

TOÁN CUỐI : Rên sướng đứt đũa rồi. Chỉ có quân công mới được Nhà nước o bế vậy, chứ có ai khác được tăng lương đâu nào ?

TOÁN CÒ MỒI : Rên khổ chứ sướng gì nổi ? Mới tăng được ngàn mấy bạc, gạo nó đã tăng trước mấy ngàn rồi, lưi còn cả trăm thứ bà dầm khác, sống thế nào được ?

TOÁN ZIPPO : Dì có khổ đi nữa cũng phải nói là rên sướng. Như thế mới gọi là tin tưởng ở sự lãnh đạo anh minh, và mới thắng được Cờ Đỏ chứ !

TOÁN RẾT : Đúng rồi, rên sướng ! Dù gì đi nữa quân công cũng còn sướng hơn là mấy thằng năm ập !

BAN GIÁM KHẢO : Hai toán Cuối và Zippo lại cùng đúng nữa, mỗi toán 2 điểm rưỡi.

địa ngục môn

NHÀ GIÁO «CHÓ GHÈ»

Xã hội Anamta từ xưa đến nay vẫn coi trọng kẻ sĩ, vì kẻ sĩ luôn luôn tiêu biểu cho hình ảnh cốt cách gương mẫu đạo đức và liêm sỉ. Hàng ngũ giáo chức dĩ nhiên, cũng hãnh diện sao được khi họ nhận lãnh sứ mạng cao cả là đem cây vào tư tưởng các mầm non đất nước những tinh túy truyền thống văn hóa của dân tộc. Tuy nhiên, công tâm mà nhìn nhận kể từ thời gian cơ quan đầu não văn hóa bị thiên hạ mệnh danh là Bộ Võ rừng thì, nấc thang giá trị trong giới hành nghề gõ đầu trẻ có phần sút giảm trông thấy.

Có lẽ ảnh hưởng bởi một chính sách giáo dục võ rừng, nên gần đây nhà giáo thường hay gặp đại nạn, hết PHHS âu yếm hỏi thăm sức khỏe bằng những trận bẻ thiếu hẳn tư cách lại đến dư luận đâm tiêu cổ yêu trò, theo cái thuyết yêu vợ chết mau gì đó. Nhưng khách quan để xét vào bề sâu, tức nhìn thẳng từng vấn đề, quả thực có một số thầy có quá bề bối, chưa đủ các điều kiện tối thiểu để được đứng

chung trong tập thể giáo chức. Tục ngữ ta có câu : «Tiền trách kỷ hậu trách nhân, bụt ngồi trên tòa không gà nào nhẩy lên mõ mắt» v.v... thành ra, đôi khi sự ngộ nhận đáng tiếc không thể tránh khỏi giữa thầy với trò, giữa thầy với PHHS, cũng là vạn bất đắc dĩ và có nguyên nhân của nó cả chớ đâu phải đến mặt.

Bọn C.O. xin đơn cử trường hợp điển hình rất đau lòng đang xảy ra tại một trường Trung, Tiểu học nọ cách Quận Thủ Đức chưa đầy 5 cây số để chứng minh rằng : Đã đến lúc Bộ Võ rừng cần phải xét lại toàn bộ nhân sự hầu lãnh mệnh hóa guồng máy giáo dục nhà nước, đồng thời tránh cho hàng ngũ giáo chức những tai tiếng xấu vì một số đồng bạn của mình đã và đang tự phá hỏng cả một hệ thống dân nước tinh khiết... (Sic)

Xin thưa, đó là trường Trung tiểu học Long Thạnh Mỹ Quận Thủ Đức (Giá Định) nơi qui tụ khoảng trên dưới 500 HS. Trong số nhà mỗ phạm đây đó các em có ngài Phụ Tá H. Trường tên Thanh là hành động thiếu tư cách hơn cả, khiến hầu hết PHHS, tỏ vẻ bất mãn, phản đối gay gắt nhất. Để thực hiện câu châm ngôn cổ học phải có hành, Thầy ta chọn một lũ các em HS, gọi là xuất sắc để, trước khi đến trường phải ghé qua tư gia thầy, phát triển dân sinh như mức nước, quét dọn chuồng heo, chuồng gà, bưng bô, đổ rác và lau xe cho cả nhân thầy. Trò nào năng xuất cao thì dù chẳng thuộc bài cũng được phê rất tốt, có điểm cao. Trái lại, búp bê nào dù học khá nhưng không nghe lời thầy làm công việc đổ bô, quét rác thì bị trừ ếm đánh khảo tận tình, kèm theo những tràng tiếng đứ đừ si và rất mực

chủ đáo.

Thế rồi, mấy tháng qua nhân dịp nhà trường ra lệnh các em HS phải mặc đồng phục khi đến trường. Mỗi sáng thầy điểm danh, đứa nào đồng phục đứng trên, còn đứa nào vì gia đình nghèo cha mẹ chúng còn mải lo vất giũ lên cò, trước thực trạng kinh tế thom phứt mũi đói rách mà không đủ tiền may đồng phục cho con mình, thì được Thầy «ác ôn» cho đứng xuống dưới và đồng dục phân rắng : đứa nào không có đồng phục đều là những con chó ghê ĐM bay nghe chưa ? đoạn thầy cườ tồ tồ, kéo theo tràng vỗ tay hơn hờ của những đứa có đồng phục.

Cứ như thế, ngày này qua ngày khác, thầy tiếp tục gây chia rẽ giữa búp bê với búp bê bằng câu « chó ghê ». Vào mỗi giờ ra chơi, các chó ghê đều phải xa lánh bạn bè, đến một góc vắng vẻ âm thầm đau khổ vì nghèo mà không có đồng phục.

Từ đó, khi tan học cũng như lúc đến trường, tụi nó đều nhìn nhau với cặp mắt soi mói đầy vẻ kỳ thị. Chúng thường hỏi nhau rằng « mày học ông thầy nào ? Tao học thầy «chó ghê» để phân biệt bộ quần áo. Tai hại bậc triệu, nhưng chẳng thấy ma mốc nào chấm dứt trò đầu lòng trên mặc dù trước đó, rất nhiều PHHS đã than phiền trình sự việc lên Ông. Hiệu Trưởng, khổ nỗi Ông Hiệu trưởng biết giải quyết mằm rắng được bầy trừ.

Chỉ còn trông đợi Bộ Võ Rừng triệu hồi gấp Ông. Thầy chó ghê kia đi thì may ra mới gạt rửa được ân tượng «chó ghê» trong bộ óc non nớt của hàng trăm HS tại đây ?

NGÂN HÀNG SAIGON TÍN DỤNG

Crédit Saigonnais
vốn VNĐ. 405.000.000 góp đủ

Trụ sở : 29-30 Bến Bạch Đằng — Saigon
Điện thoại : 20.761—94.961—94.969

Đảm nhiệm mọi nghiệp vụ :

— Nhanh chóng — Kín đáo — Niềm nở

Lời cao :

— Mọi loại ký thác — Tiết kiệm không giới hạn

Tài trợ :

— Dễ dàng — Mau lẹ

NGÂN HÀNG SAIGON TÍN DỤNG LUÔN LUÔN GIỮ :

— Tín nhiệm với quý vị

— Đứng đắn về mọi phương diện

— Đề góp phần chấn hưng kinh tế quốc gia

NGÂN HÀNG SÀI GÒN TÍN DỤNG

Tổng Giám đốc
HỮA XIÊU

TM, Hội Đồng Quản trị
Chủ tịch
ĐA ĐOÀN THỊ NHUNG

CÁI BUN LÔNG LÁ SƯƠNG RÊN VÔ CÙNG KHOAI TI.

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

BÁT MAN NGƯỜI RƠI Ngô công Đức vừa thâm vừa đều

SAIGON 24-11 (PT).— Mới đây, có tin nói rằng nhà cựu DB, đối lập đến chiều sau thời gian hoạt động chính trị và đi doong chức bất khả xâm phạm, đương sự bèn cảm thấy cái rét đến trước mắt, nên đã âm thầm cuốn gói khỏi xứ Anamta sang tị nạn bên Tân Gia Ba cho an toàn cái thân còm trên xa lộ.

Một số đồng nghiệp khi loan tin trên đã gọi hành động trốn tránh của DB, Đức là hèn nhát đồ đào ngũ phản phé, không xứng đáng mang nhân hiệu đối lập với nhà nước v.v... Thế rồi, kể đó khoảng 3, 4 ngày sau, bằng 1 bài quan điểm đăng trên tờ báo của anh ta, Ngô Công Đức lớn tiếng đả kích để

quốc Mỹ thậm tệ, để gián tiếp xuất hiện trả lời dứ luận rằng: «Ta vẫn còn đây sức mảy mà lưu vong.

Tuần lễ sau, cả làng không ai tin chuyện Ngô công Đức dám ở li quê nhà tiếp tục con đường đối lập vùng xích chó có hữu, vì thế chuyện phú lính của hắn vướn cứ được loan ra đều đều, nhưng hắn dèch thêm đề ý «chuyện thoại» làm cảm này, để mặc thiên hạ chăm thọc, ai muốn hiểu thế nào cũng đặng, nhân tâm tùy mạng mỡ.

Cuối cùng, để thực hiện chương trình «Bát man người rơi» kiểu Hích cốc, Ngô công Đức liền tổ chức bữa tiệc liên hoan đón hát tung bừng

khởi lửa tại nhà riêng của đương sự, vào chiều thứ sáu (18-11) vừa qua, với thành phần tham dự chọn lọc gồm Sư, Cha DB, NS. Ký giả và thân hữu chừng ngót 30 người và lần này dường như Ngô công Đức muốn trực tiếp chơi xỏ những ai bảo hắn đào ngũ rằng: «Ông còn đây, nếu có đi Tân Gia Ba, Pháp, Ý, Đức Nhật hay gì gì chẳng nữa, thì cũng chỉ là chuyện du lịch xả hơi, dễ dàng như vô Chợ Lớn hoặc ra chợ Bến thành rồi ông lại về, sợ chó gì nhảy». Mẹ kiếp! thế mới hay Ngô công Đức vừa thâm vừa đều... thật.

- Lần đầu tiên Tổng tông Thiệu được lính Mèo hoan hô vang dội.
- Từ nay mỗi đĩa được tặng thêm 13.500 đến 27 ngàn đồng tiền Giao Chỉ.
- Giá hàng PX nhất loạt hạ giá từ 15 tới 5 phần trăm.

SAIGON 24-11 (PT).— Nguồn tin giá trị như đỉnh đóng cột phát đi ở tòa nhà trắng gần sở thú chiều hôm qua cho hay rằng: Đứng tam nhật sau khi Tổng tông Giao chỉ quốc đồng đặc đến trước Lưỡng viện Thượng Hạ đọc bức Thông điệp lịch sử vàng son đưa ra một hơi 9 búa kinh tế mới toanh và ngót 50 quả biện pháp cứu nguy ngân sách nhà nước tưởng như hết thuốc chữa và liền đó 48 giờ, đầu bíp Kinh tế «Mắt trư» phụ đề là Cách mạng mùa thu, rồi được cả 2 đài tăng hình tăng thanh thi đua vung vít truyền đi khắp nước, giúp hơn 17 triệu dân ta thông thạo chính sách đường lối khắc khổ thêm chút nữa, đặng cứu vãn bộ mặt tiền tệ vốn đang trên đà thâm thủng, từ 5 bở 16c

ngóc chồm hồm lên 1 xin chẵn, thì đứng sáng 19-11 vừa qua, tất cả lính trắng tạp chủng lông lá có mặt tại Anamta được lệnh xếp hàng hiên ngang hơn hồ như vớ được món đồ tiền vào cáo trung tâm P.X giống như phái đoàn Tàu phủ của Mao xằng xáng bước vào trụ sở LHQ, để gọi là đáp ứng cuộc Cách mạng mùa thu của Tổng tông Giao Chỉ, bằng cách đổi 1 đơn đô (MPC) lấy 410 đồng bản xứ thay vì 275 đồng như trước đây, để có thêm tí phương tiện vật chất xài chơi cho đỡ buồn, trong lúc chờ đợi khăn gói quả mướp xuống tàu về cố quốc, trở lại đời sống chân cừu chân dê, hầu xứng đáng là con cháu Kha Luân Bó.

Tin trên tiết lộ thêm, từ nay mỗi đầu tháng, hàng Đơ dêm cũ bấp được quyền đổi 100 đơn, hàng HSQ, 150 đơn và SQ, được trao đổi 200 đơn. Đó là chưa kể thượng tầng Ba que đã chỉ thị các loại hàng trong P.X từ cục sà bông, kem đánh răng, bàn chải đến gói thuốc chai rượu, nhất loạt phải hạ giá từ 15 đến 25 phần trăm. Tính ra, mỗi tháng lính G.I được lời thêm hàng tháng là:

- SQ, 27.000 đ. VN.
- HSQ, 21.000 đ. VN.
- BS, 13.500 đ. VN.

Tại PX, thuộc căn cứ TSN lần đầu tiên TT Thiệu được các chú G.I hoan hô vang dội ca tụng như một đấng cứu thế, có chiếc đĩa thần hóa giải được hết thảy mọi khó khăn giữa những người cùng chiến tuyến đánh đấm Vixi. Tiếng cười hích hích sen lẫn tiếng O.K nôm bợ oản vang lừng cả một khu đất trống, lẫn át cả tiếng nổ phành phạch phát ra từ sân bay bên cạnh, họ vỗ tay đấm đập ôm nhau cười vô cùng khoái ti. Vì nhờ ơn mưa móc bố thí của Tổng tông mình qua việc định lại hối xuất đồng đô lra, làm nhiều anh kaki KQ Mit đi ngang thấy thế cũng nỡ một nụ cười rất nửa đời nửa đoạn để chia sẻ niềm vui cho thêm phần long trọng.

Vấn theo tin này, nếu giả cả thị trường «sà đơ» không thay đổi thì các chú Mèo từ hạ cấp đến thượng cấp đều có quyền chọn 10 phát miễn phí trở lên cộng với 4, 5 chai la ve sản xuất tại Chợ Lớn mà không thiệt hại đéch gì sớt cả. Bó khí, sướng nhé!

NHÂN TIN

— Chị Lê Văn Trương, tới ngay Kim Lai An quán. Hồi O. Phùng Tất Đắc lấy tiền trợ giúp.

ÔNG ĐẠO BỤI ĐỜI

□ Sẽ được suy tôn làm lãnh tụ Hippi chơi chơi.

Tuần rồi nhiều đồng nghiệp nhứt trình đã loan tin Anam ta lại vừa có thêm 1 ông đạo mới. Ông đạo này còn trẻ măng, khoảng 28 tuổi gì đó, nhưng đã có biệt tài trị bệnh thần kinh rất giỏi. Nhất là đối với các nữ bệnh có mạch «âm», thì ông đạo chỉ cần xoa tay phủ phép vài phát là bao nhiêu chứng «phụ» chứng «tóc» rút lui có trật tự tức thì. Ông đạo họ Vương, tên Chánh Tâm. Con đẻ của nhà thờ đạo danh tiếng khắp «Nam kỳ lục tỉnh» hồi tiền chiến Vương kỳ Nam vậy!

Ngoài tài trị bệnh thần kinh như vừa kể, ông đạo còn có nhiều biệt tài khác như đờn ca rất kền, võ Thiếu Lâm 1 cây, đánh cờ tướng đấm hạ kỳ vương Ba Tàu Lý chỉ Hải không có mấy hồi. Đây là chưa kể, theo lời ông đạo khoe, súng đạn cũng không thể nào «ăn» ông được vì pháp thuật ông cao lắm. Có lần ông đã cho người ta khĩa ông 2 phát M16 mà đạn đi đâu tuốt luốt, cóc chạm vào da thịt ông—chút nào hết trơn. Thánh thế.

Bởi nhiều tài nghệ kinh khủng như thế, ông đạo tính nết đấm ra văn nghệ ưa đi bụi đời; nên ông đã lấy pháp hiệu là Thích lang thang, và danh hiệu là «ông đạo bụi đời». Ông đạo Bụi Đời Thích Lang Thang hiện đang hành nghề ở vùng An Giang Châu Đốc, tiếng tăm ông bắt đầu khá nổi; nhưng cũng do đó

mà ông đâm kẹt: Vì dường như không có giấy tờ hợp lệ quân dịch.

Tin giờ chót bọn C.O vừa thu lượm được cho biết: Các băng híp-pi trên toàn cõi An-Nam sắp họp đại hội để suy tôn ông Đạo Bụi Đời lên làm lãnh tụ tối cao của họ.

AI BẢO NGHÈO MÀ HAM

SẼ GỀNH (TĐ): Dân ấp Tiên Chu xã Hố Nai Biên Hòa vừa kéo đến C.O cho biết, nhờ phong trào đánh số đề bình thường vượt mức nên đồng bào tại đây đã có dịp theo sát chủ trương của nhà nước, là tiết kiệm sinh sống đến mức tối đa.

Người có công gây dựng phong trào số đề số đuôi rất đáng khích lệ này không ai khác hơn là một vài ông quan bị địa phương. Họ đã chỉ cần làm 1 phát tính nhâm đơn vị sơ, ai cũng thấy ngay sau mỗi kỳ xổ số bữa thứ ba, các ông đã thu lời ít nhất

cũng trên dưới 1 Tê. Một tháng 4 kỳ thì các ông có trên dưới 4 Tê khỏe ru! Rút cuộc chỉ có bọn dân đen là cháy túi học máu mồm Nhưng có thể mới đúng nghĩa chữ «la vi» chứ, Ai bảo nghèo mà còn ham, phải không ông Quận Đức Tu !!

Y. K. C. O.

Lạnh Saigon, hãy nghĩ tới đồng bào đau khổ Miền Trung.

Mấy hôm nay, trời Saigon bỗng trở lạnh lạ lùng. Những chiếc chiếc áo lạnh đã được khoác ra đường. Những chiếc chăn mỏng không đủ đắp ấm về đêm. Một vài ngọn gió bắc nhẹ cũng đủ làm mọi người co ro, rùng mình. Một số người yếu sức lại còn nhuộm bệnh vì không chịu nổi lạnh.

Lâu lắm, Saigon mới có những ngày lạnh như bây giờ. Và lâu lắm, những người miền Bắc di cư mới thấy lại cái lạnh của những ngày chớm Thu thuở nào, tuy rằng bây giờ đang vào tiết Lập Đông.

Saigon đã lạnh thì tất nhiên Miền Trung, Miền Bắc cũng phải lạnh. Và cái lạnh mà mọi người đang thường thức ở thủ đô Miền Nam này chỉ bằng một phần trăm cái lạnh thấu xương mà những người dân nghèo Miền Trung đang phải chịu đựng. So sánh như thế để thấy rõ hơn nỗi khổ của những nạn nhân bão lụt đang thiếu nhà, thiếu cơm và thiếu những tấm áo lạnh để che thân. Mới có một chút lạnh thôi mà dân Saigon đã xuýt xoa thì với cái lạnh gấp trăm lần, làm sao những nạn nhân đáng thương kia có thể chịu nổi?

Thế mà có những bọn khốn nạn mới đây đã ăn cắp cơm chim, ăn cắp những manh quần, tấm áo mà đồng bào Miền Nam gửi ra cứu trợ đồng bào nạn nhân Miền Trung ruột thịt. Buồn thay, những tên này vẫn được nhờ nhờ, vẫn không bị đem lóc xương, lột da để đền tội ác.

Mới đây, theo tin báo chí, một số phé binh Hậu Nghĩa đã nhện ăn, nhện mặc để lấy tiền, lấy áo quần gửi ra cứu trợ đồng bào Miền Trung. Nghĩa cử này của anh em TPB tuy đầy tình nhân đạo nhưng có lẽ kết quả cũng chẳng thấm vào đâu. Anh em TPB nghèo, làm gì có tiền, có áo quần dư để cứu trợ đồng bào.

Thế nên, trách nhiệm lo cơm áo cho hàng triệu gia đình khốn khổ kia, vẫn là nhà nước. Chính quyền đừng vì Cách mạng Mùa Thu mà quên việc cứu trợ. Cũng đừng lơ là để bọn tham nhũng lại ăn cướp cơm chim của đồng bào. Ngoài ra, những ông nhà giàu nhưng ông tư bản đang tiêu tiền như nước cũng nên nghĩ tới đồng bào đang đói lạnh một tí. Các ông đừng dựa vào những người nghèo khổ, thiếu thốn. Đến như anh em TPB, những người đói rách như thế mà còn biết nhện ăn, nhện mặc để cứu trợ. Vậy, các ông có bỏ ra một phần tài sản để cứu trợ giúp đồng bào cũng chẳng thiệt hại gì, chẳng thấm vào đâu so với sự giàu có của các ông.

Bọn CO đang chờ các ông tỏ thiện chí.

NÓI LÃO mà CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Đòn đưa lật phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

CHỦ TRƯỞNG MỚI CỦA CÂY ĐA GIA LONG ?

Ngày 14-9-71 Tối Cao Pháp Viện ra lệnh đóng cửa Tòa Sơ Thâm Bình Thuận viện dẫn lý do an ninh không bảo đảm thể theo lời yêu cầu của ông Chánh Án.

Câu chuyện này xảy ra cách đây mấy tháng và Con Ông đã có lên tiếng kêu nài dùm một số đồng bào Bình Thuận bị lúng túng khi cần những giấy tờ hộ tịch để thỏa mãn cái nguyên tắc quốc gia rườm rà như ruột cóc và cả những can phạm mãn hạn tại ương không được về sum họp với vợ con tìm phương kế mưu sinh vì thiếu... chữ ký của Ngài Chánh Án.

Nội vụ số đi mà tâm lưm đến thế là do sự chông nhau giữa 2 tiểu vương xứ nước mắm, một Tiểu vương HP là Đại tá Nghĩa và một Tiểu vương TP là Cựu Cần. Quyết định đóng cửa Tòa Sơ Thâm Bình Thuận của Tối Cao Pháp Viện là 1 quyết định bất chấp quyền lợi của dân chúng Bình Thuận mà chỉ nhằm thỏa mãn tự ái của Tư Pháp một cách hơi... địa phương.

Theo đà này, trong tương lai bất cứ nơi nào có động chén chạm bát giữa các Tiểu Vương TP và HP là nơi đó bị TCPV ra lệnh đóng cửa Tòa Án thì không mấy chốc mà Công lý sẽ vắng bóng khắp nơi và như thế là TCPV vô tình hay cố ý mà khuyến khích áp dụng luật rừng, luật giang hồ mỗi khi có xích mích ?

Vụ cậu Cần được Thần Cây Đa Gia Long nuông chiều quá mức đã kéo dài khá lâu khiến DB có dịp làm bàn và một số 38 DB vừa ra tuyên cáo chống TCPV ra lệnh Tòa Sơ Thâm Bình Thuận,

Trâu bò húc nhau, ruồi muỗi lãnh đủ, tiếng đời nói không sai.

THÁNH ĐƯỜNG HAY HỘI TRƯỜNG ?

Vụ Linh mục Chân Tín bị sao quả tạ giáng cho 6 chương đã làm xúc động nhiều giới. Trước khi bước chân qua ngưỡng cửa của Tòa nhà Bát giác ở Hòa Hưng, một lễ cầu nguyện được tổ chức tại Vương Cung Thánh Đường với sự tham dự của cả một số nhà tu Công giáo lẫn Phật giáo.

Nếu chỉ là một lễ cầu nguyện thuần túy đóng khung hẳn hoi trong tầm tay của Chúa thì niềm xúc động kia hẳn còn phảng phất dài dài.

Tiểu có một nỗi, trước khi LM Chân Tín trả nợ nửa niên nhai gạo lức, Vương Cung Thánh Đường đã được một vài vị khác lợi dụng để phát biểu ý kiến không ăn nhậu gì đến đạo giáo cả mà lại sực nức một mùi chính trị.

Hiện diện trong buổi lễ cầu nguyện này có cả sinh viên Phật giáo tranh đấu lên tiếng hăng tiết vật quá khiến một "giáo dân công giáo" ức lòng bèn lên diễn đàn mời ra khỏi Thánh đường.

Than ôi ! Chính trị, mi là cái đích gì mà nơi đâu cũng chúm mũi vào làm rối beng thiên hạ như thế ?

Chính trị vào Tòa Án là Công Lý đội nón ra đi, Chính trị mà vào Vương Cung Thánh Đường thì dù chúa không quen đội nón nhưng cũng sẽ lấy lược vuốt lại tóc cho láng rồi cũng bỏ ra đi cho mà xem.

Bao giờ giáo dân chúng con mới được yên lành cầu kinh, lần chuỗi hồ quý cha, quý Thầy ?

PHANH CAO BI CỤ ĐỒ NHIỀU !

Hội Đồng Đô Thành giận lấy 1 Nghe nói thế thấy nó kỳ kỳ ra làm sao ấy.

Thái độ này thoát thai từ cái vụ Pin Con Ó mà ông cô Quận 6 không được lệnh ra điều trần trước HĐĐT nên các nghị viên bị chạm tự ái.

Hậu quả, để chứng minh uy quyền của mình, HĐĐT bãi khóa để ngân sách niên khóa 1972 không được biểu quyết và đầu năm tới Cụ Nhiều sẽ "mậu xìn", công chức chính ngạch, ngoại ngạch, phụ động của các cơ quan thuộc Tòa Đô Chánh sẽ không được lãnh lương là cái chắc.

Khi HĐĐT mà giận lấy thì ảnh hưởng nó ghê gớm như thế đấy.

"Lãnh đạo" phong trào bãi khóa của HĐĐT là các Nghị viên Ruyết, Long, Tự, Mến mà người anh em Quạt Cường rửa không tiếc lời là "Nhóm nghị thành phố bỏ nhiệm vụ thực công, xây cầu xí đi làm chánh trị ! Nặng thế mới ác !

Theo tin thật chứ không lão thì Cụ Đồ Nhiều đang vận động ngầm để chiêu hồi các Nghị viên "bị lôi cuốn" trở về họp lại cho kịp nội tháng này hầu ngân sách TĐC không bị kẹt.

Xin mách nước Cụ Đồ Nhiều một phát rằng nên tìm đến các vị lo vụ đầu thầu xây cất trụ sở HĐĐT mà đợt đầu 100 tề đã được các Nghị nhà ta với vũ biểu quyết giải tỏa rồi đó. Để "Cảnh cáo" thẳng thừng rằng ngân khoản này nằm trong ngân sách 1972 của TĐC đấy và tìm luôn ông chủ chi phát ngân viên HĐĐT "cảnh cáo" y như vậy là có châu đa số các nghị viên sẽ "xét lại" ngay.

Còn cả tuần nữa lận, đầu rồi vào đó, "phanh cao" cho nó khoẻ thân cụ Đồ ơi !

GIÁM SÁT VIỆN TRÌNH BÀY

Hạ tuần tháng 11-71, Giám sát Viện vừa trình làng một thành quả mà mọi giới cho là đáng kể khi công khai yêu cầu hành pháp áp dụng các biện pháp chế tài đối với 4 cựu Tỉnh Trưởng, 1 cựu Bộ trưởng 5 Trưởng Ty, 1 Tổng Giám Đốc và 2 Giám Đốc.

Trong đám anh hùng đớp hít này ngoài 4 vị tỉnh trưởng thì khởi lập lại cho tốn giấy chỉ số sơ nhắc lại 3 vị sáng nhất.

Trước tiên là Cựu Lý quý Phát, pa pa của Người Việt cổ đơn bị GSV yêu cầu HP chấm dứt chức vụ GD Gia Cư Liêm Giá Cuộc và lập thủ tục truy tố về tội xây cất bất hợp pháp.

Thứ đến là Tổng Lùn Lương thế Siêu bị yêu cầu loại khỏi mọi chức vụ trong các cơ quan dù công quyền hay quốc doanh, tự trị.

Và kế tiếp là xếp Nguyễn bá Cà rá bị cảnh cáo trước hội đồng.

Song song với thành quả của GSV, thẳng dân ngu lại được biết rằng một dân biểu sẽ là tự khối "đổi lập ôn hòa" đang thuyết phục một số DB đặt vấn đề giải tán cơ quan GSV một khi có tu chính hiến pháp.

Sự trùng hợp ngẫu nhiên của 2 nguồn tin này khiến GSV hơi xuống "cốt" vì dư luận sẽ "ngộ nhận" rằng vì ngại bị giải tán trong nay mai nên GSV mới lật đặt trình làng một lô hạm đề chứng tỏ mình có làm việc.

Dù sao thì lẽ lối điều tra của GSV cũng rườm rà khiến một LQP còn cơ hội ngự trị trên chiếc ghế GD Gia cư LGC dài dài, khiến một LT Siêu còn được đặt vào ghế Cố vấn của Đảng Điện Lực, và một cuộc NB Cà Rá còn cơ hội rung rinh TCTT.

Còn không biết cơ man nào là vụ động trời khác chưa được GSV công bố minh bạch như vụ Điện Lực hiện tại, kéo dài năm này sang năm nọ tạo thêm điều kiện cho tham nhũng nó hoành hành.

Càng "đi na mít", càng lên "cốt", đường để thiên hạ làm tướng GSV chỉ chờ đầu chân mới há miệng, nó xuống giá đi !

Nhờ lòng báo

BÊN LỀ BÀN TÂN NỘI QUI HẠ BỘ

Bản nội qui mới mà các cụ nhi đồng Tòa nhà dưới đang thảo luận tuần này gồm đầy những điều khoản thật là quái đản, nào là bầu cử các chức vụ chớp tri theo lối liên danh để các gia nô hữu hạng năm chọn số ghế, nào là phải 30 dân biểu mới lập thành một khối để gạt phe đối lập ra khỏi Hội đồng nghị trình, nào anh nào đi ra ngoài để trên diện đàn sẽ bị khiển trách tại chỗ nếu không nghe sẽ bị nhân viên công lực lấy lá lót tay dất ra khỏi phòng họp, nào là vắng mặt lúc mở đầu cũng như bề mặt phiên họp sẽ bị phạt rood trừ lương tức suy, nào là thêm ủy Ban để có thêm chỗ ngồi cho đồng bọn v.v... và v.v... không biết ai là tác giả.

Người ta chỉ nghe được rằng, sau cuộc tuyên lỵ tài từ ít hăm, quan Trung úy phụ tá cho vôi nhà Dân biểu tề đái Thiệu Thiện Chí (biệt danh của ông Khiếu Thiện Kế) vào Phú yêu cầu san định giúp bản nội qui cho "thích hợp với tình thế mới".

Tuy lúc bấy giờ còn địn gần 2 tháng nữa mới hết pháp nhiệm 1 nhưng nhà Dân Biểu Thiệu Thiện Chí của chúng ta thấy rằng đã tề đái rồi thì tề đái luôn, có trở tài năng bị giới cách mấy đi nữa thì cũng chẳng nước mẩu gì nên mới nhờ nhà Dân Biểu Tông Nhệ (cũng đi thảo tông luôn) nhắn lời với quan Trung úy phụ tá rằng :

— Trái chạnh họ Khiếu này xep lép rồi, còn tí nước nào để nó nuôi vợ nuôi con nó, đừng vật hết tội nghiệp.

Câu chuyện "thương tâm" đến đây tưởng không ai nhắc nhở đến nữa, song khi Bộ Quốc Phòng ra thông cáo kêu gọi các anh Dân Biểu nguyên gốc lính không tái đắc cử ra vắc súng ào ào lại trong số đó có đến 45 là gà nhà, một cụ nhi đồng khác cũng thuộc loại gà nhà bèn tác giăng nỗi giận phát ngôn bừa bãi :

— Ở lãnh vực khác và người khác, người ta vẫn chạnh hết nước xong liệng vô đi, đằng này ở đây người ta còn đem phôi khô rồi dao cầu thuyền tấn nghiệp nát ra làm thuốc ho chứ bđ.

Thời thì, chót vì tay đã nhúng trầm, đại rồi còn biết khôn làm sao đây.

— Định thế, nhưng ác ôn còn đờ hơn nữa là phôi đầu không phôi người ta còn thấy lên mặt thiếc cho nó mau khô mới thấy mụ nội người ta chớ.

Các cụ nhi đồng thân quý ơi, trông người hãy ngắm đến ta một tí các cụ nhé.

CÁCH MẠNG... BẤT LƯƠNG

15-11-71 úm ba la chúng ta làm cách mạng !

Toàn dân làm cách mạng, toàn quân làm cách mạng, theo lệnh của Tôn Tôn qua Thông điệp được trước QH. tất cả đều phải chia vệc bở cách mạng.

Bi từ thì đến quân cán chính làm cách mạng rằng thất lựng buộc bụng thế nào cho cái bao tử nó teo đi là thành công rực rỡ số sách vàng Đông Nam Á.

Thấy người người làm cách mạng cụ Bất Lương cũng bán xúc xích đi làm cách mạng, công tác đầu tiên là cụ phứt a la boóc Bà xe đó Bửu Hiệp thay thế bằng một cô mát sa mơn môn đào tơ, tiếp đến là chỉ thị cho ghi vào ngân sách 1972 Hạ Bộ Mục 2 Chương 106 Điều 71-79 một kinh phí bổ túc là 30 triệu đồng để cách mạng ngời biệt thự cụ đang ngự trị ở số 121 đường Pasteur.

Theo cụ giai đoạn mới, người mới cần phải có nhà mới khang trang đầy đủ tiện nghi mới khả được. Cụ sẽ cho đập bỏ nhà cũ xây lại nhà mới cho đúng với ý nghĩa của bản của 2 chữ cách mạng : thay cái cũ bằng cái mới tốt hơn.

Rồi để bênh vực cho công tác cách mạng của mình Cụ Bất Lương ný nuận, cuộc cách mạng ton ton mới đề ra mà cuộc cách mạng toàn diện nặng về kinh tế. Muốn kinh tế phát triển ta phải đầu tư bỏ vốn cho nhân dân có công ăn việc làm.

Này nhé, phá nhà cũ xây nhà mới tạo ra được bao nhiêu hoạt động kinh tế có ảnh hưởng bội tiếp, thợ mộc, thợ nề, thợ làm gạch làm ngói, thợ điện, thợ sơn v.v... hăm bà lằng thứ thợ ai ai cũng đều có việc, rồi họ thất lựng buộc bụng, rồi họ tiết kiệm mua công khế phiếu của nhà nước, rồi họ trở nên giàu có, rồi họ lại cất nhà mới theo đúng đường lối cách mạng của tui, rồi rồi... (ô kia ông đệ nhứt đầu sao không nhắc cho tui ?)

Ný nuận của cụ Bất Lương thật đúng bở cha con chuột bạch đi rồi cần gì phải nói thêm nữa.

Hoan hô cuộc đại cách mạng của nhà đại cách mạng Bất Lương ! Hoan hô !

CÁCH MẠNG MÙA THU

— «Một mùa thu năm qua cách mạng tiến ra đất Việt...»

Tiền sư cha nhà chúng nó chỉ bịp bợm «Cách mạng cách muối cái con mụ nội gì, chúng nó chỉ kiếm cách bần cùng hóa nhân dân Việt Nam để phục vụ mục tiêu của ngoại bang.

Xin long trọng minh xác ngay tót sứt một phát rằng thì bọn CO đang chửi cái cách mạng mùa thu năm 1945 đi ạ. Cái gọi là CM năm ấy đã bóc lột đến manh khố rách cuối cùng của dân đen, đã ném biết bao nhiêu là xương máu dân Việt vào một cuộc chiến tranh diệt chủng để toan tính thực hiện mộng xích hóa của bọn đế quốc đồ Nga Tàu. Thế thì không chửi làm sao được? Nhất là cái sự chửi bới này lại rất hợp hiến và hợp pháp ra rít. Hợp hiến vì hiến pháp chín nút cứu sừng của chúng ta chống lại chủ nghĩa cộng sản dưới mọi hình thức. Hợp pháp bởi lẽ Sắc luật số 093-SLICT ngày 1-2-1964 đặt CS ra ngoài vòng pháp luật vườn còn đó. Có thể một mai đây cái gọi là mặt trận giải phóng (mà Annamta kêu tắt là Việt cộng, Mèo xi xò là vi-xi) sẽ được phép trở về với chúng ta, nhưng khi ấy bọn Vi xi phải tở bỏ vũ khí, tở bỏ chiêu bài cộng sản hoặc trở về hội hành tập thể và biến thành một chính đảng trong cộng đồng sinh hoạt quốc gia như lời ngài Thượng thư Cao Văn Tường minh xác, thì bọn Vi xi đâu còn là CS nữa thìếng thứ cái sự chửi bới CS vườn đây ập chính nghĩa. Ngon lành ghê.

Vậy thì cái cuộc cách mạng mùa thu 45 rất đáng là nền chửi bới mà không sợ hãi gì sớt cả. Còn cuộc cách mạng dân sinh và xã hội mà đài phát thanh của nhà nước ra rả tán thán tối ngày sáng đêm thì rất nên là một sự bốc thơm. Hình như nhà kinh tế xuất chúng Annamta đã mệnh danh cuộc cách mạng dân sinh và xã hội đó là một cuộc cách mạng mùa thu và kêu gọi đối lập thức tỉnh lương tâm trách nhiệm. Đài phát thanh nhà nước lại luôn luôn nhắc nhở đến cái sự tử hình và tịch thu tài sản, thì sức mấy mà không thức tỉnh, ghê thấy mẹ.

Cho nên đã là đối lập xây dựng, đối lập có trách nhiệm thì phải nhận thấy rằng 9 chính sách, 40 biện pháp kinh tế mới ban hành quả tình là một sự cách mạng thơm phưng phức.

Trên bình diện pháp lý đã có một sự cách mạng lớn lao. Nay nhè, quyền thay đổi hối xuất của đồng bạc Giao Chỉ và quyền đặt ra một sắc thuế hay bãi bỏ một sắc thuế, xưa nay vẫn thuộc về QH. Theo luật số 10-70 ngày 3-10-70, đồng bạc Annamta có 2 hối xuất: hối xuất 118 tỉ áp dụng cho các vụ chuyển ngân của chính phủ và du học sinh, hối xuất song hành 275 tỉ một Mỹ kim áp dụng cho «một số» vụ chuyển ngân khác. Ngày 15-11, chính phủ đã bỏ ma lác ấn định tới 4 hối xuất lặn; 1—hối xuất 118 cho hai nghiệp vụ chuyển ngân du học và chuyển ngân chính phủ gồm phần lớn là các vụ công du; 2—hối xuất 275 đối với các hàng nhập cảng thuộc chương trình viện trợ thương mại và thực phẩm thặng dư phụng sự hòa bình; 3—hối xuất 400 cho các hàng nhập cảng thuộc ngoại tệ sở hữu, tín dụng ngoại quốc, các viện trợ khác không ngoại tệ; 4—hối suất 410 cho tất cả các nghiệp vụ khác như tư bản ngoại quốc chuyển ngân tiền lời về nước, xuất cảng, du lịch v.v... Chính phủ cũng đã khai tử luôn thuế kiểm ước. Các căn đến quốc hội quốc tế, mà cứ phoong phoong ấn định hối xuất của đồng bạc Annamta và bãi bỏ thuế kiểm ước thì đích thực là có một sự cách mạng kịch liệt rồi.

TIÊU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

Thơm phức hơn nữa là nhờ ơn cuộc cách mạng dân sinh và xã hội mùa thu vĩ đại này mà các nhu yếu phẩm như gạo và sữa được tăng giá khá cao bằng đôi cánh thiên thần. Còn các xa xỉ phẩm như ti vi, tủ lạnh, máy giặt, mỹ phẩm và xe hơi thì lại tuột thang, hạ giá bằng thích, phải rồi, dân ngu khu đen Annamta chịu thương chịu khó đã quen. Không đủ tiền đóng gạo thì mua khoai, sản ăn độn. Bằng không nữa thì tịch cốc (u tiên luôn cũng chẳng sao. Ông già bà cả con nít nhà nghèo chề sữa đắt thì có quyền húp nước cháo cầm hơi cũng chẳng hại gì. Tở tiền chúng ta đâu có sáng chế ra món sữa đặc có đường vậy mà người già, trẻ nít, kẻ ốm khặc khừ có sao đâu? Nhưng một khi thiếu ti vi, tủ lạnh, mỹ phẩm xe hơi thì làm sao xứng danh là một quốc gia «tiên bộ nhất Đông Nam Á» được?

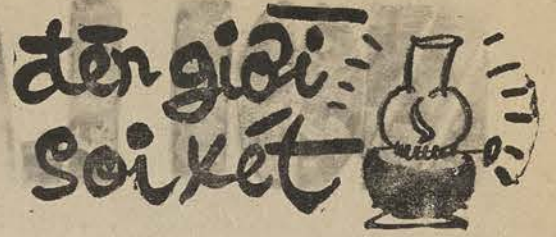
Nhà kinh tế tại ba có lẽ Phạm kim Ngọc, một trong các nhân vật quan trọng của cuộc «cách mạng dân sinh và xã hội mùa Thu năm 1971», đã tuyên bố đây là một ngày lịch sử trọng đại, vì ngoại viện bị cắt giảm là một điều may mắn, là một cơ hội tốt giúp chúng ta thức tỉnh, vùng lên trong tinh thần tự lực tự cường để thoát khỏi sự lệ thuộc viện trợ Mỹ, giành lại chủ quyền kinh tế.

Tẻ rá cuộc «cách mạng mùa Thu 71» sờ đi bùng nổ cũng là nhờ Mèo quốc. Cũng như cuộc cách mạng 1-11-63 được bàn tay lông lá của Tập chúng quốc bật đèn xanh. Nhờ Mèo cắt viện trợ, Annamta mới có cơ hội vùng lên. Có điều đáng tiếc là Mèo hơi ba que số lá, cắt viện trợ khí muộn. Giá cắt sớm hơn ba, bốn niên về trước có phải là Annamta đã trở thành một cường quốc kinh tế «tiên bộ nhất Đông Nam Á» rồi không nào? Thật mà, ba, bốn, niên trước đây riêng mục chi em ta cho lính Mèo tá canh cái khoản nhất thốn thò cũng đủ thu được một số ngoại tệ sở hữu khá mập. Nhưng khi ấy ta chưa thức tỉnh, nên chưa có cách mạng dân sinh và xã hội, thìếng thứ những đồng đôn đồ kiểm được do sự bán ròn của chi em ta chỉ béo bờ mấy thăng mặt dầy. Bgiờ, nhà nước ra cáo thị số 10 khuyến khích các nhà sản công cộng tự do mua, đổi ngoại tệ với du khách và việc Hồi đoái sẽ thu mua lại các giấy bạc, chỉ phiếu, chứng phiếu đó qua các ngân hàng trung gian được thừa nhận. Thế là chi em ta có thể tận tình tham gia cách mạng bằng cách thực thi chính sách «người cây có ruộng» được rồi.

Cuộc cách mạng dân sinh và kinh tế của nhà nước chắc chắn là hay ghê lắm, cho nên hai viện thượng và hạ bộ mới chỉ phần ứng lo mơ chiếu lệ, mặc dù các biện pháp kinh tài như bớt thuế, tăng hối xuất, phần lớn đều nằm trong thẩm quyền của các cụ trong dân. Các cụ mới chỉ pha trò nhạt rằng: Cách mạng mùa Thu là cái mạng sống của dân nghèo, và rằng: phải chăng hành pháp thêm một không nữa là 5 không, đó là thêm (không cần chính sách). Nhưng làm thế nào để «có chính sách», để khỏi cách cái mạng của dân thì các cụ trong dân không nói ra.

Nước Mỹ giải kết, lính Mèo và Đồ la ra về thớ thối hân hoan, để rồi gánh nặng quân sự, gánh nặng kinh tế tài chính được ầu yếm trút lên đôi vai gầy còm của dân đen Annamta có phải là một vấn đề cần được đặt ra và đòi hỏi sự giải quyết hợp tình hợp lý với dân anh Tập chúng quốc không?

Tự túc, tự cường, tốt lắm. Nhưng đừng tự túc tự cường trong hoàn cảnh «sương anh hừng đầu đầu anh thợ hoạn, khốn nạn anh nổi rang». Mà chắc chắn dân đen Annamta không phải là anh hàng đầu

CÂU CHUYỆN HẬU BÀU CỬ

Cuộc tuyển lựa tài tử vào Nhà Hát Tây diễn ra đã gần 3 tháng mà dư âm vẫn còn văng vẳng một mùi thum thum. Một số những người mãn tuồng vẫn chưa chịu để cho những kẻ xấu số được «mở yếm mà đẹp» còn làm tình làm tội những cái xác không hồn—kẻ thất cử—chẳng quân tử một tí nào.

Diễn hình là cái ông sĩ quan họ Huỳnh có cái tên rất đẹp trùng hợp với tên bà chủ một gánh hát năm thường trực tại rạp Olympic thủ đô.

Ông ta ra tranh cử vào Hạ bộ tại đơn vị Kiên Giang lấy tên mình làm dấu hiệu. Dấu hiệu Chuông vàng g.

Các anh lớn địa phương đứng đầu là hậu duệ của quan Thái thú Tô Định có mỗi làm ăn rồi nên khuyên anh Huỳnh kim Chung tức Sáu Chung hãy xẻ ra cho người ta tranh cử. Anh Chuông Vàng ngày thơ bà cụ này dết thêm nghe cứ tưởng bở, năn nỉ xin phép đàn anh cho thắng em cựu kháng chiến chống Pháp này được bán nhà bán xe để đóng góp vào công cuộc xây dựng nền «dân chủ quốc ra»

Kết quả Anh Chuông vàng này về hạng 3 trong khi đơn vị chỉ lấy 2 kếp chánh.

Anh ta bèn than cho số kiếp bị gây ca bài làm khổ với 6 câu tả oán: nào là người ta chèn ép không bố tới đến độ cho tên đàn em bất nhơn đòi đập chết tia tôi, nào là chơi trò phiếu GMC, phiếu trực thăng, nào là bừa phép để đức Trần Hưng Đạo hiển thánh về đi bầu khiến tỷ lệ cử tri Minh lên đến 124, 80%, v.v... Không có những trò chơi bài ba lá đó thì thắng «bỏ đời» nào ạn thì được?

Nhưng tiếng than của Anh Sáu Chung chẳng thấu đến Trời, mà lại thấu đến tai quan Đại Tớ họ Tô, thế là liền ngày hôm sau Anh bị trước súng đoạt xe và một tháng sau Anh được chuyển chuyển về xử đũa để chuẩn bị 4 năm sau ra tranh cử với ông già Ba Tri, các cố động viên cảm tình viên của Anh cũng bị bày khuyến ứng mĩa mai hăm dọa lu bù kèn.

Thôi mà, các đàn anh quan to súng ngắn đầu kê ngã ngựa làm chi. Hãy tỏ ra có chút sức tinh thần mà thượng cho thắng cu nó hay ăn chóng lớn.

Cái ngày thơ dại dốt của anh Sáu Chung dù có gây trở ngại tác xạ cho các Anh phần nào thì đồng thời cũng giúp nâng cao thành tích của các Anh trước đảng thần Tài rồi. Bọn CO chẳng phải là thần thuộc gì rảo tron với Đại úy Huỳnh kim Chung nhưng nghe biết các Anh lớn ở đất sông kiên chơi thể là không hợp vệ sinh nên xin nhà Tướng «sạch» họ Ngô tư lệnh QĐ. 4 hãy đèn trời soi xét kèo Chuông Vàng trở thành «choche fêlê» tội nghiệp.

HEPACHAUT

VIỆN BÀO-CHẾ: HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT

Nước cốt GAN BÒ TƯỚI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÔNG GAN

GẦY ÔM, MẤT NGỦ

MUN Ở MẶT

NGŨA MÈ ĐAY

THIỆU MÁU

LAO LỰC, TÁO BÓN

ĐƯỜNG THAI

MÔI MỀM

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gậy tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ròi

VĂN-QUÂN hạ thủ

VIỆT TRỢ

Nhà kinh tế cấm bán bánh Trung thu Âu Ngọc Hồ, người bị Tổng Ngọc thế chân và hiện chỉ còn là một cố vấn doanh thương, vừa tuyên bố trong 1 cuộc phỏng vấn về chương trình viện trợ Mèo như sau :

"Thay vì cho chúng tôi một cần câu để câu cá, người Mỹ đã cho chúng tôi ngay con cá. Họ có thể buộc chúng tôi phát triển nền kỹ nghệ và canh nông của chúng tôi. Họ có thể buộc chúng tôi đánh thêm thuế và chi tiêu ít đi, nhưng họ lại buộc chúng tôi nuốt chửng những con cá của họ và quên đi cái cần câu !"

Đó là chính sách viện trợ Mèo từ xưa tới nay. Anh nhà giàu Mèo cho chúng ta một chút viện trợ thì đã "buộc" hết thứ này thứ kia. Chúng ta phải nuốt chửng những con cá do anh nhà giàu này thí cho chúng ta không bao giờ có được chiếc cần câu để tự mình kiếm cá. Ông Âu Ngọc Hồ có thời làm chủ tòa nhà nhận viện nên biết rõ điều đó hơn cả. Rồi có lẽ cũng vì Tổng Hồ cứ đòi cần câu nên mới bị Tổng Ngọc thay thế. Tổng Ngọc thì chẳng bao giờ đòi cần câu, lại có tài nuốt chửng cá nên được tin tưởng và tin nhiệm lắm, được cho làm Tổng Kinh niên cho tới bây giờ.

Trong những lời cáo giác, ông Hồ còn cho biết, tệ hơn nữa là hiện nay, người Mỹ đã ngưng nhiều kế hoạch xây dựng kỹ nghệ ở đây. Người Mỹ đã chống lại việc xây dựng một nhà máy phân bón tại Việt Nam. Thành ra, mỗi năm vẫn phải nhập cảng 40 triệu Mỹ kim phân bón. Số đi có chuyện này là vì Mỹ muốn giúp Đại Hàn và Đài Loan bán những thặng dư về phân bón của họ. Cũng vì lý do đó mà người Mỹ không để VN có nhà máy làm vô ruốt xe hơi, mặc dù ta vẫn xuất cảng cao su !

Thật ra, ông Hồ không tiết lộ những điều kiện trên, mọi người cũng đã rõ. Ch nh quyền Mèo tự nhận là đồng minh, là sang bảo vệ cho Annamta nhưng lại coi dân tộc này như cỏ rác, không bằng con cháu của Phác Chánh Hy hoặc Trương giới Thạch. Các anh ấy đã không cho ta chế tạo phân để bón ruộng mà bắt phải dùng phân của xứ đàn em khác vì có thể các anh ấy đã ném phân của những xứ này và thấy ngon hơn ? Còn phân của dân Annamta thì vì ăn ngon thiếu thốn, lại phải nhả mãi những món kinh tài, kiếm ước của nhà nước nên mất hết chất dinh dưỡng cho cây cối chẳng ?

Theo nhà cố vấn doanh thương Âu Ngọc Hồ chương trình viện trợ Mèo còn chống lại cả những biện pháp khắc khổ vì "khắc khổ thì làm sao mà thu thuế !". Cũng vì vậy mà, ông Hồ nhắc lại, vào năm 1968 khi còn là Tổng Kinh, ông có đưa ra 1 ngân sách khắc khổ cho TT Thiệu cứu xét nhưng đã gặp ngay phải phản ứng : "Thưa quý vị, chúng ta có rất nhiều tiền viện trợ Mỹ trong ngân hàng, phải xài tiền ấy đi chứ !"

Bây giờ Mèo nó cúp hết tiền viện trợ trong ngân hàng và chúng ta lại hân hạnh được nghe : "Thưa quý vị, chúng ta đã có cách mạng Mùa thu, có tiền trong túi dân, vậy phải móc hết đi chứ !"

LÊN TINH THẦN

Trước Cách mạng Mùa thu, lính tráng đều bình đẳng, lương lậu tuy không đủ ăn quả sáng nhưng không có chuyện con yêu, con ghét. Nhưng từ sau Cách mạng, lính chia nhiều thứ, nhiều hạng tuy cùng ra chiến trường, cùng hy sinh tính mạng như nhau, nhưng lại có hạng 4.500, có hạng 1.200. Do đó, Cách mạng Mùa thu đã làm cho một số lính lên tinh thần, và đồng thời cũng làm cho một số xuống tinh thần.

Cách mạng Mùa thu bảo rằng khi lính lên tinh thần, sẽ đánh giặc hay sẽ không đảo ngũ. Nhưng CMMT lại không nghĩ rằng nếu lính xuống tinh thần thì họ sẽ đánh giặc ra sao ? Những chiến sĩ Không quân, Hải quân, Thiết giáp có cần phải lên tinh thần hay không ?

Nói mãi về Cách Mạng Mùa Thu, ta cũng muốn làm một phát Cách mạng...

LÀM CÁCH MẠNG

Tất cả những nhà cách mạng trên thế giới, từ thượng cổ tới nay, đều phải gian nan, vất vả và lắm mới có thể hoàn thành được một cuộc cách mạng. Như các cuộc cách mạng Nhân quyền 1789 tại Pháp, Tân Hợi tại Trung hoa, Vô sản chuyên chính 1917 tại Nga xô, và cả cuộc cách mạng Mùa Thu 45 tại Annamta cũng đều phải trải qua biết bao giai đoạn đầy những máu đổ đầu rơi mới có thể hình thành.

Tuy nhiên, những kẻ làm những cuộc cách mạng nói trên đều là những cách mạng gia hạn chế, không đáng xách dép cho nhà cách mạng hiện thời của nền Đệ nhị Cộng hòa Annamta. TT Thiệu chỉ cần đọc xong một Thông điệp tại Luông viện Quốc hội là đã làm ngay được một cuộc cách mạng vì đại lễ bằng "Cách mạng Mùa thu" — Như vậy là xứ ta có tới 2 cuộc Cách mạng Mùa Thu : Cách mạng năm 45 và Cách mạng năm 71 — Không biết mùa thu có cái gì hay mà người ta cứ tranh nhau làm cách mạng như vậy ?

Trước ngày 15-11, ai cũng tưởng làm cách mạng là khó lắm, là phải có lý tưởng, có đấu tranh có gian nan, khổ cực, nhưng từ sau ngày trên, mọi người mới vỡ lẽ ra rằng làm cách mạng rất dễ. Chỉ cần một bản thông điệp, một vài biện pháp kinh tế bằng lý thuyết là đủ thành cách mạng rồi ! Cứ cái đó này thì ai cũng có thể trở thành cách mạng được hết. Cứ chịu khó đọc những "cua" kinh tế ở nhà trường rồi lập ra dăm bảy biện pháp, anh làm cách mạng, tôi làm cách mạng, chúng ta cùng làm cách mạng. Vui vẻ biết chừng nào.

Hy vọng, trong tương lai, Tổng Thống sẽ còn đọc nhiều thông điệp và dân chúng sẽ lại có triển vọng được thưởng thức những cuộc cách mạng khác nữa. Bây giờ là cách mạng mùa Thu. Rồi sẽ tới cách mạng mùa Đông, mùa Xuân và mùa Hè.

Nhưng không hiểu mọi người có còn sức đề mà thưởng thức những cuộc cách mạng kia hay không ?

CÁCH MẠNG VÀ BÚP BÈ

Búp bê chẳng biết con mẹ gì về cách mạng cả, thế nhưng lại luôn luôn được cách mạng chiều chuộng. Trong cuộc cách mạng Mùa Thu năm nay, các em đã là những người đầu tiên được thưởng thức thế nào là cách mạng. Một hộp sữa nhỏ xíu đang từ 4 choạc, nhờ có cách mạng nên đã nhảy vọt lên hơn 8 choạc, có khi trên 1 bốp. Đã thế, các ông con trời ở nước Cholon lại còn có nháy cất bốt đi dùm các em nữa.

Thế là các em không có sữa ăn. Nhà nước bảo cuộc cách mạng Mùa Thu là cuộc cách mạng nhằm vào "dân sinh", nhưng dân ở đây có lẽ là dân ở Chợ lớn chứ không phải là dân Annamta nhất là không phải các búp bê. Và lại, các em cần phải làm quen với cách mạng, Cách mạng là không có sữa ăn, là "cách cái mạng đi" như lời ông dân biểu Trần Văn Tuyên nhận xét.

Thành ra, tuy còn nhỏ, các búp bê đã được học về cách mạng, đã trở thành những đối tượng của cách mạng. Đối với các em, cách mạng được đồng

nghĩa với đôi sữa. Có nhiều bà mẹ, từ sau Cách mạng Mùa Thu, đã phải dùng nước cháo pha đường để thay sữa cho các em, tội nghiệp cho các em biết chừng nào !

Trong khi đó, các nhà cách mạng mùa thu lại hạ giá tivi, tủ lạnh xe hơi, son phấn và xú chiêng, xi líp đàn bà ! Nhân tài Tổng Ngọc còn hân hoan bảo rằng lẽ ra sữa của búp bê còn phải lên giá nữa vì Mèo muốn thế, ông Nixon muốn thế !

Không biết các búp bê ngây thơ, bé bỏng kia có tội tình gì mà các nhà cách mạng và ông Nixon lại hành hạ các em tận tình như thế ?

ÔNG THẦY DẠY CÁCH MẠNG

Trong cuộc cách mạng Mùa thu hiện tại, các nhà cách mạng của Annamta đã được báo chí mô tả là "những chuyên viên do Mỹ huấn luyện." Đó là nói theo cách lịch sự. Còn nói theo kiểu ông dân biểu Võ long Triều thì đó là những ông "Mỹ con".

Những ông "Mỹ con" đó, như ông Tổng Ngọc thì mọi người đã biết quá rõ về tài năng và tư cách. Bây giờ, phải kể thêm ông Tổng Trùng, một nhân tài 29 tuổi, vừa nhá xong ít "cua" ở nhà trường ra, bị gọi đi lính, trong khi đang ẵm ẵm, thì dùng một cái được lòi về đặt ngồi vào chỗ của Tổng Huệ. Thật là một biến cố bất ngờ ngoài sức tưởng tượng của anh sinh viên Hà xuân Trùng. Và giờ đây, thời cơ lại đưa chàng tham gia cuộc cách mạng mùa Thu. Ông thầy đã bày sẵn công việc để chàng cứ việc làm theo như một chiếc máy. Chàng nghe lệnh phát hành giấy bạc 1.000. Chàng trả bài trước báo chí rằng chàng không tin những biện pháp kinh tài hay ho hiện tại sẽ có ảnh hưởng làm xáo trộn thị trường. Về đó là, vào năm 72, hồi suất tự do có thể gia tăng độ 15 phần trăm, nhưng chàng cũng không tin nó sẽ vọt lên tới 500% một Mỹ kim. Làm cách mạng mà cái gì chàng cũng "không tin" cả như vậy thì nản bộ mẹ.

Ngoài những nhân tài trên, còn một số "Mỹ con" khác cũng được huấn luyện tại Mèo giữ những vai trò chuyên viên hoặc phụ tá. Những nhân tài này, trong những buổi họp báo, đã xuất hiện với những cử chỉ, dáng điệu y hệt như Mèo, miệng nói ra thì toàn nhai lại những lý thuyết sách vở của Mèo, cứ tưởng dân xứ này đều là con cháu của Nixon cả mà đểch biết đến cái thực trạng nghèo đói, khổ khổ của bọn dân ngu khu đen. Bởi vậy, trong cuộc cách mạng, các ông "Mỹ con" đó đã bắt dân ăn toàn những tí vị, tủ lạnh, xú chiêng, xi líp, trong khi đó, phải nhịn cơm, nhịn sữa, nhịn những nhu yếu phẩm cần thiết cho mạng sống.

Với cuộc cách mạng Mùa Thu hiện tại, chẳng bao lâu, cái mạng của chúng ta sẽ có triển vọng được "cái" hết. Tương lai, sẽ chỉ còn lại toàn những ông "Mỹ con", và Annamta sẽ có hân hạnh trở thành tiểu bang thứ 51, 52 gì đó trên bản đồ Hợp chúng quốc.

Thế mới biết cái tài dạy làm cách mạng của mấy ông thầy Mèo.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phí cơ tối tân 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK
PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Người và việc...

o THIÊN KHÔI

MỘT NGÔI ĐỀN CHO QUỐC TỬ

Từ ngày Việt Nam bị chia đôi, Tờ Hùng Vương cũng già từ đất Bắc mà đi, nhưng vào đây Tờ bỏ vợ, cứ ngụ tạm tại một ngôi đền trong Sở Thủ hết năm này qua năm khác, dù có được « chủ đền » biệt đãi, nhưng thân phận của người ở đậu chắc Tờ cũng đôi lúc mủi lòng.

Cả 9 năm dài đặc dưới thời nhà Ngô, Tờ bị bỏ quên, anh em nhà Ngô còn lo xây dựng ấp chiến lược ngổ hầu bảo vệ cho chủ nghĩa Cần Lao Nhân Vị nên chẳng bao giờ thêm nhớ tới ngày giỗ người. May mà có mấy anh Bắc Kỳ di cư làm lễ giỗ người trong đền thờ Đức Trần Hưng Đạo ở miệt đường Ma De nên người cũng đỡ đói, lạnh. Hết những ngày bị giỗ dúi như vậy, Tờ tủi thân lắm, Tờ nhớ lại những ngày vàng son trước cuộc cách mạng mùa thu 1945 (không phải cách mạng mùa thu kinh tế 71 của ông Tổng Thống đầu) Những ngày trước năm đó, hàng hàng lớp lớp người từ muôn phía đổ về tỉnh Phú Thọ để dự lễ Tờ, nhất là những chiến sĩ Việt Nam Quốc Dân đảng hoạt động trong bí mật, cứ hẹn nhau ngày giỗ Tờ thì về gặp nhau ở dưới chân đền Hùng mà kiểm điểm công tác, hoạch định đường lối làm việc mới cho năm tới. Chính Nguyễn thái Học và Nguyễn thị Giang, hai liệt sĩ VN trong thời tranh đấu chống Pháp đã cùng tới đền Hùng thề nguyện là suốt đời sống bên nhau để cùng đấu tranh cho tự do, độc lập, hạnh phúc của quốc gia, dân tộc.

Đền thờ Tờ trên một ngọn đồi cao, leo cả trăm bậc đá mới tới, nơi cảnh trí u nhã, những kẻ đầu tranh cho quê hương khi lên tới đó, đứng lặng trước linh vị Tờ sẽ thấy lòng yêu quê hương dân tộc dâng cao lên hơn, còn những kẻ vong quốc, mại quốc thì chẳng bao giờ dám tới trước đền thờ Tờ cả, chúng nó xấu hổ với lương tâm, chúng sợ Tờ phạt. Nhớ lại quá khứ để buồn cho hiện tại, hiện tại đang là thời đệ nhị Cộng Hòa, gần 10 năm sau cuộc cách mạng lật đổ nhà Ngô, Tờ vẫn chưa có một nơi tuyên định cư trú chắc chắn. Kỳ giỗ Tờ vừa rồi, Tờ phải tới sân banh Hoa Lư, nơi mà người ta đã tổ chức đại hội Hippý để chứng giám lòng thành của những người nhà nước tỏ lòng nhớ ơn Tờ, sau đó Tờ đã phải chạy việt dã về đền Sở Thủ để chứng giám một cuộc lễ nữa. Chạy như vậy chắc Tờ phải mệt lả. Thời buổi kiểm ước, song hành, vàng nang, nên, hương hoa gì cũng đắt, hẳn Tờ cũng ý thức được trách vụ của mình là phải thắt lưng buộc bụng, khắc khổ tới mức tối đa nên Tờ cũng chẳng dỏ da thăm thết gì.

Mấy ông Nghị ngòm cỡ Trần thế Minh, Hoàng thế Phiệt rất là hay tỏ lòng ngưỡng mộ Tờ một cách ồn ào, nên đã đòi phải có nơi để lập đền thờ Tờ. Nhà nước vốn thường hay vì nề Nghị Sĩ do đó phủ đặc trách văn hóa được, bèn đi kiểm đất để dựng đền thờ, kiểm gần năm năm mới thấy, đó là một khu đất ở Vũng Tàu, phủ Văn Hóa chắc là cho đây là đất tốt, có sơn có thủy, có kỳ khí, anh linh Tờ sẽ tụ chứ không tán. Nhưng công tác xây đền cho Tờ có lẽ không được người nhà nước coi trọng, do đó buổi lễ đặt viên đá đầu tiên để xây đền Tờ đã chẳng một ai hay. Theo các thông tin viên ở Vũng Tàu cho biết, thì cái lễ trên đã được tổ chức hồi 16 giờ ngày 18-11. Buổi lễ được diễn tả như thiếu nghiêm trang, thiếu trọng thể, chỉ có mấy người trong ban tổ chức làm với nhau, chẳng có một Nghị Viên, một DB nào của thị xã Vũng Tàu hay tỉnh Phước Tuy tới dự, và chắc như vậy thì cũng chẳng có sự hiện diện của những ông Nghị chuyên môn đòi phải xây đền thờ Tờ một cách ồn ào là Trần thế Minh và Hoàng thế Phiệt, cùng những nhân vật đại diện cho văn hóa nhà nước tỳ như cụ Mai thọ Truyền. Chắc cụ Mai lúc này đang bận chung lo việc tổ chức giải văn học nghệ thuật, thường gọi là giải văn chương Tổng Thống năm 71 một giải mà từ ba âm nay chẳng gây được một tiếng vang nào. Nghĩ thật tội cho Tờ, và càng tội hơn khi vẫn theo những bản tin ở Vũng Tàu cho biết, nơi được dùng để xây cất đền Tờ là một nơi mà chung

quanh toàn phòng ngủ và nhà chứa, quần áo đủ thứ của đàn bà phơi đầy pháp phơi bay như cờ trước gió biển.

Đọc xong bản tin trên quả thật những con cháu Tờ có lòng thành thương nhớ Tờ muốn khóc thét; Ôi Tờ ơi là Tờ, nghĩ mà tủi thân cho Tờ, lâu lâu mới không có nơi nương tựa linh hồn, nay có một nơi thì nơi đó lại đây những xú khí, Tờ sống sao nổi hả Tờ ơi. Thương Tờ rồi nghĩ lại là ai đó đã chọn được vị thế đất đai làm nơi đền thờ Tờ cũng hay, ngày xưa Tờ kết duyên với bà Âu Cơ, bà nhà có mang tới ngày nở nhụy khai hoa đẻ ra một bọc 100 trứng nở ra 100 người con trai. (Trời đất, người mà đẻ ra trứng, trứng nở ra con thì quả là huyền thoại) Tờ một hôm nói với vợ: — Ta vốn là Rồng, nàng vốn là Tiên, Tiên Rồng ở với nhau không đặng, (nếu ở đặng thì suốt đời Tiên cưới Rồng ta bị nàng đờ hộ) vậy cai trị là tiên liệu, ta phải đòi quyền sống trước, vậy nàng hãy đem 50 con lên núi còn ta đem 50 con xuống biển. Chúng ta ly dị từ đây. Ôi đúng là định mạng, Tờ đã gây chia rẽ, đã không chịu đoàn kết với bà nhà từ khi lập quốc làm sao con cháu ngày nay không chia rẽ như Bắc với Nam, không chơi nhau bằng thích, chơi tới chết như bây giờ. 100 trứng nở ra 100 con trai, Tờ cũng là đàn ông con trai, như vậy là 100, và Tờ hướng dẫn phái đoàn 50 con theo Tờ về vùng biển lập nghiệp, như vậy theo huyền thoại, người ta xây đền thờ Tờ ở vùng biển là đúng sách vở lắm, hơn nữa Tờ chung quanh chỉ có đàn ông, đời sống thiếu hoa lá, nên đền thờ Tờ được xây giữa một vùng toàn nhà ngói, phòng chứa, đầy quần áo đàn bà cũng lại là đúng tâm lý lắm. Trước ý nghĩ thâm thúy của những nhà tổ chức chọn đất và đặt cục đá đầu tiên xây đền thờ Tờ, thiết tưởng mấy ông Lạc Nguyễn đoàn Tuân, Lạc trịnh Hồng Lĩnh gì đó, hãy lên tiếng ca ngợi mau mau đi chứ.

Có viên đá đầu tiên rồi, nhưng chưa biết tới ngày tháng nào người ta mới khởi công xây cất, lại không biết họa đồ đến ra sao, cỡ kính hay cỡ đục, to như mấy cái chùa đã xây cất tồn cả vài trăm triệu ở Saigon hay chỉ bằng ngôi đền bé tí ở cửa ra vào vườn Tao Đàn? Rồi xây cất tới bao giờ mới xong, và khi xong người ta có rước linh vị Tờ từ cái đền trong Sở Thủ về đền mới hay không? hay người ta nói: Có đền ông Hùng Vương rồi đó, ai lẽ ra Vũng Tàu mà lẽ, đàn ông lẽ xong nếu muốn ở lại Vũng Tàu chơi sẽ qua mấy nhà ngói, nhà chứa mà chơi, tiện một công đôi ba việc.

Thời buổi này là thời buổi văn minh vật chất, mọi giá trị tinh thần, ngay cả những giá trị đạo lý Đông Phương người thời nay cũng cho vào sọt rác, nhưng bệnh nệ hình thức vẫn nặng, cho nên người thời nay thường vẫn hay làm trò trình diễn nhưng tùy trò mà người ta trình diễn nặng hay nhẹ. Trong năm nay trò trình diễn nặng nhất là trò «cử hành» lễ cáo trời đất, và trò nhẹ nhất chính là trò tổ chức lễ đặt viên đá đầu tiên để xây cất đền thờ Quốc Tử Hùng Vương. Vua ngày xưa ngày xưa lẽ dĩ nhiên phải nhẹ ký lờ hơn vua ngày nay. Tờ chức trọng thể lễ đăng quang vua ngày nay còn có đường thẳng quang tiến chức, chứ làm lễ vua ngày xưa dù có lớn tới mấy thì cũng chỉ được mặc áo thụng xanh trong vài giờ để mà Hương, hương, Bái, bái, chứ chẳng được ăn cái giải gì.

CÁCH MẠNG MÙA THU...

Sau khi những biện pháp Kinh Tế mới được nhà nước tung ra, nhà nước mệnh danh những sự thay đổi Kinh Tế đó là cách mạng kinh tế, cuộc cách mạng mùa này khởi diễn vào mùa thu nên được báo chí gọi là cuộc cách mạng mùa thu. Cuộc cách mạng theo những danh từ son phấn là nhằm đẩy mạnh công cuộc chấn hưng và phát triển đất nước. Phát triển để giảm lệ thuộc vào ngoại viện, để không ngừng nâng cao lợi tức và đảm bảo đời sống sung túc, ấm no cho toàn dân.

Phát triển để giảm lệ thuộc vào ngoại viện. Lời vàng ngọc trên đã chứng tỏ rằng từ xưa tới nay ta

đã không chịu phát triển vì ta quá ý lại vào ngoại viện, ngoại viện là giồng máu nuôi ta sống. Chính ông Tổng Thống năm ngoai đã nói ở tỉnh Kiên Giang với nông dân là: «Nếu không có ngoại viện thì ta chỉ có cái quần xà lỏn và cái áo thun là đủ mặc» Rồi mới đây, trong kỳ tranh cử một mình, ông Tổng Thống lại nói là: «Nếu Mỹ quyết định cúp viện trợ để chống đối sự độc diễn thì tôi sẽ dời bỏ dinh Độc Lập một giờ sau đó, vì không có viện trợ không làm gì được. «Những câu nói trên đã nói lên mức độ quan trọng của sự ngoại viện đến như thế nào. Nhưng may mà Hoa Kỳ đã không cắt viện trợ để chống đối sự độc diễn, nên ông Tổng Thống đã đắc cử về vang với 96,0% phiếu tín nhiệm. Nhưng rồi Thượng Viện Mỹ đã quyết định cúp hết viện trợ sau ngày lễ đăng quang của ông Tổng Thống, kể Thượng Viện Mỹ cũng tế nhị, chờ «mẹ tròn con vuông» rồi mới nói gì thì nói Mặc dù ngày nay Hạ Viện Hoa Kỳ có vớt vát được phần nào, nhưng tương lai chắc chắn sự viện trợ sẽ giảm dần, và có thân thì lo, nhà nước ta đã bắt đầu lo chuyện tự túc tự cường. Chuyện cách mạng mùa thu phát nguyên từ chuyện cúp viện trợ Mỹ, nhưng hai ông Tổng Trưởng Kinh Tế và Tài Chánh lại cố gắng không cho như thế, các ông trước lên ủy ban Kinh Tế Thượng Viện đã cố gắng đưa ra nhiều lý lẽ cao đẹp để biện minh. Các ông nói rằng đã tới lúc người Mỹ không muốn chúng ta lệ thuộc nhiều với họ nữa nên họ sẽ giảm ngoại viện, và chúng ta cũng tới lúc không muốn lệ thuộc nhiều vào người Mỹ nữa nên phải tự túc phát triển, phải tiết kiệm, phải khắc khổ, phải thắt lưng buộc bụng để tự cứu, tự cường. Những tiếng tự túc tự cường nghe thật quen quen, dường như năm 1963 trước ngày bị lật đổ, ông Ngô đình Nhu đã đề ra chính sách tự túc tự cường trong cái chánh sách tam túc, tam giác gì đó, chánh sách tam túc này được khai sinh cũng trong trường hợp chánh phủ Mỹ cúp viện trợ kinh tế lúc đó. Chữ nghĩa ta vốn nghèo, nên phải đem những chữ nghĩa cũ ra xài lại.

Cuộc cách mạng mùa Thu, cuộc cách mạng kinh tế nói là sẽ đánh vào dân giàu, luận điệu y như lúc nhà nước ban hành thuế kiểm ước, rồi hồi đó ai song hành, nhưng đường như dân nhà giàu chẳng mấy chịu ảnh hưởng mà chỉ có dân nhà nghèo lãnh đủ, vì mọi vật giá gia tăng sau thời kỳ ban hành hai đạo luật trên chỉ làm cho dân nghèo phải móc thêm tiền. Lần này cũng rứa, sự phá giá đồng bạc một cách thâm lặng, hối xuất chính thức từ 118 lên 275, và 400, 410 đã đưa giá nhu yếu phẩm như gạo, đường, sữa tăng cao gấp đôi dân chúng ai cũng phải có gạo để nấu cơm ăn hàng ngày đã phải móc thêm khá nhiều tiền để mua được một bao gạo. Giới quân công méo mặt, vì lương tăng một thì vật giá tăng tới mười, như vậy nhà nước đứng tăng lương nữa cho xong. Chính ông Tổng Kinh tế cũng đã xác nhận là sau khi thay đổi hối xuất, vật giá gia tăng làm dân chúng bị ảnh hưởng trực tiếp. Nhưng tất cả cho đại cuộc tất cả cho cách mạng mùa thu.

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

Đây là Tòa An lạ lùng và đặc biệt nhất trong lịch sử tổ tụng nhân loại: Pháp đình lương tâm vì bị buộc tội, lời bào chữa đến lời khai của Bị Can đều phảng phất lương tâm của mỗi con người trong chúng ta đúng với quan niệm «Jus vobiscum».

Tòa An Lương Tâm sẽ do Thiết Diện Phán Quan phụ trách trên tuần báo Con Ong mỗi tuần một phiên. Có thể rằng Công tố viện, biện hộ của Trạng sư đến phán quyết của Tòa sẽ không duy lý nhưng chắc chắn sẽ không phi tình vì tất cả đều phát xuất từ Lương tâm.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng bắt tay vào việc nâng bổng cái cờ hội đang trên đường phá sản lương tâm và gột rửa cái nông nặc của bất công ngược ngạo.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

HÀNH KHẮT

Theo án lệ, hành khắt là đi xin tiền của kẻ khác. Luật pháp trừng trị tội hành khắt là để ngừa những tội khác có thể xảy ra bởi những kẻ ăn xin. Thường thường, nhà nước lập những trại dành cho người tàn tật, không làm việc để tự mưu sinh. Đối với những kẻ biếng nhác, không ra sức kiếm cơm nuôi miệng, chỉ đi ăn mày thì luật pháp không dung. Khi tuyên phạt, bản án phải ghi rõ những yếu tố là địa phương của bị can «đã có trại tế bần» hay chưa mà lại đi hành khắt. Tuy nhiên, tội ăn mày có thể dẫn chứng bằng mọi cách, miễn bị can không chối được là đủ khép tội.

Trong phiên xử hôm nay của Pháp Đình Lương Tâm, Thiết Diện Phán Quan xét xử án «Hành Khắt», vô cùng đặc biệt, có vóc dáng lớn và đầy đủ thời sự tính.

CÁO TRẠNG

Kinh Văn Tế, tuổi Tý con hoang thai của Kinh Văn Tài sinh quán không rõ, trú quán tại hẻm đường Gia Long, phố Sài Gòn, nghề nghiệp nguyên chủ nhà băng, tiền án không. Được tại ngoại hậu cứu nhờ những nhân vật tên tuổi như Phan Xuất, Quân Bình Song Hành và Kiệm Ước bảo đảm.

Bị truy tố về tội «Hành Khắt», tại Phủ Sài Gòn trong khi nơi đây đã được Nhà Nước thiết lập nhiều Trại Tế Bần.

Tài Văn Chánh, tuổi Hợi, con đỡ đầu của Tiền Văn Tế, sinh quán không rõ. Hiện tạm trú tại hẻm Hồng Thập Tự, phố Sài Gòn. Nghề nghiệp thợ mã. Tiền án không. Được tại ngoại chờ đóng thuế chân bằng tiền bảo trợ của ông Đồ Văn La.

Bị truy tố về tội «đồng lõa hành khắt».

Chiếu hồ sơ tại Sở Hồ Bùn, sự việc xảy ra như sau:

Từ mấy năm nay, tên Kinh Văn Tế, mặc dù còn mạnh chân khỏe tay, nhưng بدن rất lười chỉ ham nằm dài, dựa cựa vào kẻ khác để sống cho qua ngày. Bạn y, tên Tài Văn Chánh, cũng vì tật biếng nhác mà bị đuổi khỏi trại binh về xách dù đi theo Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh đã tự hủy mình, dùng phâm đồ bôi lên khắp châu thân, kêu gào thống thiết xin tiền bố thí. Nhà Nước đã bỏ vào trại Tế Bần nhiều lần nhưng nhờ gã trợ phứ Ngoại Văn Viện qua trung gian tên Đồ Văn La, mà cả hai vẫn tiếp tục nghề hành khắt.

Tương cũng cần nhắc lại cách đây ít lâu, Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh ngụ tạo danh nghĩa của những nhân vật tên tuổi cỡ lớn như Phan Xuất và Quân Bình lên giọng kêu gào thống thiết để móc hầu bao dân đen. Bị can và đồng lõa nại có thóc tuy chưa cao, gạo tuy chưa kém song vì bọn gian thương cấu kết với tập đoàn cao sang quyền quý lũng đoạn, nên chúng phải bị gây tìm sinh sống trong những miếng cơm chan máu và nước mắt của người nghèo. Không bố thí cho chúng, nhờ khi chúng chết, tội ấy tất lớn. Vì lương tâm, vì tình tương trợ, dân đen cho chúng ăn đầy mề lấp ruột. Cuộc hành khắt xuyên qua 2 ông Phan Xuất với Quân Bình đã khiến cả hai sống qua vài mùa khô.

Tới khi biết mình mắc hờm qua hình ảnh hai ông Phan Xuất, Quân Bình, dân đen mới thất chặt hầu bao thì đã muộn. Chỉ có bọn con Trời trong nước Chợ Nhớn, nhờ hai gã Kinh Tài, tiền bạc chất đầy kho. Bàn dân thiên hạ khác nhau, sau hai lão già Phan Quân, sẽ chẳng bao giờ động lòng trước lời kêu thương của Kinh Văn Tế và phụ tá hẳn là Tài Văn Chánh.

Nhưng không lâu. Khi biết con bài Phan Quân đã thiệp. Hai gã hành khắt tứ chiếng nọ lại mượn oai quý ông Song Hành và Kiệm Ước hành nghề ăn xin bất hợp tình, bất hợp lý, bất hợp pháp. Trong chuyến mề nheo để móc hầu bao này, cả hai đã thề rất bi thương rằng đây là dịch vụ hành khắt cuối cùng. Nếu không được dân đen cứu mang, các y mang «cái chết» ra dọa. Lần này, dân đen lại khờ, vất vả từ làng trên xóm dưới mới chạy đủ bát ăn vào miệng, bắt làm phúc thiện cho Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh xuyên qua hình ảnh hải hùng của Song Hành và Kiệm Ước. Vụ ăn xin thứ hai quả thật đã khiến dân đen suy nhược cùng tột. Bằng vào lời thề (bằng từ thanh giải lời thề hiện lưu tại Viện Chương Lý) ai cũng hy vọng sẽ chẳng còn bị tên hủi cùn hủi cụt trên quấy rầy. Bất đồ, niềm vui của Lễ

Đặng Quang chưa trọn, Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh quên ngay lời thề độc địa trước đó chưa lâu bắt dân phải li xi cho chúng sống. Chuyển này, cả hai viện cớ bị chính quan thầy là gã Ngoại Văn Viện đố bệnh kín nên phải đòi hỏi dân đen hy sinh. Cả Kinh lẫn Tài đều nói rằng «đây là dịp may hiếm có, một cơ hội tốt giúp chúng tôi thức tỉnh khi đã mang bệnh kín của lão Ngoại Văn Viện trong mình, từ đó chúng tôi sẽ vùng lên trong tinh thần tự lực tự cường hầu thoát khỏi sự lệ thuộc của Ngoại Văn Viện, giành lại quyền sống của mình, mọi người phải biết nắm lấy vận hội mới này của một con người nhược tiểu».

Phúc trình của Luật Y cho biết cả hai bị can lần đồng lõa đều mạnh khỏe, không có chứng tích loạn óc vì bệnh phong tình của Đồ Văn La và Ngoại Văn Viện di truyền.

Bởi vậy cho nên:

Trong thời gian tố quyền chưa tiêu diệt, Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh đã phạm các tội:

a. — Hành khắt tại 1 nơi mà Nhà Nước đã thiết lập nhiều trại tế bần. Tội trạng và trừng phạt theo các điều 274, 275, 276, 277, 278, và 279 Bộ Luật Hình Cảnh Cải.

b. — Thề nhiều lần nhưng không hề làm đúng tức can tội thề dối. Tội trạng và trừng phạt dự liệu theo các điều 42 và 366 Bộ Luật Hình Cảnh Cải và điều 248 Bộ Hình luật VN.

Làm tại Viện Chương Lý ngày 22 tháng 11 năm 1971

TRẠNG CỦA CÔNG TỐ VIỆN

Thưa ông Chánh Án,

Thưa quý Tòa,

Vẫn trong khung cảnh quen thuộc của Pháp Đình Lương Tâm, hôm nay Công Tố Viện được hân hạnh phát biểu về một vụ án có tầm vóc đặc biệt. Trước khi đi vào nội vụ, chúng tôi muốn nhân dịp này xác định vai trò và nghĩa vụ của Công Tố Viện. Dân chúng, với bản tính đơn giản, thường quan niệm rằng ngồi vào ghế Công Tố Viện, tức ông Biện Lý, chỉ biết việc buộc tội.

Tại Pháp Đình Lương Tâm, theo quan niệm riêng của chúng tôi thì Công Tố Viện chưa hẳn chỉ biết buộc tội mà thật ra là bệnh vực quyền lợi và trật tự xã hội. Từ đó suy ra, khi xã hội được bệnh vực và trật tự được duy trì thì dĩ nhiên kẻ có tội sẽ bị trừng trị và người vô tội được khoan miễn. Khi Công Tố Viện biết bệnh vực xã hội tất không thề không bệnh vực bị can nếu xét thấy họ oan ức. Xã hội sẽ phân hóa, công lý sẽ băng hoại, lương tâm sẽ phá sản nếu những người ngay tình bị lên án trong khi bọn tội lỗi cùng mình vẫn thênh thang sống. Khi Công Tố Viện đã truy tố bị can ra Tòa thì ngược lại cũng có quyền trình bày quan điểm xin khoan hồng nếu có yếu tố mới biện hộ cho bị can.

Trong phiên xử hôm nay, Công Tố Viện sẽ làm trái thường lệ là kết án để trình bày trước Tòa những nút thắt của nội vụ hầu cùng ông Chánh Thâm và quý vị đưa ra những phán quyết trung thực.

Nội vụ tóm tắt như sau:

Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh bị cáo «Hành Khắt» và đồng lõa «Hành Khắt» khi lợi dụng các nhân vật Phan Xuất, Quân Bình để van nài tiền bố thí. Sau đó ít lâu lại mượn oai Song Hành và Kiệm Ước để móc hầu bao kẻ khó. Dịch vụ ăn hàng lần thứ hai chấm dứt, cả hai đã thề độc địa. Cầu cứu ở cuốn băng từ thanh ghi âm lời thề thì các bị can lần đồng lõa đã lấy cả tứ thân phụ mẫu, con sống con chết, tam đại tứ đại để chứng tỏ cho lời thề là sau khi dùng Song Hành và Kiệm Ước để kiếm tiền, cả hai sẽ không bao giờ tái diễn trò ăn xin hạ cấp. Thế mà mới đây, cả hai lại lật lọng, quay quắt đòi dân phải li xi lấy cớ bị đố bệnh kín do Ngoại Văn Viện và Đồ Văn La chủ mưu.

Các sự kiện trên dường như đã đầy đủ để cấu thành tội trạng của bị can và đồng lõa như trong cáo trạng của Viện Chương Lý, Song khi nghiên cứu kỹ lưỡng hồ sơ, theo dõi lời khai tại phòng dự Thâm, ta thấy nội vụ còn ẩn chứa nhiều uẩn khúc và nghi vấn.

Nghi vấn thứ nhất là tại sao khi Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh lợi dụng Phan Xuất và Quân Bình với tiền, dân đen lại tự nguyện quyên góp để các bị can tự tung tự tác? Nếu nói vì lòng căm thù và thương người thì tội danh dành cho bị can và đồng lõa tự nó đã giảm đi ít nhiều yếu tố buộc tội. Ngược lại phía những người cung cấp tiền cho Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh xuyên qua Phan Xuất lẫn Quân Bình cũng có phần liên đới trách nhiệm.

Nghi vấn thứ hai là chỉ cần cứ ở những lời thề sau khi mượn danh các ông Song Hành và Kiệm Ước mà dân đen đã tự động bỏ ngõ hầu bao thì phần đáng trách ở lỗi hờ hênh chắc chắn không phải dành cho bị can và đồng lõa.

Nghi vấn thứ ba là cũng chỉ cần cứ ở câu nói của bị can lần đồng lõa là bị Ngoại Văn Viện cùng Đồ Văn La đố bệnh kín nên cần tiền thuốc thang mà đã thần nhiên bố thí kim ngân cho ta thấy chưa đủ yếu tố buộc tội.

Trên cõi đời này chẳng có ai ngây thơ, kẻ dại tới độ để cho một kẻ làm tiền tới 3, 4 lần rồi mới đầu đơn khởi tố.

Vậy Công Tố Viện xin hỏi đây là vụ kiện hành nghề «Hành Khắt» bất hợp pháp thật hay chỉ là vụ lợi dụng pháp đình của lương tâm để mưu đồ chuyện riêng tư?

Thấy nạn nhân của những vụ ăn xin do Kinh Văn Tế và Tài Văn Chánh chủ mưu ai là chẳng bất bình nhưng không vì thế mà chúng ta để cho tình cảm lấn át lý trí rồi đưa ra những phán quyết thiếu trung thực?

Trên đây chỉ là một số nhận định khách quan của Công Tố Viện đối với nội vụ, tuy nhiên, với bốn phận như tố quyền quy định, chúng tôi chỉ nêu ra cùng một số nghi vấn để Ông Chánh Thâm và quý Tòa tùy nghi phân xử.

Cám ơn ông Chánh Thâm. Kính chào quý vị.

BẢN ÁN

Sau biện hộ của Luật Sư cũ thí, Tòa tuyên bố tạm đình để nghị án:

a. — Tha bổng tội danh «Hành Khắt» vì không đủ yếu tố buộc tội.

b. — Tha bổng tội danh «Thề Dối» vì không đủ chứng cứ dự liệu theo các điều 42 và 366 Bộ Luật Hình Cảnh Cải và điều 248 Bộ Hình Luật Việt Nam.

c. — Truyền đưa cả bị can lần đồng lõa đi «Lục Xi» để thử máu và định bệnh xem có mắc bệnh kín của 2 gã giang hồ Ngoại Văn Viện và Đồ Văn La.

d. — Nếu muốn tiếp tục hành nghề «Ăn Xin» thì cả hai phải đi thừa mỗi người một bộ đồ gồm bị, gậy, áo tơi, nón mề theo như luật định đồng thời xin cấp phát lại nơi quan Thượng Thơ Bộ Lại để ghi vào sổ hành nghề.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐUI

YẾU XIU

Viện Hạ Bộ trong tuần qua đã biểu diễn màn « lá lành đùm lá rách », hợp thức hóa tuốt luốt đủ 159 dân biểu, kể cả hai dân biểu « rách nát » nhất là ông Lê chí Hiếu bị Hành pháp đòi truy tố về tội xài chứng thư giả và ông Hồ Uyển, bị tố cáo là ăn gian tăn nhần trong cuộc bầu cử vừa qua tại Pleiku nhờ bùa phép một thùng phiếu bị rớt từ phi cơ trực thăng xuống phải đi lượm lại đã lật ngược tình thế.

Thối thường, đồng thanh vẫn thường hay tương ứng. Việc các DB bất chấp luật lệ, đặt ra một « lệ làng riêng », hợp thức hóa « chăm phân chăm » có thể coi như là một hành vi nâng đỡ các DB thiếu may mắn của đa số dân biểu khác, nhờ ăn gian một cách có nghệ thuật, nhà nghề hơn nên không bị khui ra.

Dư luận đã coi Viện hạ bộ đã đồng lõa với tội ác, vì che chở cho cả những ông phạm pháp. Cũng một hành vi phạm pháp, nếu Lê chí Hiếu là dân ngu khu đen thế nào cũng được nhà nước cho vào nghỉ mát nơi Trung tâm cải huấn Chí Hòa, Thiệt ra, Hạ Viện không đồng lõa với tội ác. Nên coi đó là một hành vi « lá lành đùm lá rách » nghe có lẽ xuôi tai hơn, vì chúng tỏ ngoài mấy ông gặp hồi mặt rẹp, bị phanh phui ra, có lẽ một số dân biểu khác cũng « đồng bệnh » nên hơi nhột, không muốn tạo một tiền lệ nguy hiểm cho các dân biểu, có thể làm phá hỏng cả áp phe tồn kém.

Việc Viện Hạ Bộ hợp thức hóa vô tội vạ, cho cả các ông Chí Hiếu và Hồ Uyển được hưởng quyền bất khả xâm phạm có thể coi như đã mãn theo chỉ thị của bên Hành pháp. Vì không có đại đa số dân biểu thuộc thành phần kỹ bạch khế ưng thuận, sức mấy mà các ông phạm pháp lọt vào được nhà hát tây?

Cho nên, cũng có thể suy diễn rằng dụng ý của cơ quan đặc trách liên lạc quốc hội có mác OPV và đề tạo một Viện Hạ Bộ yếu xiu, nghiêng ngả theo chiều gió Hành pháp để dăng, thay vì giờ thối chống đối như trong pháp nhiệm I. Một Hạ Viện được hợp thức hóa trong những điều kiện rất đáng dị nghị như vừa kể sẽ không đủ uy thế khiến Hành pháp phải kiêng nể, hay nói theo ngôn ngữ của nhà DB niên trưởng Nguyễn bá Lương, giữa Lập pháp và Hành pháp sẽ không thể có được sự « tương kính », nể nang lẫn nhau.

Nhân nhắc đến dượng xe đồ Bửu Hiệp, cũng có thể bàn một cách nham nhở rằng việc Hạ Viện trở nên yếu xiu, bị khuất phục để dăng trước mắt lực đồng tiền của Hành pháp, cũng là do ảnh hưởng của ông niên trưởng.

Và thứ hồi hạ bộ của ông niên trưởng luôn yếu xiu thì sức mấy mà Hạ Bộ (viết hoa) ngóc đầu lên được, nên cũng chỉ yếu xiu!

Một Hạ Bộ yếu xiu đề tạo nên những gia nô có mặt, triệt để trung thành. Âu cũng là định luật « uy tín tiệm giảm » vậy!...

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

CÁCH MẠNG MÙA THU

Ngày 15-11 vừa qua, « lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có đám mây bạc » hai ông Tổng Ngốc và Tổng Trùng đã hợp tác phát động một cuộc cách mạng mùa thu.

Cuộc cách mạng nhằm đúng mùa thu cho nên xảy ra nhiều cảnh rất « văn nghệ » cười ra nước mắt.

Màn trình diễn văn nghệ đầu tiên có lẽ là cảnh tốt công chức, quân nhân lãnh lương trong kỳ tháng 11 này toàn bằng một thứ giấy bạc một xín, tồn kho đã lâu, nay lựa ngày lãnh tháng tốt đem ra lưu hành cho đỡ buồn. Một công chức lương 8 ngàn có quyền lãnh tám tờ giấy bạc nhẹ tênh, chỉ bằng phân nửa các lần lãnh lương trước, được lãnh tới 16 bức chân dung oai phong lẫm liệt của đức Trần hưng Đạo. Sự giảm sút trọng lượng lần này đã đi liền ngay một loạt các biện pháp kinh tài mới, giá hàng, kể cả các nhu yếu phẩm do Tổng cục Tiếp tế bán cho công chức, đều leo thang từ phân nửa giá cũ tới mức kỷ lục «chăm phân chăm». Cho nên tuy công chức, quân nhân được tăng 1.200 đồng nhưng không thấp thiu gì, không đủ sức đuổi theo được vật giá càng ngày càng leo thang vùn vụt, tốc độ phi mã. Ôi, vó câu giá cả đã vùn vụt chạy đi, tài kinh bang tế thế của ông Tổng Ngốc làm sao đủ sức kéo lại được?

Trong cuộc cách mạng mùa thu, nhà nước có lòng tốt tăng thêm phụ cấp đặc biệt 4 xín rưỡi cho các anh em chiến sĩ thuộc một số tiểu đoàn bộ binh, nhảy dù, biệt động quân... Tuy nhà nước không nói ra, nhưng dân chúng đều ngầm hiểu rằng đây là biện pháp hợp lý nhằm đãi ngộ các chiến sĩ chiến đấu gian khổ ngoài tiền tuyến. Nhưng phụ cấp đặc biệt 4.500 đồng này cũng làm một số đồng anh em binh sĩ khác cũng tham gia trực tiếp vào cuộc chiến đấu gian khổ thắm máu.

Cho nên, nhà nước cũng nên nghĩ đến các đơn vị đang thực sự chiến đấu khác, không những đề các anh em đỡ phải thiệt thòi oan uổng trong thời buổi gạo châu củi quế này, mà còn tránh được sự so bì, chằng lợi gì cho tinh thần của quân đội.

Trở lại cuộc cách mạng mùa thu, túi tiền của dân chúng, nhất là của giới nghèo, bỗng như lá mùa thu, có bao nhiêu bị rụng rơi hết. Thế thâm thay, hậu quả của cuộc cách mạng cũng như một rừng thu, các thân thể chỉ còn trơ những da bọc xương. Không biết trong cuộc cách mạng này, người quét lá rừng là những ai?—Có ông dân biểu thân hành pháp tên là Vũ Công sau khi nhận định rằng người quét lá rừng trong vụ này chỉ có thể là tư bản Huế Kỳ, đã nặng nề đòi cách chức hai ông Tổng Ngốc và Trùng. Ông DB thân hành pháp ngay thờ bỏ mẹ, vì ông chỉ dám chỉ trích hai ông thiên lôi chỉ đầu đánh đó trong khi không đá động gì tới chính sách của hành pháp.

Ôi, cuộc cách mạng mùa thu cũng có những « lá thu vàng xao xác », lại có cả những ngân nga là dân chúng và những người ngờ ngẩn, như trường hợp Dân biểu Vũ Công vậy!...

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CÂM

TU CHÍNH

Một phún giáo sư Huế Kỳ, tuổi đã ngoại ngũ tuần, được coi là một cộng sự viên thân tín của Kít cổ vắn, trong tuần qua đã khấn gỏi sang An Nam, lặn lội khắp các thị xã lớn như cố đô Huế, Đà Nẵng la cà hỏi chuyện các nhân vật địa phương về việc có nên sửa đổi Hiến pháp 9 nút chẳng, và những điều khoản này cần được tu chính v.v...

Có thể coi việc làm của nữ GS có máu hiệp khách CIA trên là để thực hiện 1 cuộc cách mạng ôn hòa, không đổ máu, đồng thời đỡ phải dẹp tiệm QH như bên Thái lan, thống chế cũng họ Kít đang mần thủ tướng, đã phùng phùng nổi máu cách mạng, mần đảo chánh, đong cửa Quốc hội, ngưng thi hành luật Hiến pháp. Trong vụ chính biến này ở Bangkok, phải thành thực công nhận rằng nước An Nam được coi như khuôn vàng thước ngọc cho xứ Thái. Trong thời gian xảy ra cách mạng, nhờ lòng ưu ái của thứ trưởng ngoại giao Huế kỳ Alexis Johnson chịu khó bỏ sở sang tận Bangkok điu dắt, hướng dẫn, cuộc cách mạng đã đạt được kết quả Mỹ mãn (Mỹ mãn xin hiểu là nước Mỹ mãn nguyện). Xứ Thái bên được ông thứ trưởng Cờ Hoa dạy dỗ, nên cũng bắt chước An nam, bầy đặt thành lập UB Lãnh đạo Quốc gia và Ủy ban Hành pháp Trung Ương.

Trở lại chuyện VN, kể ra một bà giáo sư chính trị học đi thăm dò việc sửa hiến pháp nơi các nhân vật VN thì quả thiệt là kỳ. Theo nguồn tin báo chí, mỗi cuộc tiếp xúc kéo dài tới cả 1, 2 tiếng đồng hồ. Nguồn tin đã nhận định rằng « dường như Huế kỳ lang chuẩn bị thay đổi Hiến pháp của đệ nhị Cộng huê VN ». Kể ra An Nam chúng ta có người bạn vàng quý hóa đến thế là cùng xã thân lo từng chuyện lớn đến chuyện nhỏ cho đất nước này. Một người bạn, bất chấp những nguyên tắc sơ đẳng nhất của công pháp quốc tế, là nguyên tắc quyền dân tộc tự quyết, cứ quyết định dùm cho nước nhận viện trợ cả chuyện chửi cười rạch ròi cũng lạ!

Nhưng vấn đề được đặt ra là nhà nước có thái độ nào trước sự « lẩn bước » lộ liễu của nước Cờ Hoa, không cần dấu diếm dư luận. Một sự lẩn át quá đáng như vậy tất nhiên không làm hạnh diện cho cả nhà nước lẫn về phía dân chúng. Nhà nước có khi nhắc khéo Huế Kỳ không nên dầm chân vào chuyện nội bộ An Nam lộ liễu như rứa? Có muốn dạo chơi, hãy là « những bước chân âm thầm » đỡ kỳ hơn.

Trở lại việc lưu lạc sang VN của 1 lá đa hình nghệ CIA Huế kỳ, trong lúc tình hình quốc tế và nhất là tại khu vực Đông Nam Á đang biến chuyển đôn dập, việc bà giáo sư đi thăm dò ý kiến sửa đổi Hiến Pháp Việt Nam quả thiệt là đáng ngại vì hai lý do: Việc một cộng sự viên của Kít cổ vắn sang dò dẫm về chuyện sửa lại bản Hiến Pháp 9 nút tất nhiên không nên coi là một chuyện giữa chơi. Vậy nếu Huế Kỳ làm, thiệt, những điều khoản nào sẽ bị tu chính? Những quy định căn bản về chính trị chẳng?

Cho nên nguồn tin báo chí về việc một phún Huế Kỳ đi thăm dò ý kiến tính chuyện sửa Hiến Pháp VN nên được coi là một chuyện có tầm mức quan trọng. Trước một việc như rứa, nhà nước An Nam cũng nên có vài lời bình luận cho đỡ buồn.

CẢM CÚM — SỐ MŨI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẮP THỊT
HÃY UỐNG
RHUMEX
(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(S.M. BYTIQCEB)

KIỂM HIỆP BA TÀU QUAY Ở XỨ MÍT

Các nhà sản xuất phim kiểm hiệp ở Hương Kông đánh hơi thấy rằng nên si la ma kiểm hiệp với những miếng vỏ Tàu chính cống như phi thân phi thêm tàu bích, kính công, quyền chương rất được ăn khách ở xứ Mít bèn tính chuyện làm lớn.

Tuần vừa rồi, chuyến phi cơ E Con Rồng Lớn từ Hồng Kông qua Saigon đã đổ xuống phi trường Tân Sơn Nhứt 28 chiếc thùng gỗ, cái dài, cái ngắn, cái vuông, cái méo tùm lùm. Thuế quan tưởng bỏ ngỡ là á phiện hay bạch phiến, hoặc ít ra đó cũng là cả một núi hàng sắp bị ынh thuế tưng bừng, nhưng khi khai ra để khám xét thì thấy bên trong toàn là dao kiếm, bát sà mâu, trùy đồng, thanh long đao, nhuyễn tiên rồi thanh la, náo bạt, hàm bà lạng đủ thứ.

Có điều rằng người ta kiểm hoài, kiểm miết cũng không thấy bóng dáng một tài tử gạo cội nào của Ba Tàu như Khương Đại Vệ, Trần Thanh, Địch Long hay Trịnh Phối Phối. Họ đồ sang đây toàn là đạo diễn mĩ lệ các nhà sản xuất mà thôi.

Dân buôn si la ma này hiện đang chiếm cả chục phòng ở Ô ten Bá Đạt ở Chợ Lớn và đang sửa soạn để khởi quay một cuốn phim kiểm hiệp có tính chất hoàn toàn Mít dựa theo truyện dã sử «Tiểu Sơn tráng sĩ» của nhà văn Khái Hưng.

Nữ tài tử được lựa chọn đóng vai Quỳnh Như là cô Lăng Vân em gái tài tử Vũ xuân Dung người đã từng xuất hiện trong phim «Người tình không lông chân» của nhà văn Lộc làm đạo diễn.

Cô Lăng Vân chưa bao giờ đóng kịch, cũng chưa bao giờ xuất hiện trên sân khấu, và cô cũng chẳng biết đóng si la ma phải có những điều kiện như thế nào. Tuy nhiên tất cả những cái đó đều hạ hồi phân giải, bởi lẽ các nhà đạo diễn Hongkong tin ở cái tài điều khiển của mình, có thừa khả năng để biến cô Lăng Vân thành một thứ Trịnh Phối Phối của nước Mít trong vòng vài ba tuần lễ.

Có nhiều người thắc mắc ghê lắm. Họ không sao hiểu nổi cái sự Ba Tàu Hong Kong lại chịu khó lặn lội sang tận đây để bỏ vốn kinh dinh vào ngành si la ma, mà lại quay phim kiểm hiệp ở đây, lại để cho tài tử ở đây đóng.

Nhưng khi điều tra ra mới rõ là một số con buôn điện ảnh ở Chợ Lớn đã đứng làm bình phong cho giới tư bản Hongkong. Luật lệ nước Mít có qui định rằng, phải sản xuất phim Mít thì mới được nhập cảng phim ngoại quốc. Thế là họ bèn sản xuất một phim kiểm hiệp Mít rồi sau đó sẽ tha hồ nhập cảng vài ba chục tá phim kiểm hiệp Tàu.

Con buôn có khác, tính toán khiếp thật! Phen nhà nước bị bịp là cái chắc.

GIA ĐỒNG LẮM, ĐỪNG CÓ LO

Để điều khiển cuộc cách mạng kinh tế mùa thu, một Hội đồng mang danh là «Hội đồng kinh tế cách mạng mùa thu» được ra đời bao gồm 8 nhân vật tài ba lỗi lạc: Phạm kim Ngọc, Nguyễn Đức Cường, Hà xuân Trưng, Trần cự Ung, Phạm văn Hiến, Vũ khắc Dụng, Lê quang Uyên và một ông tiến sĩ kinh tế nữa mới từ bên Mèo về.

Cuộc cách mạng này đã được thiên hạ bốc thơm bốc thối mù tang tít đến nỗi rằng bất phân trắng bụi, thơm cũng nhiều mà thối cũng không phải là ít. Thưa đó là về phương diện chính trị, còn về mặt kinh tế thật lực thì quần chúng kêu oai oái vì lẽ giá cả leo thang, nhất là các nhu yếu phẩm, mặc dù nhà nước đã phải ra tới 2

cái thông cáo, một cái kêu gọi thương gia hợp tác cùng một cái thì đe dọa chặt đầu bọn gian thương. Thiết tưởng rằng kêu gọi Việt Cộng bằng súng đôi khi còn dễ hơn là kêu gọi cái sự gian thương mau mau trở về con đường làm ăn chân chỉ lật bột. Nếu họ làm ăn một cách lương thiện thì đâu còn là cốt cách của một gian thương nữa. Chính do vậy, những lời kêu gọi xuống tình của nhà nước chẳng khác chi nước đổ đầu vịt. Ngay đến đe dọa mà họ cũng cóc có ngán.

Nên chi, ông Nguyễn xuân Nam, chủ tịch khu hội phế binh quân kháng đã phải xài đến cái thứ luật gian thương chấp hành khu hội đã ra chỉ thị thẳng thừng cho các đoàn viên, một khi thấy gian thương giấu hàng để bán giá chợ đen thì mời nhân viên công lực tới chứng kiến mở ngay một cuộc phá phách tại chỗ.

Có thể gian thương mới ớn xương sống và không dám bốp hầu bốp cổ quần chúng khổ rách áo ấm nữa!

Nhưng mà xin quốc dân đồng hồ chó có lo con bò trắng răng về cái sự kinh tế kinh tung mà tồn thọ. Bởi lẽ trong một cuộc mạn đàm mĩ các nhà báo, đảng Tổng Nợc đã nói rằng: «Kinh tế gia của nước ta đông ghê lắm, nhiều như lính vậy. Tui chỉ là cái hạt cát hạt bụi mà thôi!»

Mạng sử Tống Ngọc nói thiệt chó không đối trá như cái thì kiểm ước năm xưa đâu.

Này nhà: về phương diện kinh tế tài chính, các chuyên viên của ta đã có những nhân vật dư sức sáng ngang mĩ Schiller, một kinh tế gia của Tây Đức với tài năng thần thánh đã đưa Tây Đức từ một tình trạng kiệt quệ lên đến chỗ tột đỉnh của phú cường, và đồng Mark từ chỗ rách đã vượt giá trị cả đồng Sterling và Dollar. Lại có những nhân vật không kém gì ông Pinay, người đã sáng tạo ra đồng quan nặng. Kế tục sự nghiệp của ông Pinay là ông Giscard d'Estaing, hạn đồng học mĩ bổ trẻ Âu Trường Thanh.

Ông Giscard d'Estaing ở bên Tây thì tiếng tăm lừng lẫy, được nhà nước trọng vọng suốt từ thời De Gaulle đến bây giờ, còn bổ nước Mít chỉ nổi tiếng trong cái vòm lam tại gia vàng, rồi sau đó môn men ra ứng cử Tổng tong và bị đi tù rồi phải bỏ nước khản gỏi quả mướp mà ra đi không hẹn ngày về.

Ngồi cái bổ Á Á Âu ấy ra, nước Mít ta còn có những kinh tế gia với những bằng cấp to bằng vạn cái móng của bà đầm Trần kim Thoa. Đại khái như các ông tiến sĩ giấy Vũ Quốc Thúc, Nguyễn cao Hách, Âu ngọc Hồ, Bùi tường Huân, Mai văn Lễ, Trương thái Tôn v.v..

Và những chuyên viên tài chính số dách nhất thế giới như cá cha Vũ văn Thái, Lưu văn Tĩnh, Trần hữu Phương, Huỳnh văn Lang, Nguyễn bích Huệ, Hà xuân Trưng v.v..

Nói tóm lại, nhân tài của nước ta đông vô kể, và hiện còn đang trôi sông lạc chợ hoặc đang vác ba toong long đong nước ngoài hơi nhiều, chưa về kịp để cứu nước cứu dân. Nay Con Ong xin mở một phát kêu gọi để xin họ hãy mở rộng vòng tay yêu thương xuất đầu lộ diện, đừng có năm trùm chăn kín mít nữa. Hãy ráng làm cho giá gạo, giá sữa đường thịt thà rau củ tụt xuống, còn nhà lầu, tu bin; ti vi, tủ lạnh thì kệ cha nó muốn tăng đến mức nào cũng đêch cần.

TRANH GHÉ VÀ TRANH MUA TU BIN.

Đúng như lời tiên đoán của đồng bào cả nước, cái Hạ Bộ hôm nay quả có khá hơn cái Hạ Bộ năm xưa về nhiều phương diện, đầu rằng, bốn niên về trước khi hợp thức hóa, đám Cái Bang còn vận động vung vít, rồi tranh đấu ỉ oàng. Nhưng năm nay thì khởi càu.

Cái Bang mong phú tuột luật tất cả những hồ sơ khiếu nại, khiếu tố. Ngay cả những cha già mọ công chứng thư rồi bị tòa án truy tố những Lê chí Hiếu; Vũ văn Quý cũng được hợp thức tuột tuột còn nói gì đến những người khác.

Hào hùng hơn nữa, trong thời gian chưa được hợp thức hóa, một bộ còn xung phong đi du hí Hongkong rồi mang về cả lô hàng lậu khiến cho quần chúng cứ tri phải lác xệch mặt vì mình đã bầu đúng cử xứng.

Nên Hạ bộ kỳ 2 này có mời khám khá với những nhân vật tài ba vượt bậc hơn cả đốc tờ vàng thời Nguyễn quang Luyện, thầy tu xuất bạch phiến Phạm chí Thiện và Cái bang buôn bạc lậu Nguyễn văn Chính.

Sau cái màn hợp thức đến màn tranh 26 ghế tại Hạ Bộ trong đó có 9 ghế văn phòng và 17 ghế chủ tịch Ủy ban. Cái bang gia nô xiết chặt tay nhau quyết tâm chiếm trọn hết bằng cách điều 6 nội qui bầu liên danh và minh danh để âm mưu hất đám Cái Bang đối lập ra khỏi những nơi ăn trên ngồi chốc.

Nhưng Cái Bang đối lập hồng chịu, làm mặt giận hè nhau tầy chạy phiên họp.

Thế rồi hai phe chửi bới nhau tùm lùm.
— Đờ mặt mo mặt mặt! Đờ mặt nạc đóm đây!
Nâng bi và liếm móng nhà nước!

— Ừ đấy, ông mặt mo thì đã sao chưa? Ông ăn cơm quốc gia thì ông phải thờ ma hành pháp, không nhẽ ông lại ngu dại đi thờ đờ khác đờ mà ăn cái giải rút à?

Chỉ có Bất Lương tiên sư là người biết điều hơn cả. Người ta thấy cụ kéo cái mũ ni xụp xuống tận tai như có ý muốn rằng năm nay cụ già yếu lắm rồi, đêm nào cũng phải mồm miệng đỡ chân tay chả có làm ăn mẹ gì được hết. Cho nên việc nội cụ cũng xin giao phó lại cho ông Nguyễn Bất. Bất già về vườn thì Bất trẻ lên thay thế.

Chế Tổng thư ký trong hai Jeannot Hoàng Thông và Nguyễn văn Thông chưa biết lọt vào tay gia nô nào. Về phương diện nâng bi thì Hoàng Thông xét ra có tài nghệ hơn Văn Thông, nhưng còn về phương diện luân hậu môn thì Văn Thông xem ra lại có phần trôi hơn Hoàng Thông. Vì xương sống Văn Thông nổi tiếng là mềm Uốn gối khom lưng lẹ như mây.

Tuy việc nước còn bề bộn, nhiều vấn đề cấp bách cần phải đưa ra mổ xẻ gấp tại diễn đàn, nhưng đại đa số Cái Bang đều khản khoản xin chủ tịch đờn gác lại để thảo luận về vấn đề sấm tu bin cho họ, nại có rằng mình là dân cư, nếu không có cái bề ngoài đờn hoàng để cho quan trên, chẳng dân trông vào thì nó sẽ mất thớ người đi.

Không nhẽ mỗi lần đi họp lại lóc cóc đi xe ôm tới, hay đi xe lam rồi cuộc bộ tới trụ sở họp, trông nham nhờ v à bề bề lắm.

Vấn đề được đặt ra cho đám Cái Bang là nên mua xe Nhật hay xe Mèo? Có thể vay lương trước để mua được không hay là phải đi vay lai sanh xít dít dúi? Có thể xài đồ trong số ngoại tệ sở hữu 160 triệu đờn còn lại mà nhà nước chưa tiêu đến không? Với biện pháp kinh tế mùa thu, xe Mèo rẻ hay xe Nhật vươn rẻ?

Mặc dù xe hầy còn đang ở trong tình trạng chưa com mưng, nghĩa là vườn còn nằm ở bên Tây, bên Nhật, bên Ý, nhưng nhiều Cái Bang đã giờ tay xin ghi cái khoản 40 000 tiền xăng nhớt khiến cho cả hội trường cho đó là một ý kiến rất hay ho tốt đẹp và vô tay tán thưởng rào rào.

Bọn Cái Bang tái đắc cử cũng xin mua xe gấp, dù là mỗi anh đã có tới hai cái xe mua từ nhiệm kỳ trước sau khi trưng ba bốn cái áp phe to tồ mẹ.

Tóm lại cả ba khối Cử lạng, Ác ôn còn đờ và Mặt mo đều đang đấu tranh kịch liệt trong vụ mua tu bin, làm sao cho tu bin chóng về để gỡ gạc tí nào hay tí ấy, ngõ hầu bù vào những số tiền đã tung ra trong thời kỳ tranh cử.

Nhìn cái gương tầy liếp ở bên Thái Lan đám Cái bang Mít lại càng phải làm mau làm lẹ.

BỘT GIẶT HÓA HỢP

MỘT SẢN PHẨM NỘI HÓA ĐÃ NỔI TIẾNG

Quý bà hãy thử dùng 1 ký bột giặt NET để so sánh với 1 ký bột giặt ngoại quốc. Quý bà sẽ thấy dùng bột giặt NET là tốt nhất và lợi nhất. Bột giặt NET gồm nhiều hóa chất giặt tẩy chọn lọc, do kỹ sư và chuyên viên lành nghề nghiên cứu, lập công thức và điều khiển sản xuất tại một nhà máy tân tiến ở khu Kỹ Nghệ Biên Hòa.

Văn phòng: VIỆT NAM TÂN HÓA PHẨM CÔNG TY
38, Nguyễn Trãi Saigon — Điện thoại: 38.247

BỐC THƠM

HAI TƯỚNG HAI TÁ RỦ NHAU ĐI TÌ

Xin nói trước để mấy bố tướng tá Mít khỏi có giặt cái mình. Đây là chuyện xảy ra mãi tít tận bên xứ Củ sấm. Nước nhà tướng tá còn khuya mới đi tìm phi là dính lúu vô mấy cái chuyện đảo chính đảo đồ như dưới thời tướng Nguyễn Khánh. Và chẳng, dù có đi tìm chẳng nữa thì sau khi lần tránh một thời gian, lúc ra trình diện rồi cũng đến huê cả làng như trường hợp tướng Lâm văn Phát.

Bộ Quốc Phòng của nước Củ sấm cho biết cơ quan an ninh quân đội đã bắt giữ tướng Jung Un, tư lệnh sư đoàn bộ binh ở tiền tuyến và 2 đại tá về tội nhận hối lộ 23 ngàn đô la của các nhà thầu xây cất cách đây hai năm.

Ngoài ra một ông tướng khác đã bị cách chức và đang bị điều tra vì dính lúu đến vụ ăn hối lộ này.

Đối mí lị vấn đề bài trừ tham nhũng, nước bạn Củ sấm thì hành một cách hết sức gay gắt. Ngay cả việc sử dụng công xa hoặc lính tráng vào việc tư nhà nước cũng cấm triệt để. Ở bên người ta không bao giờ thấy cái cảnh lính tráng đi rửa dĩa, giặt quần áo cho các cậu ấm, tiểu thư con của các ông tướng. Cũng chẳng bao giờ thấy cái cảnh lính lái xe Díp chờ các cô các cậu đi học trường Tây trường Đầm hay chờ bà tướng đi la mắt.

Cách đây chừng mấy niên, tụi Con Ong có đọc một bản tin của UPI trong đó nói rằng, Bộ Quốc phòng Củ sấm đã ra một chỉ thị nhằm thi hành kỷ luật các ông tướng nào dùng lính tráng như kẻ ăn người ở trong nhà.

Lính là để uýnh giặc chứ không phải làm tôi mọi.

Hoan hô nước Đại Hàn.

KHẤU TRÙ MỘT SÍN

Ban nội qui mới của Hạ Bộ chỉ có trần sự cụ một điểm nên bốc thơm là điều 229 qui định: «bị khấu trừ phụ cấp 1.000đ một ngày nếu dân biểu vắng mặt một lần kiểm diện...»

Được biết rằng mỗi phiên họp có hai phía kiểm diện: sau khi khai mạc. Nếu điều này được chấp thuận thì tự hậu những anh nào đi họp muộn hoặc chờ đợi cho thiên hạ họp hành chán chờ, lúc gần bế mạc mới vác xác tới thì cũng sẽ bị cúp một sín tiền lương.

Tuy nhiên, với điều 229 ấy, đám Cái Bang lười biếng vươn có đủ tư cách để đi vô con đường trốn họp được như thường. Tỉ dụ như 9 giờ khai mạc, họ đợi cho điểm danh xong xuôi mới tà tà xách cặp ra đi một mạch tới khi nào gần bế mạc mới lại dẫn cái bị thịt về để ghi danh có mặt. Như vậy là có cách nào trừ lương được hết.

Hiện nay các Hạ Bộ viện mới thảo luận thông qua được chừng gần 100 điều. Bao giờ bàn đến cái điều ấy để xem thái độ của họ ra sao? Chắc là những đứm chuyên trốn họp sẽ tìm đủ mọi cách để phá bĩnh.

Lương mỗi tháng trăm mấy chục ngàn, lại còn áp phe áp đồ vung tàn tán. Dầu rằng một tháng trốn họp 20 lần thì cũng chỉ bị trừ có hai chục ngàn. Còn lời chán!

CHO NGƯỜI CỦA ĐẢNG TA!

Trong những ngày trung tuần tháng 9-71 có vài ba người lạ mặt đi xe hơi xuống các xã ở miệt Giồng Trôm (Kiến Hòa) tìm đến các tiệm buôn, các nhà máy xay lúa v.v... tự xưng là nhân viên tòa soạn của đặc san Nước Việt trụ sở đặt ở 140 Nguyễn Huệ, Phú Nhuận Gia Định, thuộc Trung ương đảng bộ Việt Nam Quốc Dân đảng, và xin các chủ nhân giúp cho cái sự đăng quảng cáo.

Nhưng quần chúng thấy việc làm của họ có nhiều điều khuất tất đại thể như sau:

— Gặp những người không muốn tiếp họ thì họ cố ý nói tới đảng, Dân què nghe nói tới đảng thì sợ ghê lắm, nhất là khi họ lại nói rằng đã được ông Tỉnh Trưởng giới thiệu. Nhiều người cứ ngỡ là ông Tỉnh trưởng sai họ đi lạc quyền để giúp Đảng của nhà nước phát triển nên càng khiếp hãi hơn và đóng tiền gấp rồi muốn đăng hay không tùy hi.

— Họ đòi một món tiền thiệt bự. Đối với người Việt gốc Hoa, vốn muốn yên thân, họ đòi tới 50.000 như trường hợp ông L.V.M mua bán lúa gạo ở Giồng Trôm.

— Họ ngồi nói lời nhai có khi cả giờ đồng hồ cho tới khi nào chủ nhân phải sùi tiền ra lúc ấy mới chịu đi.

— Trên mảnh giấy mà họ gọi là tờ hợp đồng đăng quảng cáo, họ ký tên nhưng không có ghi tên thật.

— Họ cũng bắt chủ nhân ký tên trên giấy ấy để chứng tỏ có một sự ưng thuận đảng hoàng chứ không có ép buộc.

Đám Con Ong nghĩ rằng VNQDD có tới 6, 7 hệ phái, và hệ phái nào cũng có Trung ương đảng bộ hết thảy. Vậy thì cái đặc san Nước Việt không biết là cơ quan ngôn luận của QDD thuộc hệ phái nào? Nếu quả rằng các người anh em QDD có cử người đi lấy quảng cáo thiệt thì thiết tưởng cũng nên soát xét lại những hành vi của nhân viên mình, còn nếu đó là những cha cằng chú kiết đội lột QDD để đi mần xin dân chúng thôn quê thì các người anh em nên tỏ thái độ ra rít kéo mang tiếng cả lủ.

TIẾNG VANG CỦA CÁCH MẠNG MÙA THU

Cuộc cách mạng mùa thu đã gây nhiều tiếng vang khủng khiếp làm chấn động cả dư luận quốc nội quốc ngoại. Nhà nước tha hồ mà khoe thành tích. Các loại máy lạnh, máy Tivi, tủ lạnh, máy giặt, và vốc xuống giá từ lùm, nay lại tiếp theo một thành tích về vang khác nữa. Thưa đó là bảng so sánh giá biểu do nhà nước phổ biến sáng 22-71 cho biết giá các thứ rượu ngoại quốc như Cognac Courvoisier và Whisky Black and White đã sụt xuống gần một nửa. Trước kia 1 chai Courvoisier giá 2367 nay chỉ phải mua với giá 1219đ còn Whisky thì từ 2092đ đã xuống tới 1102đ.

Nhưng trong khi đó gạo và các nhu yếu phẩm vươn thẳng tiến cần lao một cách rùng rợn. Có loại gạo nội địa đã lên tới 11000đ một tạ.

BỐC THỐI

NHẤT BÊN TRỌNG, NHẤT BÊN KHINH

Mấy ngày rày, dư luận đã bàn ra tán vào vì cái sự tăng phụ cấp cho các binh sĩ ở đơn vị tác chiến như các tiểu đoàn bộ binh và các tiểu đoàn lưu động của Địa phương quân. Nhóm Cái Bang gốc lính như Trung tá Trần văn Ân, trưởng khối Củ Lãng ở Hạ Bộ đã phải lên tiếng rằng không thể có một loại lính A và một loại lính B ở trong quân đội được. Lính nào cũng là lính hết. Người nào cũng có một trách vụ và trách vụ nào cũng cao quý như nhau nếu một khi người ta đem thực thi với tất cả tấm lòng nhiệt thành yêu nước.

Thật thế, cái sự tăng lương này đã có nhiều sự linh kinh tức cười có thể nói! Trong khi các binh chủng Dù, Biệt Động quân, Thủy quân lục chiến được đãi ngộ thì một số các binh chủng khác như Thiết giáp, Thủy quân, Không quân lại bị bỏ rơi 1 cách nào nề thảm hại.

Đâu có phải rằng thì là các quân nhân thuộc 3 binh chủng này, từ trước đến nay không biết đến mùi trận mạc là gì. Họ đã phải chiến đấu như điên và sự chết chóc cũng đến với họ một cách ra rít. Dân Thiết giáp giáp một khi đã bị tử thần hỏi thăm sức khỏe là chết không được toàn thây. Hải quân thì có Biệt kích người nhái. Họ ra vô trong vùng hậu địch như đi chợ, gặp đâu đánh đó. Và sự anh dũng của họ so với các chiến sĩ thì cũng chưa chắc ai hơn ai kém. Và không quân cũng rứa. Hãy thử hình dung những phi đội chiến đấu cơ hay trực thăng lộng lộn trên cái màng lưới lửa đạn của địch, người ta mới thấy rõ cái lòng quả cảm và tinh thần tự tin để quyết thắng của những chiến sĩ không gian này.

Đó là chưa kể những đơn vị Hắc Báo, Thám Sát rải rác ở trong các sư đoàn bộ binh hay sư đoàn Dù hoặc TQLC không được liệt kê trong danh sách được hưởng phụ cấp tác chiến 4500đ.

Vậy thì không nhẽ cũng là những cái chết ở trên chốn sa trường mà lị có những cái chết đáng được ghi nhớ và những cái chết bị bỏ quên.

Thôi đi các cha nhà nước. Hãy sửa sai lại cái giá biểu tăng lương đi!

CÓ SẠCH TỐ CỐ BẢN!

Linh mục Francis Xaverius Lương Thắng, thuộc nhà nguyện Đức Mẹ Maria Biên Hòa vừa cho quay ronéo cả đồng huyết lệ thư gửi đi khắp nơi để tố cáo những hành vi dơ dáy của một số cố đạo đang bị quỷ Satan cám dỗ.

Con Ong xin trích đăng một đoạn dưới đây để quần hùng nhất là các giáo dân đồng tâm:

Giáo phẩm, nhất là thành phần linh mục latin với đa số, đầu óc chứa ngập kiêu ngạo, tình tình cộc cằn thô lỗ, ngang tàng phách lối với người nghèo hèn, phát ngôn bừa bãi, hành động bất thường, cứ chỉ lấu tấu, hỗn hào vô phép tắc với người đáng bậc ông bà cha mẹ, xem giáo dân toàn là một lũ ngu si khờ khạo, ăn nhậu khoái lạc, vênh mặt mồm mỗi khi người ta bắt kẻ già trẻ gọi là «Cha», đành tâm nuốt tiền cầu hồn của tang gia ưu sầu rồi rậm không khác chi thầy cúng, thờ lạy và xúi giục thờ lạy hình tượng, nhiều lúc cứ hành thái quá như làm trò hát bội, vừa nghiêm trang nơi bàn thờ, bỗng dưng mặt lại văng tục với thiếu nhi lễ nghịch ngợm, vuốt tóc eo là mỗi khi tiếp xúc thiếu nữ, ngoài đường đang mặc áo chùng đen, tự nhiên tìm nơi vắng vẻ để cởi phăng ra nhét vào cặp, có sẵn trong thân một bộ áo phục hợp thời trang, rồi tiếp tục cuộc hành trình khiến những người trông nhìn được bán khoán thối mắc, tóc tai chải tằm láng mướt, xức dầu thơm nồng nực, lái xe gắn máy lướt qua nhào lại không khác chi du dương, cướp chặn tiền bạc cứu tế, lấy quỹ giáo đường xoi phá việc cá nhân, xua đuổi người sa chân thất thế, đốt nát giáo lý kinh thánh giảng dạy những điều loài người truyền khẩu, dùng tòa giảng tán láo điều hễ cách hạ lưu thua xa môn đồ của Charlie Chaplin, xách động chính trị hoặc chuyển thế tục, xuyên tạc giáo lý của những Tôn giáo bậy như Phật giáo, Cao đài, Tin lành, Hòa hảo, Baha'i, hoặc dùng từ ngữ bừa bậy ám chỉ những Vị Thượng tọa, Đại đức, Hộ pháp, Trụ trì, sư, Mục sư, Giáo sĩ, lý luận tiêu học phát xít vân vân, than ôi.

Chặt hết trúc non Nam chép cũng chẳng cùng,

Mức cạn nước biển Đông rửa cũng chẳng sạch.

Lệ thư này vì phạm vi và mục đích nên chỉ bày tỏ được cách đơn sơ như trên, tuy nhiên, kính thưa quý vị, chúng tôi cũng khẩn nguyện Chúa giúp quý vị đặt thành vấn đề sau khi đọc xong để chúng tôi khỏi báo cáo luận những hành vi tương tự của đa số linh mục với chứng cứ rõ ràng lời lẽ mạch lạc, hoặc trình nạp những luận đề chính lý Giáo hội, vì những hành động tội tệ của đa số linh mục đem đến trở lực tiền khởi và lớn lao cho những việc phụng thờ Đức Chúa Trời truyền bá phúc âm, và nêu gương xấu cho giáo dân.

Khi đi truyền đạo, chúng tôi không bị đồng bào bắt bẻ về đạo lý Kinh thánh, mà chỉ luôn luôn bị chất vấn quay cuồng về bao nhiêu việc làm và thái độ của các «Đấng» linh mục, tại sao «cha» A ăn nói xác lảo với người ta, cha B dụ dỗ rờ rẫm nữ nhi, cha C lường gạt biển thủ, cha Y đồ lưu manh, cha K đăm mê kinh tài, cha L rượt đánh con nít...»

Đấy nhá! Chính các cha lại chơi các cha đó nhá!

Lập luận khó người của Liên bộ Kinh Tài về chính sách

NÓC ĐÓC

hối đoái và thuế nhập nội

Sau Thông điệp của Tổng Thống ngày 15-11-71 quyết định làm cuộc cách mạng mùa Thu, liên bộ Kinh tế, Tài Chánh đã công bố tập tài liệu số 1, giải thích tổng quát về "chương trình cải cách Kinh Tế Tài Chánh mùa Thu năm 1971". Qua tập tài liệu này, liên bộ Kinh Tài đã đưa ra một số lập luận để giải thích, hay nói cách khác đi, là bênh vực các biện pháp kinh tài mới công bố ngày 15-11. Tuy nhiên những lời giải thích này khó nuốt trôi, cho nên, sau đây, Con Ong xin đưa ra mấy nhận xét chỉ liên quan đến chính sách hối đoái và thuế quan.

1-

Liên bộ kinh tài nói rằng: "Cho tới nay, hối xuất của đồng bạc VN đã được duy trì ở một mức không thực tế gây thiệt hại cho Quốc gia về nhiều phương diện."

"Hối xuất chính thức quá thấp cùng với một quan thuế biểu quá cao và phức tạp đã nảy sinh ra nạn chợ đen làm cho chính phủ thất thu một số thuế quan và mất đi những số ngoại tệ quan trọng"

Người ta nhớ rằng, ngày 3-10 năm ngoái, khi thiết lập thị trường song hành với hối suất 275đ, Bộ Kinh tài đã nói rằng "ưu điểm của việc thiết lập thị trường hối đoái song hành" là "giải quyết nạn chợ đen ngoại tệ bằng cách thiết lập một hối suất hấp dẫn, sát với thực tế hơn để thu hút các ngoại tệ do các quân đội đồng minh, ngoại trú nhân, du khách ở VN. Số ngoại tệ trước kia thất thoát ra ngoài thị trường chợ đen thì nay sẽ vào tay chính phủ."

Năm ngoái, nói rằng để chấm dứt nạn chợ đen, chính phủ đã nâng hối suất từ 118đ lên 275đ. Một năm sau, chính phủ lại chế hối suất 275 đồng quá thấp, không thực tế, lại nâng liên bộ kinh tài sẽ bỏ cũ sao lại, nói rằng phải nâng hối suất lên 600 800 hay 1000đ để chấm dứt nạn chợ đen, để thu hút ngoại tệ v.v..

2-

Ngày 15-11-71, liên bộ Kinh Tài nói rằng với hối suất 275đ, "đồng bạc được định giá quá cao làm cho hàng hóa Việt Nam có thể xuất cảng không cạnh tranh được trên thị trường quốc tế. Đây là một yếu tố chính đã làm cho ngành xuất cảng quốc gia không phát triển được và làm cho cán cân ngoại thương thiếu thăng bằng trầm trọng".

Lý do này cũng không người được, vì: Năm ngoái,

khi thiết lập hối suất song hành 275đ, liên bộ kinh tài đã nói rằng hối suất này "sẽ gia tăng xuất cảng, nhờ tạo được một mức lợi hấp dẫn cho các nhà xuất cảng."

Một năm sau ngày thay đổi hối suất được mô tả là hấp dẫn, mức xuất cảng chẳng những không tăng mà còn giảm. Bây giờ nhà nước lại tăng hối suất nữa và cũng nói là để gia tăng xuất cảng. Nhưng vấn đề đặt ra, là VN có hàng gì để xuất cảng đâu mà nói chuyện xuất cảng. Trước kia, hai sản phẩm xuất cảng chính của VN là gạo và cao su. Bây giờ ta chuyên xài gạo Mỹ nhập cảng còn cao su thì đã khai quang hết rồi. Vậy thì cái sự thay đổi hối suất đểch ăn nhằm gì tới chuyện xuất cảng "sốt" cả. Hơn nữa, nếu quả thật ta nhiều hàng xuất cảng mà chỉ vì không cạnh tranh nổi về giá cả trên thị trường quốc tế, thì chính phủ vẫn có thể trợ cấp cơ mà, đâu bỏ buộc phải thay đổi hối suất.

3-

Liên bộ kinh tài nói ngày 15-11-71: với hối suất 275đ, "đồng bạc được định giá quá cao cũng đã làm nản chí các nhà đầu tư ngoại quốc vì ngoại tệ họ có thể xữ dụng để đầu tư chờ được đổi sang bạc VN ở mức quá thấp trong khi giá sinh hoạt và lương nhân công tại VN quá cao so với những nước khác trong vùng Đông Nam Á."

Như thường lệ, lý do này càng không người được. Năm ngoái, khi thiết lập thị trường hối đoái song hành 275đ, nhà nước hứa là "khuyến khích đầu tư tại VN, tạo thêm công ăn việc làm cho mọi giới."

Một năm sau khi thay đổi hối suất từ 118đ lên 275đ, ngoại quốc vẫn chẳng thêm tăng thêm tư bản đầu tư tại Việt Nam. Bây giờ, nhà nước VN lại chế hối suất 275đ quá thấp và tăng lên 400 để khuyến khích đầu tư. Dám chắc ít tháng sau, hối suất sẽ tăng nữa, và cũng nói là để khuyến khích đầu tư.

Vấn đề có hấp dẫn tư bản ngoại quốc đầu tư hay không là ở chỗ tình hình an ninh và chính trị ở Việt Nam CH có được bảo đảm và ổn định không, chứ không phải hoàn toàn ở hối suất. Ngay biện theo kiểu lập lại như cái máy heo, chán thấy mẹ.

4-

Bây giờ, xin xét tới chính sách thuế nhập nội. Cứ trên lý thuyết mà xét, việc đơn giản hóa hệ thống thuế nhập nội có nhiều ưu điểm, giúp cho việc định thuế được dễ dàng, đỡ phức tạp.

Nhưng kèm theo với thuế nhập nội, cái khoản gọi là thuế phân xuất quân binh vẫn là một phương tiện để tham nhũng, và có thể làm hư cả mục tiêu cao đẹp của việc cải tổ thuế nhập nội.

Ví dụ, liên bộ Kinh Tài nói: "Thuế nhập nội sẽ bảo vệ vừa phải ngành nông nghiệp và các loại kỹ nghệ hữu ích cho nền kinh tế Quốc gia. Sự bảo vệ này không nên quá mức 250%, tức là nếu có hàng hóa nào vừa sản xuất trong nước vừa nhập cảng sẽ chịu thuế nhập nội tối đa là 25 phần trăm."

Theo quyết định trên của Bộ Kinh Tài, với nhập cảng phải chịu thuế nhập nội 250%. Do đó, lúc đầu, liên bộ kinh tài đã rêu rao rằng với xuống giá gần 50%. Vì trước đây phải chịu nhiều loại thuế khiến giá cao. Tính tất cả mọi loại thuế, mỗi Mỹ kim giá trị tương đương với cả ngàn bạc Việt Nam. Nay thuế nhập nội mới, mỗi hàng Mỹ kim nhập cảng với theo hối suất 400đ, cộng 250% thuế nhập nội, là 500đ. Do

đó, giá vải sẽ hạ. Nhưng vừa rêu rao giá vải hạ được vài ngày, Bộ kinh tế đã vội vàng ấn định thuế phân xuất quân binh trên hàng vải nhập cảng là 200đ VN một Mỹ kim, khiến mỗi Mỹ kim nhập cảng vải lên tới 700đ. Như vậy, có nghĩa là ngoài thuế nhập nội hàng vải nhập cảng còn bị thêm thuế phân xuất quân binh 500%, tổng cộng là 750%, rút cục vải vẫn đắt, vẫn bảo vệ quá đáng hàng vải sản xuất trong xứ. Lý do khiến lúc đầu liên bộ kinh tài nói rằng hàng vải nhập cảng hạ rồi sau lại tăng lên bằng thuế phân xuất được người ta đồn đại rằng: Vì nhiều tay giàu sụ còn kẹt cả trăm triệu hàng vải nhập cảng chưa bán được nay nếu vải hạ thì sẽ sạt nghiệp, nên đã "làm cách nào đó", và được bộ Kinh tài với vàng bảo vệ giá cả bằng thuế phân xuất quân binh 500%. Thành ra, việc thay đổi thuế nhập nội chả nước mề gi cả.

5-

Sau khi trình bày về việc cải tổ thuế nhập nội, liên bộ kinh tài nói: "mặc dầu có sự cải tổ quan thuế, những hàng nhập cảng sau đây vẫn giữ nguyên giá cũ để tránh xáo trộn trong đời sống đồng bào:

— Các sản phẩm dầu hỏa (xăng, dầu lửa v.v...)

— Phân bón và thuốc sát trùng;

— Bắp để làm thực phẩm gia súc;

Phải nói ngay rằng lời hứa trên nếu không là "nói dóc", thì cũng chỉ là "nói để mà nói" lý do là các sản phẩm trên từ trước vẫn nhập cảng bằng ngoại tệ theo hối suất 118đ một Mỹ kim. Nay phải nhập cảng bằng hối suất mới, ít nhất là 275đ hoặc 400đ một Mỹ kim. Như vậy, dù dầu hỏa phân bón và bắp nhập cảng có được miễn mọi loại thuế, thì giá mới cũng vẫn cao hơn giá cũ. Muốn giữ giá cũ, bắt buộc chính quyền phải trợ cấp. Nhưng tiền đâu mà trợ cấp? Và trợ cấp, được bao lâu? cho nên, dù chính quyền có cố gắng trợ cấp trong lúc đầu để đánh lừa dân chúng rằng các loại hàng trên không tăng, thì cũng chỉ một thời gian sau trợ cấp sẽ bị bãi bỏ, và giá hàng sẽ tăng. Đến trợ cấp gạo cho dân chúng đói khổ miền Trung còn bị bỏ thì làm sao có thể duy trì trợ cấp xăng nhớt, phân bón v.v..?

Nói tóm lại, chỉ riêng trong hai lãnh vực hối suất và thuế nhập nội, liên bộ kinh tài đã đưa ra những lý do giải thích tưởng là hay lắm. Nhưng sự thật, chẳng che dấu được ai,

Gãi háng

ĐEP QUÁCH

Tháng trước, Thống chế Lon Nol, người hùng cách mạng Kampuchia đã dẹp Quốc Hội, bỏ hiến pháp, thu gọn trong tay tất cả quyền hành, và tháng thừng tuyên bố không chơi trò dân chủ nữa, Bất chước Lon Nol, thống chế Tha Nôn Thích đi cà chọt lại cũng mới giải tán QH xé bỏ Hiến pháp, thu gọn trong tay tất cả quyền hành, đe xữ từ lung tung, cấm đình công bãi thị, kiểm duyệt báo v.v..

Trong khi đó, ở bên VN. Thống chế Nguyễn văn Thiệu (gọi là Thống chế cho nó oai) làm cuộc cách mạng mùa Thu, bắt chấp Quốc Hội và luật lệ. Chỉ còn 1 tuần nữa là hết hạn thảo luận và biểu quyết ngân sách, mà HV vẫn chưa rõ tới ngân sách và thái độ chung của dân biểu nghị sĩ là "ngậm miệng ăn tiền". Cho nên đề nghị "xây dựng và hợp lý" nhất trong lúc này là Thống chế Ng. văn Thiệu nên bắt chước Các Thống chế Lon Nol và Thích Đi Cà Chọt, dẹp quách Quốc Hội An Nam đi cho được việc, vừa đỡ tốn, vừa bịt mồm được mấy tháng đổi lập thỉnh thoảng lại chửi bới lèm bèm.

CŨNG NÊN ĐEP QUÁCH

Chẳng những nên dẹp quách Quốc Hội, mà còn nên dẹp quách nhiều cái khác. Ví dụ Giám Sát Viện. Theo cụ Ngoại Lâm nói với báo chí mới đây, các ông Giám Sát chỉ khoai xuất ngoại hơn là diệt tham nhũng. Tính số, người ta thấy, từ ngày có Giám sát viện tới nay, ngân sách Quốc gia tổn tới mấy trăm triệu mà tham nhũng ngày càng phát triển mạnh. Thành ra, Quốc gia bị lỗ vốn to. Số tiền tổn cho Giám Sát Viện cao hơn khoản được lợi nhờ diệt tham nhũng.

Riêng về lãnh vực báo chí, cũng nên dẹp quách Hội Đồng Báo Chí, vì nói chẳng ai nghe. Phân đối chính quyền tịch thu báo bừa bãi và kiểm duyệt trá hình. Chánh quyền coi như pha, vẫn tiếp tục "đường ta ta cứ đi". Yêu cầu làng báo chấm dứt chuyện khiêu dâm và bán đề số dưới, làng báo cũng coi như pha, vẫn tiếp tục bán dâm và số đề công khai trên báo. Hội đồng báo chí ra thông cáo lần thứ 1 đểch ai theo, lại ra thông cáo đợt nhì, và cũng có triển vọng đểch ai theo.

Xin đề nghị, báo của quý vị trong hội đồng làm chủ thử làm gương trước xem thiên hạ có theo không. Không làm gương trước thì đểch ai theo. Và làm gương mà thiên hạ vẫn không theo thì chỉ còn cách giải tán cho... đỡ nhục!

ĐIỂM SON

Khởi gia nô tại Hạ Viện vừa thực hiện được một thành tích vô cùng ngoạn mục, đó là việc soạn thảo và chấp thuận điều 6 bản nội quy mới của Hạ Viện.

Hạ Viện mới bắt đầu họp vào 4-10-1971, nếu cứ dùng nội quy cũ thì sau hơn tháng làm việc, chắc chắn đã thực hiện được nhiều công tác quan trọng. Nhưng các gia nô tại tân hạ viện sợ nếu cứ dùng nội quy cũ, thì sẽ không nắm được hết các chức vụ trong văn phòng và chủ tịch các ủy ban, ví dụ chủ tịch Nguyễn bá Lương đóng vai trò chuẩn chỉ mà Hội kế viện Phan xuân Huy cứ thỉnh thoảng lại mang số chỉ tiêu ra phanh phui những món chi mờ ám thì nhột thấy cha.

Ngày thứ Sáu 19-11 vừa qua điều 6 kể trên đã được chấp thuận. Đó là một thành công về vang khác của chế độ sau 94,360%, chỉ trong một thời gian ngắn mà lịch sử đệ nhị cộng Hòa ghi quá nhiều điểm son. Số nhiều điểm son quá, trông đồ lòm như máu thì bỏ mẹ!

Cả kẻ dè ngõng

DÒNG LỬA VỚI TỘI ÁC

1) Ông Đại sứ Vinh Thọ vừa được Nhà Nước Nhật Bản tặng một huy chương cao quý nhất của con cháu Thiên Hoàng.

Nói đến ngài Đại sứ Vinh Thọ, tức là nói tới một chuyện chẳng về vang gì cho nước Giao Chỉ. Khi còn là Đại sứ bên nước Nhật, ngài ca bản Người tình không chân dung, đóng vai người chiến sĩ, để lại trong bụng một nằng chiêu đãi viên người xứ Phù Tang, nguyên con một cái nón sắt. Báo chí Nhật đã chiếu cố đến người một cách rất tận tình, rất kỹ. Báo chí Giao Chỉ ngày đó cũng đã trích dịch và đăng tải rất ngay tình.

Sau khi vụ lem nhem này xảy ra thì ông Ngoại ngữ ngàn, vị Ngoại trưởng rất khả kính của chúng ta, cũng đã làm những phát thanh minh thanh nga rất đả đảo Ông Ngoại đã cố sức phá tan câu chuyện huyền thoại về chiếc nón sắt của ngài Đại sứ, lý do mà ông Ngoại đưa ra là hồ hồ cho cả làng nước biết là ngài Đại sứ chẳng khác gì một vị hoạn quan, một ông thái giám. Khả năng làm tình của ngài Đại sứ chỉ có thể tả được bằng câu thơ của Trang Quỳnh. «Làm sương cho sáo, tôi may ngôn tặc». Những lời ông Ngoại biện hộ chẳng có giá trị tí nào. Cái mồm ông Ngoại không cãi lại được cho cái chim ngài Đại sứ. Nhất là ngài Đại sứ lại không có can đảm như ông Dân Biểu Phan xuân Huy, không dám tạt quần ra khoe chim. Thành ra cái mũ sắt, chẳng mấy lúc mà được ghi vào sổ sách để truyền tụng lại ngàn thu cho đám con cháu.

Ông Ngoại lại còn ngờ ngàn hơn nữa, khi thuyên chuyển ngài Đại sứ từ nước xe gần máy, tới tận nước Cà ry cay. Nếu mà ngài Đại sứ được coi là trong trắng, sáng sủa vàng vạc như mặt trăng, mặt trời, thì thay đổi nhiệm sở của ngài Đại sứ làm chi?... Ấy thế là thiên hạ đặt thành một nghi vấn. Phải chăng, ở nước Phù Tang, ngài Đại sứ đã để lại mũ sắt vùng vát, nên phải đưa ngài qua xứ đầy rẫy những Pha Kija. Ở cái đất cà ry cay đó, thiên hạ được tự do dùng thuốc ngừa thai, ngâm thuốc ngừa thai cứ y như ngâm kẹo, nên đưa ngài Đại sứ qua bên đó là ăn chắc.

Hành động tặng huy chương cho ngài Đại sứ Vinh Thọ, có thể được coi như một hành động đồng lõa với tội ác.

Nhưng có kẻ lại cho rằng, hành động của mấy chú con cháu Thiên Hoàng, có rất nhiều tác dụng ngầm. Đầu tiên, là một sự nhắc nhở, một cái sự «lật trang sử cũ» rất ư tai hại. Ý của các anh là muốn hỏi tới số phận của ngài ĐS, đã mang tiếng, mang tাম như thế, thì bây giờ cuộc đời ái tình sự nghiệp ra sao... Mà các anh Nhật cũng có ý muốn vượt về cái nước mua nhiều xe gần máy, tủ lạnh, ti vi. Mất một phát huy chương mà thu vào rất nhiều điều lợi. Hơn nữa, ngài Đại sứ là dân sự, muốn triển lãm tấm huy chương ấy cũng chẳng biết, mang ở chỗ nào. Ngài Đại sứ đã có một cái lưng láng rồi, bây giờ mang thêm một cái huy chương lưng láng nữa, cũng cảm thấy một sự dư thừa. Ngài Đại sứ có huy chương mà cũng như không có.

Trong những lúc gần đây, cả thế giới đều hướng về nước Giao Chỉ, để xem kết quả công việc sưu tầm chiếc lá đa đen. Tấm huy chương cho ngài Đại sứ, cũng để nhắc nhở ngài rằng, ngài cũng có một thằng

cũ hay cái hím ở xứ Phù Tang. Biết đâu về sau này, ngài Đại sứ nhờ phát mìn tồ, đường công danh lên thẳng bằng như cột buồm, ngài lại không có ngày «tuyên thế vinh quang». Lúc đó, nhìn tấm huy chương ngài sẽ nhớ ra và cư xử như người Phai Châu. Mọi da vàng phải hơn Mọi da đen là cái chắc.

Chỉ tội nghiệp cho đám sinh viên Giao Chỉ hiện đang du học bên xứ đầy hoa Anh Đào. Bao nhiêu tình hoa dân tộc, đã thu hết vào ngài Đại sứ, nên không ai dám cho con gái tới gần những người vô ngược tự xưng là dân Giao Chỉ...

2) Một vụ còn mới, chưa cũ hẳn như chuyện Ngài Đại sứ và cái mũ sắt, nhưng kéo dài cả chục năm nay, ngày nay chưa giải quyết nổi. Đó là vụ Pin Con Ó.

Chẳng cần gì phải thông minh cho lắm, cũng biết được rằng hãng Pin Con Ó tọa lạc tại nước Chợ Lớn. Mà đã ở nước Chợ Lớn, thì tất nhiên, chủ nhân phải là người Giao Chỉ gốc chứ Ba.

Đảng Dùi Cui thân mến của chúng ta, có một truyền thống rất tốt đẹp là rất tận tình bảo vệ sinh mạng và tài sản của các chú Ba. Như vụ Hào Huế ngày nọ thì đủ biết. Chỉ cần nhắc cái ông điện thoại lên, gọi về một chỉ đảng Dùi Cui, dù lúc đó đêm hôm khuya khoắt, không có thú gì bằng thú nằm ôm vợ, ấy vậy mà Dùi Cui vẫn vùng dậy làm phận sự. Chỉ mới sáng bành mắt ra, chưa hết giờ giới nghiêm, đã có đảng viên đảng ta tới bảo vệ tài sản cho chủ nhà hát Hào Huế. Và cũng với truyền thống ấy, chủ hãng Pin Con Ó cũng được bảo vệ rất cẩn mật.

Theo như luật lệ, khi Nhà Nước can thiệp vào những vụ đình công, tranh đấu giữa chủ và thợ, thì chỉ với tính cách trọng tài. Hòa giải hai bên làm sao cho êm đẹp. Khi hai bên không tán trọng thỏa ước, thì đã có Tòa Án Lao Động. Đảng Dùi Cui thân yêu của chúng ta, không có quyền gì mà xen vào công việc nội bộ của nhà người ta.

Mở đầu, vụ Pin con Ó, chỉ là vụ chủ nhân sa thải vô cơ mười sáu công nhân mà không bồi thường thỏa đáng. Vậy thì cuộc tranh đấu công nhân có đây ập chính nghĩa. Chủ nhân giải quyết vụ này cũng dễ. Chỉ cần bồi thường theo đúng luật lao động nếu không muốn thâm nhận. Khi mười sáu công nhân được phép ngồi chơi soi nước ấy há hề, ra về thơ thới hân hoan, thì kẻ như tấn tuồng hạ màn. Nhưng chủ nhân không làm như vậy. Sênh sáng nhà ta làm một phát «mết bu», Đảng Dùi Cui có mặt liền. Ấy thế là đồng rác được khai tùm lum, bóc ra đủ mùi cóc chết.

Như trên đã nói, Đảng ta rất thích dùng tay chân đỡ mồm miệng. Ấu đó cũng là mục đích của ông chủ hãng Pin Con Ó. Dẫn mặt chúng mày 1 lần, để lần sau sa thải nữa cho dễ. Lần này mà đười đười được mười sáu đứ đừ này, lần sau sẽ đười bầm hai đứ đừ, lần sau nữa sáu mươi bốn đứ đừ... Sênh sáng đã có Đảng Dùi Cui làm hậu thuẫn, có mấy tờ báo Nhà Nước và các đài phát tiếng, phát hình làm hậu thuẫn. Bao nhiêu kẻ tranh đấu được hốt lên xe cây, trồng đó lại có cả ba vị cha cố. Mặc kệ... Nhà Nước mà đại diện là Đảng Dùi Cui đã hòa giải giữa chủ nhân và thợ thuyền một cách hơi mạnh tay. Màn này, may mắn chưa được đặt tên là màn Cách cải mạng Lao Động Mùa Thu.

Đang là một đóm lửa, nhờ sự can thiệp rất khéo léo của Đảng Dùi Cui, đã đột nhiên biến thành 1 đóm cháy lớn. Đảng lẽ cứ

đề chủ nhân và công nhân nói chuyện với nhau, thì Nhà nước Giao Chỉ của chúng ta cũng góp thêm một tiếng nói. Nhà nước thì vốn ăn to, nói lớn, đó là chuyện dĩ nhiên. Nhà Nước không những nói bằng mồm mà còn nói bằng cả tay, lẫn chân. Vết giầy trên ngực áo một công nhân và tiếng kêu than thê thảm của một nữ công nhân đã được anh em mang ra Nhà Kiêng triển lãm.

Khi ba cha cố được đẩy xuống cửa trường Bắc Ai, thì cuộc chiến tranh đã tới thời kỳ sôi động nhất. Tới đây mới thấy sức mạnh của con cháu Không Tử. Ba cha cố tuyên bố rằng nhất định năm 1, chỉ chịu về Nhà Thờ, nếu được lệnh của đức Tổng Giám Mục, Tướng rằng ra điều kiện khó khăn như thế để có có lý, nhưng nào ai học được chữ ngờ? Không những có lệnh của đức Tổng Giám Mục mà lại còn được chính đức Tổng Giám Mục đích thân tới, ra lệnh cho ba cha cố phải trở về nhiệm sở, tiếp tục chân đất con chiên.

Vụ này, công nhân mà thất bại thì đau thật...

3) Vụ thứ ba cần phải nói tới nữa là cách mạng kinh tế mùa thu.

Nói tới chuyện này, rất thấy mẹ. Đêm nào cũng nghe thấy la đá, ti vi đọc rả rả cái thông cáo, đòi xử tử hình những kẻ nào có luận điệu tuyên truyền xuyên tạc. Xử tử có nghĩa là chặt đứt cái đầu. Minh chỉ có hai cái đầu, một cái đầu để nghĩ ngợi viết báo kiếm cơm, còn một cái đầu dùng để du hí. Chặt mất một cái đầu nào cũng là một tai họa. Mà cái gì chứ sự kết tội, thì Nhà Nước chúng ta có đầy đủ các chuyên viên nhà nghề, làm việc với một tinh thần Tào Tháo «thà ta phụ người chứ nhất định không để cho người phụ ta». Cứ xem như những vụ tịch thu báo thì đủ rõ. Muốn tịch thu 1 tờ báo, Nhà Nước của chúng ta đã «vẽ» ra được những tội rất tài tình.

Bởi vậy, chỉ dám nói về sự tăng lương...

Không hiểu đáng cổ vấn tới cao, nào đã dâng lên Đại Vương cái kế hoạch tăng lương này. Cần phải xử tử thẳng đó vì chính cái thẳng đó đã đồng lõa với Cộng sản, gây chia rẽ quân đội và làm mất tinh thần chiến đấu của nhiều quân, binh chủng.

Được coi là lính chiến, được hưởng lương theo qui chế lính chiến, chỉ có những người lính đi bộ... Rồi đây, sẽ xảy ra cảnh, anh phi công đang nhào xuống vùng lửa đạn để giải vây cho lính bộ, bỗng nghĩ tới sự chênh lệch về phụ cấp chiến, bèn xảy ra một sự lạnh căng. Anh lính nước đang yểm trợ cho một cuộc hành quân sông rạch, nghĩ tới cái sự so sánh về tiền lính kính, bỗng thấy rét, nóng súng «bỏ phos» đang khạc đạn liên tặc tị. Anh lính Thiết giáp đang tiến phăng phăng, dẫn đầu đám lính bộ quyết chiến, quyết thắng, bỗng đứng nghĩ tới mình được liệt kê vào hàng lính kiềng, xe tăng vừa chồm lên đã tuột xích. Đây là còn chưa kể tới những anh lính Pháo Binh, Công Binh Chiến Đấu, Quân Vận và vài ba các quân, binh chủng khác...

Chỉ riêng về vụ tăng lương đã đủ bóc mẽ cách mạng kinh tế mùa thu. Nếu còn phải nói ra nhiều nữa, thì nhất định sẽ được Nhà Nước chụp cho cái mũ xuyên tạc rồi xin nhẹ chỗ đội mũ. Đánh phải im và kính cần nhìn lên Ti vi, coi các Kinh Tài đang biểu diễn đủ ba mươi sáu đường giải thích.

ĐỀ HƯC CÀN

boe ma

TRÒ HỀ TỪ CHỨC!

Phải công nhận nhà hát Tây có lắm trò và những đào kép ở đó đã làm những gì mà người có liêm sỉ không dám làm: buôn lậu, buôn vàng, buôn bạch phiến, buôn lịch ở trường, đòi cớ quần ngay trước khoáng đại để khoe chim không teo, điếm chỉ viên xuất ngoại một năm cả 365 ngày (xin hỏi tài liệu ở Nha hối đoái thì rõ C O không thêm thắt), hợp thức hóa cả những tên đã có án tiết vì gian lận, hoặc cuộc đả cử đã bị án Tòa tiêu hủy, hợp thức hóa cả những tên trốn quân dịch, làm giấy tờ giả mạo, bất chấp cả Luật pháp và Tư pháp...thôi thì đủ thứ trong cái thùng rác thối.

Có lẽ trong cái khung cảnh đó, chàng Lý quý Chung bèn nghĩ rằng mình phải ra chuyện từ chức để gạt thiên hạ, tự đề cao và làm quảng cáo cho mình, thì tội đâu có bằng mấy cha nội dân biểu khác. Và vì vậy cho nên, trong lúc ra tranh cử, anh chàng mới cam đoan với đồng bào rằng, nếu có đắc cử đi nữa, mà thấy TT Nguyễn văn Thiệu còn ngồi tại vị, thì anh chàng sẽ từ chức dân biểu ngay vì không muốn làm đồ trang trí cho một chế độ phân dân. Nhưng nay ông Thiệu đã đọc diễn, lại

còn được TCPV (8 ông) ở kê lưu nhiệm, thì chẳng bèn thú thật với ký giả rằng vì lỡ cam đoan từ chức, nên bây giờ phải giả bộ đưa đơn từ chức dân biểu cho ông trưởng khối xã hội, chứ không bao giờ lại đại đội đưa đơn từ chức trước khoáng đại. Chàng ta sẽ trốn hợp, ở nhà... nhưng vẫn lãnh đều đều lương bổng dân biểu! Chàng ta than van: "Nếu tôi từ chức thật thì ông Thiệu sẽ bắt tôi đi lính. Cực lắm. Đại gì!".

À ra thế, Lý quý Chung mà người ta làm tưởng anh hùng, thì nay mới rõ rằng đó chỉ là anh hùng rơm, quân tử tâu, miệng hùm gan sứa! Những lời hứa hẹn của chàng ta (cũng giống như của bao nhiêu dân biểu nghị ngơm khác) chỉ là những lời mị dân, và chàng cũng thêm thụ hưởng mà thôi.

Và vì vậy, cái đơn từ chức mà chàng ta đã gửi cho ông trưởng khối xã hội (mà chàng ta là khối viên), chỉ là một trò hề trơ trẽn, một sự gạt gẫm dân chúng cứ tri mà thôi. Tại sao Lý quý Chung không có can đảm đưa đơn từ chức một cách chính thức cho văn phòng Hạ nghị viện, hoặc trước khoáng đại, từ chức thật sự, để đồng cam chịu khổ cực với đồng bào? Khước từ lương cao bổng hậu?

Đã không có cái can đảm đó, thì cam đoan từ chức để làm gì? Hỏi tức trả lời. Tên tuổi của Lý quý Chung bị lưu xử từ đây. Tiếc thay!

CHỌN SỨ GIẢ CẦN MỞ RỘNG CỬA?

Từ ngày nhậm chức chủ tịch ủy ban thành phố Ngoại Giao viện Thượng bộ, đảng nghị sĩ Hoa

Sen Trần quang Thuận bỗng dưng ra có máu kén dao quá. Buaya rô lúc nào cũng đóng cửa im im, nhất là những khi ông tiếp xúc với đại diện chánh quyền qua chơi... nói chuyện ngoại giao. Thế nên dư luận bèn cho rằng ông Nghị Hoa Sen này nếu không sinh bài phân thủng qui thầy thì cũng là áp phe áp đồ chỉ đây! Chả là vì đạo này ngoài những người của ông Ngoại! móm cử tới gặp ông nghị chủ tịch để hỏi ý kiến gì đó, các ngài sứ giả của cường quốc Anam-ta mỗi khi về thăm quê nhà cũng thường tới lui thăm viếng ông Nghị hơi đông. Ý giả để mong người bao che cho khỏi vắng mặt sờ lăm ở ngoại quốc chẳng? Nguyên có dư luận xì xào là thế nhưng ông Nghị Thuận thì lại nhất định cải chính, ông chủ cha đứ đả nào vu khống cho ông khốn lìn như vậy, ông là người tu hành r nửa thì có đời nào ông thêm ăn uống mất vệ sinh đâu. Sở dĩ ông phải tiếp xúc trong vòng bí mật với đại diện của ông Ngoại Móm cũng như với các sứ giả nhà nước, là vì trong các vụ gặp gỡ này thường có màn vạch vôi phanh phui đời tư của những nhà ngoại giao tương lai ra để cân nhắc xem có xứng đáng hay bất xứng đó thôi.

Bọn CO hết sức mót cười về lập luận thanh minh của ông nghị Hoa Sen như vừa kể. Vì nếu quả thật trong các cuộc tiếp xúc với người nhà nước đã có những cuộc mở xé đời tư của vị sứ giả tương lai, thì lại càng phải mở rộng cửa toang hoác cho dư luận được biết rõ để mà xúm vào phê phán mới đúng lý. Vì cái nghề làm sứ giả ở nước ngoài vốn dĩ quan trọng kinh khủng, ông Nghị giữ bèm như vậy rồi lỡ để chọn làm phái nhiệm vụ có máu ăn cấp đi truyền, những bố đã từng tham dự thủ vui bề hội đồng, thì có phải cả nước bị nhục lây x cách oan uổng không?

QUẠT MỒ

HÃY BÚNG TẬN GỐC! ĐÓ LÀ TIẾNG KÊU CỦA 1 NỮ SINH BIÊN HÒA

Tuần rồi, C.O đã đưa ra ánh sáng công luận vụ bề hội đồng độc quốc lộ 4. Nạn nhân (cô Phan thị Dê 17 tuổi) đã phải chịu tan nát đời hoa để đổi lại mạng sống. Nhưng ông thân sinh đã phải học máu chết vì đau đớn tui nhục!

Đó là câu chuyện thể thảm miền Tây. Còn miền Đông nơi một phần đất khác mà an ninh nói là «chăm phần chăm», thì nạn nhân lại là một nữ sinh trong trắng khác, cô Huỳnh thị Kim. Điều khác biệt là để giữ vẹn tiết trinh, cô Kim đã phải hy sinh cả mạng sống, và bọn ác quỷ dâm dục, không thỏa mãn được thú tính, đã không ngần ngại sát hại cô một cách vô cùng man rợ.

Nhưng tại 2 nơi, miền Đông cũng như miền Tây, các thiếu nữ ngây thơ trong trắng đều là nạn nhân của những tổ chức gồm tai to mặt lớn trong tỉnh, và khi động đ, chúng dùng thủ đoạn hãm dọa, mua chuộc, cho hàng trăm tép đi tù thay mạng. Nếu ở miền Tây, tướng sạch Ngô quang Trường làm cho dân chúng còn chút hy vọng rằng chánh phạm sẽ đền tội ở miền Đông, trái lại, vụ thảm sát Cô Kim đã và vẫn làm cho dân chúng phần uất, vì những tên mà dân chúng troag tỉnh thừa biết là quý dâm dục, chuyên phá gái trinh, lại lọt khỏi vòng pháp luật!

Ngày 20-11-71, Tòa Tỉnh Trưởng Biên Hòa đã ra một thông cáo, kêu gọi dân chúng «bình tĩnh»,

«thượng tôn luật pháp», vì thủ phạm chỉ là một tên nghĩa quân biệt phái, nghèo nàn! Nhưng chính cái thông cáo ấy, rủa tay kiêu Ponce Pilate, đã gây phẫn uất cho dân xứ Bưởi, nhất là phụ huynh học sinh, đặc biệt là giới nữ sinh Biên Hòa. Họ thấy, cũng như bao lâu, chỉ hạng cò mồi tôm tép bị tù tội, còn những kẻ chủ động mà chính quyền tỉnh Biên Hòa dư biết là những ai, lại lọt lưới!

Sáng ngày 23-11 vừa qua, một phái đoàn nam nữ học sinh thuộc các trường Ngô Quyền, Kỹ Thuật, Minh Tân của Biên Hòa đã tìm đến tòa soạn C O để bày tỏ nỗi phẫn uất mà họ quả quyết là một chiều, và yêu cầu C O đặt họ các câu hỏi sau đây với các cơ quan thẩm quyền:

1) Bảng Biên Hòa Club có những ai hay tổ chức trác táng? Ở nhện Biên Hòa Club có những đặc sắc độc đáo gì từ khai trương đến giờ? Ai chủ trương lo buôn thớt người? Chính quyền biết, sao vẫn làm ngơ?

2) Thông cáo của Tòa Tỉnh trưởng xác nhận rằng chiếc xe Jeep bắt cóc cô Kim và chở cô đến chỗ làm hiệp rồi hạ sát, là của tên Cài, rẽ của chủ Biên Hòa Club. Theo ý kiến của một vị thẩm phán,

thì như vậy, me xừ Cài đã phạm tội đồng lõa bằng cách giúp đỡ phương tiện». Vậy tại sao tên Cài không bị hề hấn gì? Theo vị thẩm phán, ngay cả trong một tai nạn xe hơi vì bất cẩn người chủ xe đã cho mượn xe, cũng bị truy tố. Huống hồ là một vụ bắt cóc và hạ sát!

3) Thái độ lạ lùng của nghị ngơm Dê. Sau khi nội vụ xảy ra, báo chí đã vạch mặt chỉ tên Dê, tên phó quận cũng họ Dê, tên thiếu úy V em của một xã trưởng, có dính dáng trong vụ. Trước lời tố cáo đó, tên nghị Dê đã chối quanh rằng đêm ấy, vì được Đổng Thống thưởng 500.000

đồng sau ngày đọc diễn, nên y đã cùng dân biểu Trần minh Nhựt tổ chức nhậu nhét và đình bãi, đêm hôm ấy. Nhưng trước Hội đồng tỉnh Biên Hòa, Dê lại cho rằng đêm ấy y đi về Saigon với D B. T.M. Nhựt. Viên xã trưởng Bửu Long thì lại quả quyết rằng đêm ấy, khoảng 11, 12 giờ đêm, tên Dê còn có mặt tại Bửu Long nơi mà nếu mọi sự êm xuôi, vụ bề hội đồng đối với nữ sinh Kim sẽ xảy ra.

Trước những lời khai đầy mâu thuẫn đó, tại sao cơ quan hữu trách B.H không chịu giữ y lại để tiến hành cuộc điều tra, để y khỏi mua chuộc nhân chứng? Tại sao?

Điều đáng lưu ý khác, là trả lời vài người đến chất vấn, dân biểu TMNhựt cho rằng y không nhớ rõ đêm ấy tên Dê có mặt tại buổi nhậu nhét hay sống bài chẳng và cũng không nhớ rõ D có về Saigon với y chẳng?

Đầu sao thì dân chúng Biên Hòa mong rằng DB Trần minh Nhựt, lúc sau này đã bị báo chí chỉ trích nặng nề vì thái độ tình báo ôm eo ếch nhà nước, nâng bi cầu an của y, đừng bán đứng linh hồn, và hãy nói lên sự thật về những điều mà y thấy, biết xảy ra trong đêm thâm khố ấy. Vẫn biết rằng tên D, cũng như phó quận D, cũng như thiếu úy V, đều có chân trong lò Cấp Tiến. Và cách đây 3 năm, Biên Hòa Club đã xuất ra 500.000 để đãi Cấp Tiến. Nhưng dân biểu T.M Nhựt hãy để cho lương tâm nói một lần. Và một lần, hãy đứng về phía người dân đang bị oan ức, Nếu không oan hồn cô trinh nữ Kim sẽ không tha thứ cho T.M. Nhựt, cũng như cho những ai đã mau khai trong vụ bắt cóc và thảm sát này.

4) Vì những sự thiếu sót hệ trọng trong cuộc điều tra sơ vấn do nhà chức trách Biên Hòa lập nên, và đề công lý được sáng tỏ, yêu cầu Đại Tá Giám Đốc Nha Quân Pháp giao hoàn hồ sơ cho Tổng Nha Cảnh Sát điều tra bỏ tức để truy tố những chính phạm cũng như chủ chiếc xe jeep quái ác đó.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯƠI LẠI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỌI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN:

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn.
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

PHÚ ĐỀ GIÀO CHỈ

KẾ HOẠCH DIỆT TRỪ NẠN GIA NÔ

Trong tất cả mọi giai đoạn lịch sử đất nước từ trước đến nay, quả tình chưa giai đoạn nào lại có nạn lạm phát gia nô trầm trọng như bây giờ. Vì thế nghề làm gia nô đâm khó, bởi gặp cạnh tranh đang quá giảm bớt cả giá trị. Nhưng rút cuộc chỉ có lãnh tụ là khoái, vì đám gia nô thì nhau trở tài để mong làm đẹp dạ bề trên hơn những anh khác, nên anh nào chị nào cũng đêm ngày nghĩ kế nâng bi lãnh tụ cho thật tận kỳ hơn, tiến bộ hơn... đối thủ. Tình trạng này những kẻ hủ nho gần đó cho là tình trạng "chôn sống chế độ" vậy.

Và để tránh bớt phần nào sự bành trướng dễ sợ của nạn gia nô, bọn C.O đã vừa nghĩ ra một sáng kiến khá lý thú, là tự hậu ngôi lãnh tụ chỉ nên dành độc quyền cho những nhân vật chính trị nào không có "bi", nghĩa là bố mẹ sinh ra đã "thế" rồi hoặc sau này tự ý hoạn cũng được nữa. Vì chỉ có lãnh tụ không bi như thế thì mới hi vọng diệt trừ nỗi tai nạn gia nô di truyền tận gốc rễ.

QUỐC HỘI LY KHAI BỊ KẾT

Tuần rồi theo nguồn tin toa lét của 2 viện Thượng và Hạ bộ tiết lộ cho hay, thì các nhà đại diện dân cử thuộc hệ phái Hoa Lan và hệ phái Hoa Sen đang âm mưu cấu kết với nhau để thành lập một quốc hội ly khai. Và nếu cái quốc hội ly khai này chẳng may thành hình được đúng như dự định, thì nhất định sẽ không thể nào có sự chơi chung mí lị các bạn đồng viên trong đảng bao thơ, hay trong ột kết ống đu đủ... mà cuộc đời vẫn gọi ấm họ là những đảng "Đa Nốt" vậy.

Tuy nhiên vẫn theo nguồn tin toa lét từ 2 viện trên cho biết, mặc dầu các nhà đại diện thuộc 2 hệ phái vừa nói ai cũng háng say với âm mưu "ly khai" ghê lắm, nhưng cuối cùng suy nghĩ kỹ hơn chút thì họ cảm thấy hơi kẹt, nên e rằng việc làm cao đẹp kia sẽ khó lòng thành tựu được.

Điều kẹt chút xíu này hỏi ra không lấy gì quan trọng cả. Nó chỉ là vấn đề lương tháng thối. Các vị hơi bị ám ảnh bởi cái thắc mắc là nếu ly khai rồi thì hiện còn được trả lương đầy đủ chăng? Nguyên nhân có thế!

ANNAMTA NHẤT ĐỊNH THÀNH CƯỜNG QUỐC TƯ BẢN

Mấy bữa nay dư luận khắp nước An-Nam đã gôn xao ban tán quá nhiều về cuộc cách mạng kinh tế tài chính của nhà nước vừa sáng tác. Theo tiêu chuẩn của công cuộc cách mạng Kinh Tài này, thì những nhu yếu phẩm quan yếu của đa số quần chúng sẽ được nhích giá bán lên cao hơn. Chẳng hạn thuốc tây sẽ tăng 83 0/0, sữa con nít tăng 80,44 0/0 bột mì tăng 18,2 0/0, sách giáo khoa tăng từ 200 đến 2500 0/0 vân vân...

Ngay sau khi nghe biết tin trên, toà... nhóm C.O hết sức hoan hỉ và mừng chung 1 nhận định là biện pháp tăng giá các nhu yếu phẩm vừa đề của nhà nước đề ra quả là rất hay. Nhờ đó quốc gia Annam "25 năm nội chiến từng ngày" này sẽ được trưởng thành không có mấy hồi. Vì sữa tăng giá sẽ khiến thiên hạ hết dám tẻ, đỡ được nạn nhân mãn. Thuốc tây tăng giá thiên hạ sẽ bớt dám đau yếu, hoặc nếu đưa nào chốt yếu đau thì sẽ sớm lành về cái đất bốt đi 1 miệng ăn. Sách giáo khoa tăng để học trò đỡ phải theo đuổi việc học hành, lớn lên quay về ruộng thôn cấy xâu cuộc bầm cho lúa gạo dư thừa mang xuất cảng làm giàu. Một nước không có người đau yếu, ít có con nít và học trò ăn hại, chỉ toàn người lớn tăng gia sản xuất thì làm gì chẳng trở thành cường quốc tu bản trong nháy mắt?

HÀO NHOÁNG MUÔN NĂM

Vẫn nói chuyện về những điều tiện ích của cuộc cách mạng kinh tài mùa thu. Trong khi đại đa số nhu yếu phẩm được phép tăng giá bán, thì ngược lại 1 số những món đồ thuộc về máy móc tối tân như Tivi, tủ lạnh, la đồ, nồi cơm điện v.v., lại được lệnh phải bán sứt giá xuống cho đến chừng mua sắm dễ dàng. Do đó bọn C.O cũng lại mừng rỡ ghê lắm trước quyết định sáng suốt này của ông kinh tài nhà nước. Rõ ràng là ông kinh tài nhà nước đã hiểu thấu tâm lý của người Annamta không chịu được. Từ cổ xưa đến giờ, người Á đông nói chung và người dân Annamta nói riêng vẫn có thói quen thích sống theo lối hào nhoáng bề ngoài mà, trong tú có khi rỗng tuếch cốc dính lấy 1 đồng bạc, nhưng nhà cửa sa lông thì phải có trang trí thật hách cho người ngoài nó sợ, như thế đại khái kêu rằng "đốt mã rế củi" vậy. Và chẳng mấy giờ chiến tranh các bùm sập sừa chằm dứt đến nơi rồi, toàn dân toàn quân ta sẽ phải tiếp tục đấu tranh mí lị Cộng Sản trên phương diện chính trị. Nhà nước tạo dịp cho con dân có thêm phương tiện sống hào nhoáng bằng những tiện nghi máy móc tối tân, biết đâu chẳng nhằm mục đích rất thâm là cho bọn cộng phải phát khiếp vì nếp sống no lành của miền Nam này? Thật mà.

CAI THUỐC

Theo nguồn tin của 1 hãng thông tấn ngoại quốc, viện Thượng Bộ Ý Đại Lị vừa chấp thuận 1 bản dự luật nhằm cấm hít thuốc lá tại thành phố La Mã.

Vẫn theo nội dung bản dự luật ác quái trên thì kẻ nào vi phạm luật cấm hít sẽ bị phạt 1 số tiền lớn là 100 đồng da đỏ. Nghĩa là tương đương với trên dưới 50 ngàn bạc An Nam tùy theo từng loại hối xuất của nhà nước ấn định.

Chỉ vì hít có 1 điều thuốc lá mà phải phạt tới từng ấy tiền thì kẻ cũng là quá mắc, quá nghiêm khắc. Nếu mai đây bản dự luật kia được nhà nước Ý Đại Lị ban hành thật thì chắc chắn dân La Mã sẽ oán ghét chánh phủ và quốc hội nước họ không ít. Rồi từ sự oán ghét đó dẫn đến 1 cuộc đảo chánh không biết đầu chừng. Bởi vậy bọn C.O vừa lo thay cho nhà cầm quyền nước Ý lại vừa chế họ cóc chịu "nhìn xa trông rộng" sang nước Annamta gì cả. Vì nếu chánh phủ Ý thông minh hơn chút sít, ắt họ sẽ cử gáp 1 chuyên viên kinh tế qua An Nam để thụ huấn tài mần nghề phú thủy của ông Tổng Kinh ta, đồng thời triệu thỉnh đôi ba đảng gian thương Ba tầu cỡ Siu Phong về làm cố vấn, thì cam đoan chỉ trong 1 thời gian ngắn dân La Mã sẽ tự động cai thuốc lá hết trời, khỏi cần đợi ai cấm cản gì cả.

CÁC CHÚ LÔNG LÁ HÃY TÓP TRÒ KHỎI LẠI!

Theo lệnh của Đại đế Nich-xong, hay đúng hơn theo sách của Quân sư Kít xing ghê, các chú GI đang khẩn gỏi quả mướp "chạy làng" ra cái xứ Annamta đầy rẫy bão lụt, đói rách và tham nhũng này!

"Chạy làng" cũng được đi, anh em ở đây càng đỡ ngựa mắt. Nhưng dù có "chạy làng" đi nữa trông các con cháu của ông Hoa Thịnh Đốn cũng nên để lại đây một kỷ niệm "thơm" một chút mới phải.

Đang này, càng gần ngày rút dừ, các chú càng bầy nhiều trò "lông lá" bần mắt đừ chịu nổi. Xỏ lá ba que nhất là trò ngồi trên xe Jeep, GMC, ném lon xuống khách bộ hành, khách đi xe Lam, hoặc cố ý ép cho những người đi xe đạp, xe gắn máy té lăn cù ra đường để các chú được cười lên hô hô một cách dã man tàn ác vô nhân đạo. Vì số dân Annamta đã bị què gù có khi ngấm củ ri, cái vì lối "đá đả" izay đó của các chú "lông lá". Đây!

ĐA DANH cầm tròng

kể nhiều vụ các chú lái xe vung xích chó, cạo chết người bừa bãi rồi bỏ chạy, coi như không có chuyện gì xảy ra hết trơn. Dân chúng, lính què, học sinh ở nhiều thị xã Miền Trung đã phải xuống đường để cho các chú "lông lá" những bài học mo ran lớp bết, thế nào là tôn trọng sinh mạng con người?

Nhưng khôn nạn hơn hết là gần đây ở Nha Trang, các chú đã quây hàng rào kẽm gai ngay bờ biển để đem đá đá vào biển để bắt "bê hội đồng" giữa thanh thiên bạch nhật.

Đến nước đó là hết cỡ rồi, các chú lông lá đã hiện nguyên hình là những con đười ươi biết nói mất rồi! Không hiểu mấy xếp lớn của các chú nghĩ sao, chứ nếu những trò khỉ đó còn tiếp tục, thì dù gạo và muối ở xứ này đang phải mua chợ đen, dân Annamta cũng phải dành dụm tiền mua ít nhiều gạo muối, tổng tiền các chú đi chỗ khác chơi cho mau.

Chứ nếu không, dân cả nước này đến phải tự chọc cho mù con mắt hết, để khỏi phải chứng kiến những cảnh vừa bần mắt, vừa đau lòng!

TỪ BÉ XÉ RA TO

Trước hết là vụ Pin Con Ó. Đây lẽ ra là chuyện riêng giữa Ban Giám Đốc và thợ thuyền, nhưng vì thợ thuyền có Nghiệp đoàn, nên nội vụ từ bé xé ra to, biến thành đụng độ giữa Ban Giám Đốc và các lãnh tụ lỏng dao, lỏng đao, ý chết quên... lao động!

Ban Giám Đốc địch không nòi các lãnh tụ lao động vội cầu cứu ông Cò. Thế là chiến trường bùng nổ lớn hơn, giữa các ông Cò và các lãnh tụ lao động, và kết quả là hai lãnh tụ đi năm áp. Đến đây vườn chưa hạ màn, vì hết các lãnh tụ lao động đi năm áp lại còn 3 vị linh mục nhào vô kế tục sự nghiệp. Nhưng kinh thánh xét ra không mạnh bằng dùi cui, nên cả ba vị Linh Mục cũng được thưởng thức cái màn ngời xe cây, và đập muỗi bằng thịch sớt mấy đêm ngủ bốt.

Trong khi đó ở Hội Đồng Đà Thiêng, các nghị hờn nhà ta chia làm hai phe, cãi lộn, si và nhau, đảo ông bói cha nhau cũng vì Hãng Pin Con Ó. Dĩ nhiên, một phe bên Ban Giám Đốc, một phe bên thợ thuyền, bên nào cũng có chính nghĩa hết, trong đó chắc chắn là có cả chính nghĩa của Đức Trần hưng Đạo.

Vụ này mấy ngày gần đây có vẻ êm êm, nhưng chưa chắc đã êm ngay, vì nếu không khéo nó sẽ còn xé ra to nữa cho mà xem!

CHÊ

Ông già Bất Lương của viện Hạ bộ vừa phều phào tâm sự với bọn thợ viết rằng trong 4 niên sắp tới đây ông sẽ không bon chen gì nữa, mồm chú tịt mồm chán rồi. Bây giờ ông chỉ khoái cái chữ nhân để có thì giờ ở bẽ mỗi tình già kéo mai kia một nợ lờ lẩn dùng bắt tử thì hỏi gì kịp.

Nghe qua nhóm C.O cảm động rút nước mắt nước mũi vì thương ông già bất lương quá. Câu tâm sự phều phào kể trên nếu quả nó được xuất phát từ tận cùng củ tí của ông, nghĩa là thành thật nhất, thì đúng là 1 câu rất gờ miệng vậy. Vì sách vở tâm lý vẫn dạy rằng cái bà danh lợi xưa nay vốn được người đời mê say đắm đuối lắm, càng già lại càng mê say đắm đuối dữ hơn, mà bây giờ ông già bất lương bỗng dưng ra thì đúng là cái triệu chứng... con bệnh chề thuốc rồi còn gì? Ô hô thương thay! Thương lắm thay!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ